THISTED BY OG EGN

Hvorledes bliver Vejret?

Meteorologisk Institut meddeler:

Udsigt til svag til jævn sydlig mod Øst drejende Vind og efterhaanden paany Regn, ret uændret Temperatur.

Færdselslygterne tændes 19,00, og slukkes 5,40.

Frifundet for Værnemageritiltalen.

Ingeborg Jensen-Firmaet dømtes kun for Overtrædelse af 200 Kr. Bestemmelsen.

Dommer Rasmussens Særret i Thisted behandlede i Dag Sagen mod Pelsvarefirmaet Ingeborg Jensen, Thisted. Tiltalt var Indehaveren, Bogholder Chr. Jensen, og Forretningsbestyrer Fru Ingeborg Jensen. Anklager var Pfm. Korsner og Forsvarer Lrs. Rasmussen. Fra Forretningen er under Besættelsen solgt Pelsvarer m. m. til Tyskerne for ialt ca. 392,000 Kr. Fortjenesten har været 117,000 Kroner.

Begge tiltalte erklærede sig uskyldige i Tiltalen, og inden Afhøringen begærede Anklageren, at de Tiltalte afhørtes særskilt.

Bogholder Chr. Jensen forklarede derefter, at hans Bistand i Forretningen kun strakte sig til at føre Regnskaberne. Han havde hverken med Indkøb eller Udsalg at gøre, men var vidende om, hvad der foregik. Det første Salg til Tyskerne skete i September 1940.

Politifm.: Kom Deres Kone og spurgte, om det nu kunde gaa at sælge til Tyskerne?

J.: Nej, den Gang blev der jo alle Vegne handlet med Tyskerne.

Pfm.: Men De var bekendt med Handelen med Tyskerne?

J.: Ja, det var jeg. Men jeg ansaa det for Luksusvarer, hvad vi havde i Forretningen — Ting, som ingen savnede, selv om Tyskerne købte dem.

Den 11. December 1940 udstedte Handelsministeriet Bekendtgørelsen om, at der ikke uden Tilladelse maatte sælges for over 200 Kr. til enkelte tyske Soldater. Forretningen solgte dog Varer uanset denne Bestemmelse.

Pfm. oplæste et Par Tilfælde, hvor der var solgt flere Pelse til enkelte Soldater.

J.: Min Kone hævder, at Salget er foregaaet til flere Soldater, ikke til en enkelt.

Forretningen havde solgt en Del Læderfrakker af militært Tilsnit til saavel Danskere som Tyskere.

Pfm.: Det havde De en Retssag paa.

J.: Ja, og min Kone blev frifundet, fordi der ikke var solgt ud over, hvad der efter et loyalt Skøn var rimeligt.

Pfm.: Hvordan blev Priserne kalkuleret til henholdsvis Danskere og Tyskere?

J.: De var ens.

Pfm.: Har De aldrig advaret Deres Kone mod at sælge til Tyskerne?

J.: Det Spørgsmaal har vi aldrig drøftet.

Fru Ingeborg Jensen tiltraadte sin Mands Forklaring, og Anklageren spurgte:

— Gjorde De Dem ingen Overvejelser i Anledning af 200 Kr.s Bestemmelsen?

Fru J.: Nej, Salget foregik naturligt, og vi turde ikke sige Nej til Tyskerne.

Dom.: Turde? Bævede De ligefrem?

— Fru J.: Nej.

Fru Jensen oplyste, at hendes Forretning var baseret paa kontant Betaling.

Til Tyskerne foregik Handelen af og til paa Afdragsvilkaar. Varerne blev ikke udleveret før Beløbet var fuldt indbetalt.

Pfm. nævnte et Tilfælde, hvor en enkelt tysk Soldat skulde have købt for flere Tusinde Kr. Pelsvarer.

Fru J.: Det var ikke til sig selv. Han hentede for de andre.

Dom.: Hvordan vil De saa forklare, at der findes en Regning paa den paagældende Tyskers Navn i hvert Tilfælde af hans Køb? Den rigtige Forklaring er nok, Fru Jensen, at Tyskeren har købt meget baade til sig selv og til andre.

Pfm.: Der er solgt f. Eks. en Nertzcollier til en tysk Soldat. Synes De, den hører med i hans personlige Udstyr? Kunde De ikke regne ud, at Varerne gik lige til Tyskland?

Fru J.: Det tænkte jeg ikke nærmere over.

Pfm.: Det var meget forkert.

Pfm.: Var det ikke saadan, at naar der kom en Tysker, saa vilde De personlig ekspedere?

Fru J.: Nej, vi ekspederede alle.

Retten gennemgik derefter de tiltaltes økonomiske Forhold vedr. saavel Forretningen, Minklarmen som anden Virksomhed.

Som Vidner afhørtes thv. Ekspeditrice Fru Karen Nielsen og Ekspeditrice Frk. Østergaard, der er ansat i Ingeborg Jensens Forretning. Derefter gik man over til Proceduren, der varede 1½ Time.

Ved Dommen blev Ægteparret frifundet for Værnemageritiltalen, men dømt for Overtrædelse af 200 Kr. Bestemmelsen. Hr. og Fru Jensen idømtes hver en Bøde af 5000 Kr., og de lik i Fællesskab 75,000 Kr. konfiskeret. De erklærede sig tilfredse med Dommen.

Færøkutter søsat.

En Færøkutter blev i Formiddag søsat fra Skibsbyggeriet i Thisted. Den er bestilt af A/S Færøske Fiskeskibe gennem den danske Stat, og naar den om nogen Tid er rigget til og forsynet med Motor stævner den mod sit Hjemsted.

Thisted Højskoleforening lægger ud.

Thisted Højskoleforening holdt i Aftes sit første Møde i Sæsonen med Pastor Brandt, Balle, der talte paa Afholdshotellet om „Modsætningen af at være fri og bundet". Taleren gik ud fra Henrik Pontoppidans Bog „Lykkeper" samt fra Jakob Knudsens „Gæring og Afklaring" og Sind.

Den 3. Oktober taler Professor Hal Koch paa Hotel Aalborg. Mødet arrangeres af Thisted Højskoleforening og Medindbydere er Ungdommens Fællesraad og De danske Ungdomsforeninger. Højskoleforeningens Efteraarsmøde er den 8. Oktbr., hvor der bliver Foredrag af Biskop Øllgaard og Forstander Folke Trier Hansen og om Aftenen prædiker Biskop Øllgaard i Kirken. Den 24. Oktbr. er der Foredragsaften ved Højskolelærer Haugstrup, Ry.

Sølvbryllup

kan Mandag d. 23. ds. fejres af Husmand Kr. Thomsen og Hustru, Hornstrup Mark.

— Karl Jensen og Hustru, Frøstrup, forhen Gøttrup Holme, kan Mandag d. 23. ds. fejre Sølvbryllup.

Skorstensbrand i Sjørring.

Ved 19-Tiden i Aftes opstod Brand i Skorstenen hos Arbejdsmand J. P. Thomsen, Sjørring. Falck fra Thisted tilkaldtes, og Ilden blev slukket med Pulver og Sand. Skorstenen blev derefter renset. Den havde ikke taget nogen Skade.

Kirkegaardsl i Thisted.

Kirkegaardsa P. Hasselstr ansat.

Der var 14 A lingen som Kirk i Thisted, og M vedtog i Aftes gaardsassistent Odense, med Ti tober.

Den nye Kirk er 30 Aar gl. Eksamen fra Vilv skole og har side Kirkegaardsvæsen hvorfra han har Han er gift — rasdet er i Knibe at skalle Bolig t den nye Præst.

I Aften:

Kl. 15,00: Heve Afholdshotellet.

Kl. 20: Kirkekon

Kl. 20: Palæstræt

Kl. 19 og 20,45: R l, George".

„Markedshallen": og Peter Palmblads Snedsted Bio Kl.

Amtslæge Kjær tilbage.

Amtslæge Kjær, 1926 praktiserede i søgning afskediget

Fin Havebru

Trods en d er Resultate

Thisted Kolonih Udstilling paa Af nes i Aften me mester Bjerregaa der hersket stor lets Lokaler, og vet en overorde velarrangeret Ud lille Sal er udstil Haveredskaber desuden anlagt haver med Stens den Effekt. I den lange Borde bu velnærede og s afgrøder. Paa Sce udstillingen, der nes som noget gan og det kan enhve om ved at se de Frugter. Næster Æblesorter er re som Blommesor stort Tal. Selv glemt.

Gartner Poul J Udstillingen: De forbløffende. E Sommer med R Vejr er Resultate Man skulde tro, Sygdom vilde ha men saadan ser er godt, at Byb bruge Gødnings de har laaet de ligt. Vigtigt er indset, at det il at at tage Nærir at tilføre den Det er en forbø stilling.

Gartner O. G Tilslutning her selvom en Uds kommer man af Hensyn til ejere, der kan se, hvad andre

I Aften taler gaard og Lands Udstillingen v sluttes Søndag Aften Musik ligesom der er lodning m. m.

Andelsslagt noterin

fastsattes i Da

Vægtgrænse 6

Overvægtsfrad over 10 Øre pr.

Undervægtsfra Øre, 54½—60 K

Turneringskampe

Cafe

Sagen mod Sysselleder Lothar Jeppesen udsat.

Særretten i Thisted skulde i Dag have behandlet Sagen mod Sysselleder indenfor DNSAP, Lothar Jeppesen. Et af Hovedvidnerne er imidlertid blevet syg, og Sagen er derfor udsat paa ubestemt Tid. Skive-Sagføreren Brøcker fører Forsvaret.

Fra Særretten i Thisted.

Dommer Rasmussens Særret i Thisted behandlede i Dag Sagen mod Pelsfirmaet Ingeborg Jensen. Tiltalt var Medindehaveren, Bogholder Chr. Jensen og Forretningsbestyrer Fru Ingeborg Jensen. Anklager var Politifuldm. Korsner og Forsvarer Landsretssagf. Rasmussen.

Fra Forretningen er under Besættelsen solgt Pelsvarer m. m. til Tyskerne for ialt ca. 392,000 Kr. Fortjenesten har været 117,000 Kr.

Begge Tiltalte erklærede sig ikkeskyldige.

Anklageren ønskede de Tiltalte afhørt særskilt, hvilket skete.

Bogholder Chr. Jensen forklarede, at hans Bistand i Forretningen kun strakte sig til at føre Regnskaberne. Han havde hverken med Indkøb eller Udsalg at gøre, men var vidende om, hvad der foregik. Det første Salg til Tyskerne skete i September 1940.

Pfm.: Kom Deres Kone og spurgte, om det nu kunde gaa at sælge til Tyskerne?

J.: Nej, dengang blev der jo alle Vegne handlet med Tyskerne.

Pfm.: Men De var bekendt med Handelen med Tyskerne?

J.: Ja, det var jeg. Men jeg ansaa det, Tyskerne købte, for Luksusvarer, som ingen savnede.

Den 11. December udstedte Handelsministeriet en Bekendtgørelse om, at der ikke maatte sælges for over 200 Kr. til enkelte tyske Soldater. Forretningen solgte dog Varer uanset denne Bestemmelse.

Pfm. oplæste et Par Tilfælde, hvor der var solgt flere Pelse til enkelte Soldater.

J.: Min Kone hævder, at Salget er foregaaet til flere Soldater, ikke til en enkelt.

Forretningen havde solgt en Del Læderfrakker af militært Tilsnit til saavel Danskere som Tyskere.

Pfm.: Det havde De en Retssag paa.

J.: Ja, og min Kone blev frifundet, fordi der ikke var solgt ud over, hvad der efter et loyalt Skøn var rimeligt.

Pfm.: Hvordan blev Priserne kalkuleret til henholdsvis Danskere og Tyskere?

J.: De var ens.

Pfm.: Har De aldrig advaret Deres Kone mod at sælge til Tyskerne?

J.: Det Spørgsmaal har vi aldrig drøftet.

Fru Ingeborg Jensen tiltraadte sin Mands Forklaring, og Anklageren spurgte:

— Gjorde De Dem ingen Overvejelser i Anledning af 200 Kr.-Bestemmelsen?

Fru J.: Nej. Salget foregik naturligt, og vi turde ikke sige Nej til Tyskerne.

Fru Jensen oplyste, at hendes Forretning var baseret paa kontant Betaling.

Forsv.: Men der blev dog i enkelte Tilfælde indrømmet Afbetaling?

Fru J.: Ja.

Forsv.: Hvis jeg f. Eks. vilde købe paa Afbetaling var der vel intet i Vejen for det?

Fru J.: Nej.

Dom.: Men jeg kunde maaske ikke!!

Fru J.: Jo ,men ikke? Forretningsfolk har jo Ret til først at se Kunderne an.

Til Tyskerne foregik Handelen af og til paa Afdragsvilkaar. Varerne blev ikke udleveret før Beløbet var fuldt indbetalt.

Pfm. nævnede et Tilfælde, hvor en enkelt tysk Soldat skulde have købt for flere Tusinde Kr. Pelsvarer.

Fru J.: Det var ikke til sig selv. Han hentede for de andre.

Dom.: Hvordan vil De saa forklare, at der findes en Regning paa den paagældende Tyskers Navn i hvert Tilfælde af hans Køb?

Pfm.: Ved De hvad, Fru Jensen, De kryber udenom!

Dom.: Ja, den rigtige Forklaring er nok, at Tyskerne har købt meget til baade sig selv og til andre.

Pfm.: Der er solgt f. Eks. en Nertzcollier til en tysk Soldat. Synes De, den hører med i hans personlige Udstyr? Kunde De ikke regne ud, at Varerne gik lige til Tyskland?

Fru J. Det tænkte jeg ikke nærmere over.

Pfm.: Det var meget forkert.

Pfm.: Var det ikke saadan, at naar der kom en Tysker, saa vilde De personlig ekspedere?

Fru J.: Nej, vi ekspederede alle!

Retten gennemgik derefter de Tiltaltes økonomiske Forhold vedr. saavel Forretningen, Minkfarmen som anden Virksomhed.

Dommen falder i Eftermiddag.

Domm.: Ja, saadan gaar en Svikmølle.

Har Lothar Jeppesen været Meddeler til Tyskerne?

Det hævder Storstikkeren Arne Petersen, der er syg, hvorfor Sagen mod Jeppesen, der skulde have været behandlet i Dag, maatte udsættes.

Særretten i Thisted (Dommer Johansen) skulde i Formiddag have behandlet Sagen mod DNSAP.s „Sysselleder" under Besættelsen, Lothar Jeppesen, der en Overgang boede i Vestergade i Thisted og som efter Hovedanklageskriftet tiltaltes for forskellige Forhold. Sagen kom imidlertid ikke til Behandling i Dag, men er udsat paa ubestemt Tid, da Hovedvidnet mod Lothar Jeppesen for Tiden er syg.

Der er nemlig rejst en alvorlig Anklage til mod Jeppesen, som findes i et Tillægs-Anklageskrift. Storstikkeren fra Sønderborg, Kommunelærer Arne Petersen, meddelte for nogen Tid siden, at Lothar Jeppesen under Besættelsen havde været Meddeler til Abwehr-Nebenstelle i Aarhus, d. v. s. Tyskernes Stikkercentral, og fremkom med ret udførlige Oplysninger. Lothar Jeppesen har — stillet overf. disse Oplysninger — paa det bestemteste nægtet at have fungeret som Meddelel til Centralen, men Anklagemyndigheden har alligevel ment, at der forelaa saa mange Oplysninger, at der skulde rejses Tiltale. Anklagemyndigheden vilde saa i Dag have ført Arne Petersen som Vidne, men da han er syg, har Anklagemyndigheden ønsket Sagen udsat.

Pelsvaresalget til Tyskerne bedømt ved Særretten

Sagen mod Bogholder Jensen og Ingeborg Jensen til Behandlng i Dag.

Ved Særretten i Thisted behandledes i Dag hos Dommer Rasmussen Værnemagersagen mod Forretningsbestyrer Ingeborg Jensen, Thisted, og hendes Mand, Bogholder Chr. Jensen, som er Indehaver af Pelsvareforretningen i Storegade. De tiltales begge for fra December 1940 til 1945 paa utilbørlig Maade at have samarbejdet med Besættelsesmagten i erhvervsmæssig Henseende ved i 825 Tilfælde at have solgt Pelse, Læderfrakker, Handsker osv. til Tyskerne i et ganske urimeligt Omfang uden Hensyn til Bestemmelserne om Salg til Besættelsesmagten og derved af en Omsætning paa 900,000 Kr. at have haft en tysk Omsætning paa 392,329 Kr. med en ulovlig Fortjeneste paa 117,698 Kr., der kræves konfiskeret tilligemed Idømmelse af en Tillægsbøde paa 100,000 Kr.

De erklærede begge at være uskyldige i Tiltalen.

Fortolkede selv de uklare Bestemmelser.

Bogholder Jensen afhørtes først og forklarede, at Buntmagerforretningen havde han drevet i 25 Aar samtidig med, at han var Bogholder paa „Thisted Amts Tidende". Hans Kone stod for Forretningens Drift, men han passede Regnskabet. Endvidere drev de en Pelsdyrfarm i Fællesskab. Den første Henvendelse fra en Tysker om Køb af Varer kom i September 1940.

Anklageren, Politifuldmægtig Korsner: Havde De da en Samtale med Deres Kone om, hvordan De skulde stille Dem med Hensyn til Salg til Tyskerne?

J.: Nej, — vi saa jo, hvordan der blev handlet i alle andre Forretninger, og her var der Tale om Luksusvarer, som vi havde nok af, og jeg regnede med, at det var Soldaternes egen Løn udbetalt i danske Penge, de købte for.

Ankl.: De kendte da Ministeriets Bekendtgørelse af 1940 om Salg til Tyskerne?

J.: Ja, jeg syntes Bestemmelserne var uklare ... der stod, at man skulde skønne ...

Domm.: Og saa skønnede De velvilligt til Fordel for Dem selv.

J.: Det kan man vel sige.

Domm.: Og de udnyttede det til yderste Grænse ud fra den Betragtning, at det skulde være lovligt.

J.: Det var jeg ikke i Tvivl om.

Domm.: Jo—e, naar De selv syntes, Bestemmelsen var uklar, maa der have været Tvivl hos Dem. Men De tog Deres Chance paa de uklare Punkter. Naar De

J.: Og hvor skulde man have søgt Klarhed?

Domm.: De kunde da have spurgt dem, der havde udstedt Bekendtgørelse, saa skulde De nok have faaet at vide, at det var ulovligt. De læser jo da Aviser ...

J.: Ja.

Ankl.: Det var vel den Passus i Bekendtgørelsen, hvorefter de Handlende maa sælge efter loyalt Skøn, der var uklar for Dem. Syntes De, det var rimeligt, at tyske Soldater forsynede sig med, som en enkelt har faaet: Muffe, Pipaluk og Handsker?

Domm.: Er De klar over, hvad Ordet „loyal" betyder? At De skulde være loyal overfor den den danske Stat — og ogsaa overfor Tyskerne, naar de skulde have noget til personligt Brug.

J.: Jeg regnede med, at Soldaterne købte det til deres Koner for deres personlige Løn.

Ankl.: Og saa mente De, det var revnende ligegyldigt, hvad de købte. Til en Tysker ved Navn Altmeyer i Aalborg har De først solgt en Pels til 385 Kr., lidt senere endnu en Pels til den samme Mand, og senere 4 Pelse paa een Gang til samme Altmeyer. Er det rimeligt?

J.: Min Kone siger, at Pelsene er solgt til forskellige; men det kender jeg ikke.

— Det oplystes, at de Læderfrakker, der solgtes til Officererne, var syet efter et Mønster fra København, de havde militært Snit, men var ikke Uniformsgenstande. Endvidere forklarede Jensen, at Salget til Tyskerne næsten altid skete paa Afdrag. Soldaterne betalte op til et Par Hundrede Kroner ad Gangen, og de fik først Varerne, naar de var betalt. Pengene indgik i Forretningens Regnskab som kontant Salg.

Uoverensstemmelse om Handelsmetoderne.

Derefter afhørtes Fru Ingeborg Jensen, der forklarede, at da Tyskerne kom for at købe, turde man ikke sige Nej.

Domm.: Havde De Lyst til at gøre det?

I. J.: Ja—e ...

Domm.: Var det noget reelt, at De ikke turde sælge. De var jo ikke tabt bag af en Vogn i Forhold til en Tysker.

Ankl.: Hvordan foregik Salget?

I. J.: De købte Varen, og den blev hængt til Side, til den var betalt.

Domm.: Var det den almindelige Fremgangsmaade ogsaa overfor danske Kunder?

I. J.: Ja.

Pels og sidst en Pelskaabe til 412 Kr. Tror De, det var til eget Brug?

I. J.: Det er noget, han har hentet til andre.

Ankl.: Hvordan kan Regningerne, hvorpaa Afbetalingerne paa Tingene er afskrevet, lyde paa Olmes Navn?

I. J.: Han fik endelig Kvittering, naar han hentede Varerne til de andre.

Domm.: Jamen, han har da ikke købt Varerne, og da blev Notaen skrevet med KøberensNavn.

I. J.: Nej, men vi skrev en Kvittering, naar han hentede Varerne.

Ankl.: Man plejer da ikke at skrive Bydrengens Navn paa Regningen. Er det rigtige ikke, at Olme var en stor Kunde og købte alt det?

I. J.: Nej, han afhentede kun.

Ankl.: De kryber udenom, Fru Jensen.

I. J.: Nej, jeg gør ikke.

Domm.: Den eneste rimelige Forklaring er vel den, at Olme baade var en meget stor Kunde til sig selv og hentede meget til andre.

Forsv.: Det kan jo ogsaa tænkes, at Olme har været medKammeraterne inde at handle, og da det var Meningen, han skulde hente det købte, blev hans Navn anført paa Notaen.

Domm.: Det er jo ikke Meningen, vi skal sidde og udspekulere noget. Fru Jensen maa vide det.

I. J.: Jeg kan ikke sige andet.

Ankl.: Saa er der en Tysker, der hedder „Willy med Lynlaasen", der har faaet tre Pelse paa en Maaned. Hvem er det?

I. J.: Vi vidste ikke, hvad han hed.

Ankl.: Det var vel ikke en Ven af Huset?

I. J.: Vi har aldrig haft en Tysker indenfor privat.

Ankl.: Fik Deres Personale Direktiver med Hensyn til Salget til Tyskerne?

I. J.: Det har overhovedet aldrig været drøftet.

Ankl.: Er der nogen, der har betalt kontant?

I. J.: Nej.

Ankl.: Det har De sagt til Rapporten. Hvad er saa det rigtige?

I. J.: Der er ikke solgt kontant til Tyskerne.

Domm.: Det er da næsten unaturligt, at en Officer ikke skulde kunne have betalt en Vare til f. Eks. 300 Kr. kontant. Ved De det, eller ved De det ikke?

I. J.: Hvad jeg ikke ved, kan jeg ikke udtale mig om.

Ankl.: Det, De har forklaret til Kriminalpolitiet, passer altsaa ikke?

I. J.: Nej.

Vidneførslen.

Som Vidne førtes Karen Kjær Østergaard, der er ansat paa Systuen. Hun benægtedeRigtigheden af, hvad hun havde forklaret til Politirapporten, at Fru Jensen havde givet Ordre til, at der skulde sælges, hvad der kunde sælges, ligegyldigt hvem Kunden var.

Næste Vidne var Fru Karen Cecilie Vesthjerg Nielsen, der

Stropper og Knapper, som kunde tjene til Anbringelse af Distinktioner. Dette er de Tiltaltes Bidrag til Uniformering af den tyske Hær, og det er saa groft Værnemageri, at det langt overskrider det anstændige. Han paastod derfor Dom efter Anklageskriftet med Idømmelse af Frihedsstraf.

Landsretssagfører Rasmussen nedlagde Paastand om Frifindelse, subsidiært mildeste Dom. Det drejer sig udelukkende om Salg til enkelte Soldater, ikke i eet Tilfælde til en Værnemagtsafdeling. Der foreligger kun Salg af specielle Varer, som der ingen Mangel var paa, heller ikke for danske Kunder. Det eneste, det kneb med, var Foer, og det nægtede man at levere Tyskerne. Jensen og Frue var ikke tyskvenlige og viste ikke selv Initiativ for at faa den tyske Handel, og der er derfor ikke Tale om saa groft Samarbejde med Besættelsesmagten, at det kan straffes med Fængsel. Man kunde jo ikke blive fri for at sælge til Tyskerne, og i en Specialforretning var der ingen Mulighed for at skjule særlige Varer for Tyskerne. Man bestyrkes i Opfattelsen af, at Handelen er lovlig, da der afsiges Frifindelse med Hensyn til Læderfrakkerne, og endelig har Salget ikke været særlig stort, ialt 850 Ekspeditioner i fire Aar, altsaa ca. 4 Ekspeditioner om Ugen, — det er ikke meget, naar der laa ca. 20000 Tyskere heroppe. Der er leveret ialt 163 Læderfrakker ganske efter samme Mønster, som man syede efter før Krigen; derved har man ikke i højere Grad bidraget til den tyske Hærs Udrustning, end den Restaurator, der har serveret en Kop Kaffe til en Tysker, har bidraget til den tyske Hærs Forplejning. Det højeste, der kan blive Tale om, er Dom for Overtrædelse af Handelsministeriets Bekendtgørelse.

Anklageren hævdede, at hvis det skulde forstaas saaledes, at Olme havde købt Pelsværk til sine Kammerater, maatte det opfattes som en Leverance til en tysk Værnemagtsafdeling. Selv om man ikke kunde undgaa at handle med Tyskerne, har man forsømt at instruere Personalet om at søge at slippe for at sælge til Soldaterne i saa vid Udstrækning som mulig.

Forsvareren bestred, at Olme havde været Opkøber. Han havde ganske simpelt været Bud. Der er vist ingen Værnemagtsafdelinger, der har købt Damepelse!

Dommen

faldt Kl. 4 i Eftermiddag. Den lød paa Frifindelse for Værnemageri, men Idømmelse af en Bøde paa 5000 Kr. til hver af Ægtefællerne for Overtrædelse af Handelsministeriets Bekendtgørelse. Endvidere inddrages en ulovlig Fortjeneste paa 75,000 Kr., og de skal betale Sagens Omkostninger. Begge erklærede sig tilfrede med Dommen.

nos af, og jeg regnede med, at det var Soldaternes egen Løn udbetalt i danske Penge, de købte for.

Ankl.: De kendte da Ministeriets Bekendtgørelse af 1940 om Salg til Tyskerne?

J.: Ja, jeg syntes Bestemmelserne var uklare ... der stod, at man skulde skønne ...

Domm.: Og saa skønnede De velvilligt til Fordel for Dem selv.

J.: Det kan man vel sige.

Domm.: Og de udnyttede det til yderste Grænse ud fra den Betragtning, at det skulde være lovligt.

J.: Det var jeg ikke i Tvivl om.

Domm.: Jo—e, naar De selv syntes, Bestemmelsen var uklar, maa der have været Tvivl hos Dem. Men De tog Deres Chance paa de uklare Punkter. Naar De syntes, noget var uklart, var det saa ikke bedst at have skaffet sig Klarhed først?

J.: Det blev jo praktiseret saadan allevegne!

Domm.: Ja, saadan gaar en Svikmølle.

eppesen været til Tyskerne?

Arne Petersen, der er syg, hvorfor kulde have været behandlet i Dag, e udsættes.

ner dag nod Be- der gade dan- kel- ller- Dag. Tid, Jep- orlig som krift. borg. rsen, n, at

Lothar Jeppesen under Besættelsen havde været Meddeler til Abwehr-Nebenstelle i Aarhus, d. v. s. Tyskernes Stikkercentral, og fremkom med ret udførlige Oplysninger. Lothar Jeppesen har — stillet overf. disse Oplysninger — paa det bestemteste nægtet at have fungeret som Meddeler til Centralen, men Anklagemyndigheden har alligevel ment, at der forelaa saa mange Oplysninger, at der skulde rejses Tiltale. Anklagemyndigheden vilde saa i Dag have ført Arne Petersen som Vidne, men da han er syg, har Anklagemyndigheden ønsket Sagen udsat.

Uoverensstemmelse om Handelsmetoderne.

Derefter afhørtes Fru Ingeborg Jensen, der forklarede, at da Tyskerne kom for at købe, turde man ikke sige Nej.

Domm.: Havde De Lyst til at gøre det?

I. J.: Ja—e ...

Domm.: Var det noget reelt, at De ikke turde sælge. De var jo ikke tabt bag af en Vogn i Forhold til en Tysker.

Ankl.: Hvordan foregik Salget?

I. J.: De købte Varen, og den blev hængt til Side, til den var betalt.

Domm.: Var det den almindelige Fremgangsmaade ogsaa overfor danske Kunder?

I. J.: Ja.

Ankl.: Den almindelige Afbetalingsform er ellers, at Varerne udleveres ved Købet og derefter betales.

Domm.: De sælger ikke paa Kredit?

I. J.: Der er visse, der faar det ...

Forsvareren, Landsretssagfører Rasmussen: Hvis jeg kom og købte, kunde jeg faa Kredit?

I. J.: Ja.

Domm.: Men jeg kunde ikke faa det!

I. J.: I en Forretning har man jo Lov til at se sine Kunder an.

Ankl.: De har solgt Varer til Tyskere i Aalborg; det var da mærkeligt, naar der var Pelsvareforretninger der.

I. J.: Vi har ogsaa danske Kunder i andre Byer.

Ankl.: Hvilke Overvejelser gjorde De Dem, naar tyske Officerer købte kvindelige Beklædningsgenstande?

I. J.: Jeg regnede med, at det var til deres Familie.

Ankl.: Der er enkelte Tyskere, De har solgt meget til.

I. J.: Der var nogle, der hentede Varerne til deres Kammerater.

Ankl.: Der er en Tysker ved Navn Olme i Hurup, der har købt først to Kalvemuffer og en Følmuffe til 800 Kr., senere en Sølvrævskaabe til 400 Kr., en Pels til 400 Kr., en Sælhundskaabe og en Følkaabe til 1200 Kr., to Pelse m. v. til 970 Kr., en Vest 175 Kr., tre Pelse m. v. til 1470 Kr. en turugt, at en Officer ikke skulde kunne have betalt en Vare til f. Eks. 300 Kr. kontant. Ved De det, eller ved De det ikke?

I. J.: Hvad jeg ikke ved, kan jeg ikke udtale mig om.

Ankl.: Det, De har forklaret til Kriminalpolitiet, passer altsaa ikke?

I. J.: Nej.

Vidneførslen.

Som Vidne førtes Karen Kjær Østergaard, der er ansat paa Systuen. Hun benægtedeRigtigheden af, hvad hun havde forklaret til Politirapporten, at Fru Jensen havde givet Ordre til, at der skulde sælges, hvad der kunde sælges, ligegyldigt hvem Kunden var.

Næste Vidne var Fru Karen Cecilie Vestbjerg Nielsen, der havde været ansat i Ekspeditionen. Hun forklarede, at der ikke i den Tid, hun var der, var forandret Navne paa Notaerne. Solget til Tyskerne foregik saadan, at Soldaterne opgav Størrelse, og hun prøvede for dem. Hun kunde godt huske Olme, der kom ret ofte, men hun vidste ikke, om han hentede Varer til andre end sig selv. Endelig forklarede hun, at Fru Jensen absolut ikke havde været tyskvenlig, og hun havde sagt tilVidnet, at hun ikke maatte indlade sig paa at skaffe Tyskerne Varer, der ikke kunde leveres fra deres egen Forretning.

— En Del af Afhøringen drejede sig om Salget af for ca. 70,000 Kr. Læderjakker, og det oplystes, at det som Regel blev kræved af Tyskerne, at de selv skulde møde med Foer til Jakkerne.

Proceduren.

Politifuldmægtig Korsner fandt ikke, man kunde skille de to Tiltaltes Indflydelse paa Forretningsgangen. De fortolkede da ogsaa Handelsministeriets Bestemmelser saa vidt, at de ikke blev nogen Hemsko for dem. Soldaterne har derfor kunnet købe alt, hvad Forretningen disponerede over. Under Krigen var der rejst Tiltale mod Ægteparret for Overtrædelse af Kriselovgivningen ved Salget af Læderjakker, men de blev da frifundet, hvilket dog ikke forhindrer, at de kan dømmes for Værnemageri. Læderjakkerne blev syet efter Tyskernes Ønsker og udstyret med ning som ning.

Forsvareren bestred, at Olme havde været Opkøber. Han havde ganske simpelt været Bud. Der er vist ingen Værnemagtsafdelinger, der har købt Damepelse!

Dommen

faldt Kl. 4 i Eftermiddag. Den lød paa Frifindelse for Værnemageri, men Idømmelse af en Bøde paa 5000 Kr. til hver af Ægtefællerne for Overtrædelse af Handelsministeriets Bekendtgørelse. Endvidere inddrages en ulovlig Fortjeneste paa 75,000 Kr., og de skal betale Sagens Omkostninger. Begge erklærede sig tilfreds med Dommen.

(Uden Ansvar).

Klasselotteriet.

Ved den i Dag fortsatte 6. Trækning faldt følgende større Gevinster:

15,000 Kr. 3923.

10,000 Kr. 8605 48466 161277.

5000 Kr. 5622 23091 24502 42291 43836 127525 141877 164196.

2000 Kr. 10533 15152 15741 24295 28282 29168 33038 35454 40192 41771 49693 66585 100309 103223 110498 113204 116523 126343 131412 134219 139580 151688 154139 156200 160664 164097.

1000 Kr. 14854 31614 36504 39779 41815 42061 56048 60670 61598 63462 80823 81208 86413 87630 88257 104481 108579 111176 116887 132694 133962 135064 135760 136771 137063 138059 140601 150262 150823 151634 158628 162556 165227.

Vejrudsigten

gældende til Lørdag Morgen for nordlige Jylland: Svag til jævn sydlig mod Øst drejende Vind og efterhaanden paany Regn, ret uændret Temperatur. Sydlige Jylland, Øerne og Bornholm: Sydvestlig mod Sydøst drejende og paany noget tiltagende Vind og Regn. Derefter skiftende Vind med forbigaaende Temperaturstigning.

Har Lothar Jeppesen været Meddeler til Tyskerne?

Det hævder Storstikkeren Arne Petersen, der er syg, hvorfor Sagen mod Jeppesen, der skulde have været behandlet i Dag, maatte udsættes.

Særretten i Thisted (Dommer Johansen) skulde i Formiddag have behandlet Sagen mod DNSAP.s „Sysselleder" under Besættelsen, Lothar Jeppesen, der en Overgang boede i Vestergade i Thisted og som efter Hovedanklageskriftet tiltaltes for forskellige Forhold. Sagen kom imidlertid ikke til Behandling i Dag, men er udsat paa ubestemt Tid, da Hovedvidnet mod Lothar Jeppesen for Tiden er syg.

Der er nemlig rejst en alvorlig Anklage til mod Jeppesen, som findes i et Tillægs-Anklageskrift. Storstikkeren fra Sønderborg, Kommunelærer Arne Petersen, meddelte for nogen Tid siden, at Lothar Jeppesen under Besættelsen havde været Meddeler til Abwehr-Nebenstelle i Aarhus, d. v. s. Tyskernes Stikkercentral, og fremkom med ret udførlige Oplysninger. Lothar Jeppesen har — stillet overf. disse Oplysninger — paa det bestemteste nægtet at have fungeret som Meddelel til Centralen, men Anklagemyndigheden har alligevel ment, at der forelaa saa mange Oplysninger, at der skulde rejses Tiltale. Anklagemyndigheden vilde saa i Dag have ført Arne Petersen som Vidne, men da han er syg, har Anklagemyndigheden ønsket Sagen udsat.

Mange Sager mod Tyskerkørerne.

Kriminalpolitiet fortsætter stadig Undersøgelserne mod de mange, der paa en eller anden Maade har udført Kørsel for Tyskerne under Krigen. Man regnede oprindelig med, at det drejede sig om ca. 300 Personer i Thisted Politikreds, men man mener nu, at Tallet snarere nærmer sig et Sted mellem 4 og 500. Det er endnu umuligt at sige, i hvor mange Tilfælde der vil blive optaget Rapporter. Hidtil har man faaet ca. 60 Sager færdige, og flere af disse er oversendt til Statsadvokaten til Afgørelse af Tiltalespørgsmaalet.

Endnu er der ikke kommet Anklageskrifter tilbage fra Statsadvokaten, men man kan sikkert gaa ud fra, at det kun er i de færreste Tilfælde, at der vil blive rejst Tale overhovedet, men nogle Sager er af saa grov Karakter, at Tiltale sikkert ikke vil kunne undgaas.

THISTED BY OG EGN

Ifrøt?
meddeler i
og nordlig
ade i Dag med
klarende med

es 19,00, og

...de.

...t, hvis
...været
...orret-

...od i Gaar
...n parkeret
..., da den
...evægelse,
...msen ikke
...gik tværs
...over For-
...s Udsalg.
...glasrude
...de skete

Forret-
...ser man
...e parke-
...indkøb,
...at der
...staa, da
Hvad
...enhver
...iserede
...Bilejere
...nde, at
...svarlig
...orsøm-
Menne-
...esund-
...i Styk-
...ilfælde,
Skade.
...et for-
...laand-
...forlod
...altelse
Brem-
...næppe
...er be-
..., og
Bilen.
Brem-
...g selv

...m.
...nsen,
...ydsk
...men
...i et
...em i

...en i
...igs-
...ods
...ker
...af
...der
...ud
...om-
...rv.
...paa
...har
...ger
...op
...eje.
...ve-
...es-
...rke
...mt
...et.
...ver
...rd,
...aa
...for
...se-
...rd,
...ill.
...at
...ge,
...in
...in

Tale med gode Ønsker for Kolonihavebevægelsen og erklærede Udstillingen for aabnet.

Formanden for Kolonihaveforeningen, Entreprenør Ole Jensen, udtalte, at det var med bange Anelser, man havde givet sig i Kast med Udstillingen, idet Sommerens Regn ikke havde lovet de bedste Resultater, men de udstillede Sager kunde man godt være bekendt. Formanden takkede Byraadet og Præmiegiverne for den Velvilje, der var udvist, samt Udstillerne, som havde paataget sig Besværet med at hente Sagerne frem.

Landstingsmand A. Hvid fortalte om gamle Tiders „Kaalgaardsdiger", hvor den eneste Pryd var Tusindfryd og enkelte Sommerblomster. Han mindedes de Mænd, der havde lagt Grunden til Kolonihavebevægelsen og derved medvirket til, at Thy fra at være en fattig Egn var blevet en Egn rig paa Blomster og Skønhed. Taleren slog til Lyd for Oprettelsen af en Haveskole for Ungdommen, anlagt saaledes, at der blev Tale om en smuk Park, som alle kunde glædes over.

Planteskoleejer Poul Jensen, Torp, udtalte sig nærmere om Udstillingen og den Maade, Bedømmelsen var foregaaet paa, og Præmierne tilfaldt:

Urter, Blomster og Henkogning: Ole Jensen (Thisted Bys Ærespr.) Harald Jepsen (Th. Pedersens 1. Pr.). Carlo Clemmensen (2. Pr.). Chr. Jensen, Vesterstræde (2. Pr.). Marthinus Wullum (Kolonihaveforb. Ærespr.). C. S. Mortensen (DyrlægeTofts Ærespr.). O. K. Kristensen (A/S. P. O. Poulsens 1. Pr.). Jobs. Møller (Sparekassens 1. Pr.). Th. Godtfredsen (A/S. Sørensens Tømmerhandels 1. Pr.). C. V. Mose (Pællesorganisationens Ærespr.). Mar. Pedersen (2. Pr.). J. H. Simonsen (Arbejderforeningens 1. Pr.). A. V. Scholtz (Uldspinderiets 1. Pr.). H. S. T. J. Nielsen (2. Pr.). A. Mortensen (Arbejdsmændenes Ærespr.). C.V. Mose (Borgmesterens Præmie for smukkeste Stand).

Frugt: Marth. Wullum (Thisted Bys Ærespr.). C. P. Frandsen (Thisted Kolonihaveforb. Ærespr.). C.V. Mose (Kulkompagniets 1. Pr.). Ibsen Sørensen (Dampmøllens 1. Pr.). C. S. Mortensen (2. Pr.). Ole Jensen (2. Pr.). Chr. Jensen, Kronborgvej (Sørensens Kulhandels 1. Pr.). Desuden fik A. Jensen og V. Hansen Præmie. En Bomsterstand tilb. C. S. Mortensen fik Pællesbageriets Præmie.

Havebrugsudstillingen har i Dag aaben fra Kl. 15, i Morgen fra Kl. 16. Der er hver Aften Musik og munter Underholdning.

Emil Telmanyi i Thisted Kirke.

Kirkekoncerten i Thisted i Aftes med Emil Telmanyi som Violinsolist havde god Tilslutning, og med den store Kunstner i Spidsen blev det naturligvis en særpræget Aften. Først spilledes Walthers Orgelstykke „Aleneste Gud i Himmerig" og dernæst en Sonate i A-Dur for Violin og Orgel af Corelli. Særlig megen Opmærksomhed samlede sig om Bibers Chaconne for Violin og Orgel, et Musikstykke, som har sin egen særlige Historie. Næste Kirkemusikaften bliver Fredag d. 4. Oktbr.

Politibevogtningen af Hansted ophævet.

En Del af Styrken overtager Hamborglejren.

I Aftes ophævedes Politibevogtningen i Hansted, der har været praktiseret i de sidste fire Maaneder, og Politikommandoen forlader i Dag Byen. Styrken bestaar af to Politiassistenter, to Overbetjente og 16 Politibetjente. En Del af denne Styrke overtog Kl. 14 i Eftermiddag Flygtningelejren i Hamborg, der hidtil har været bevogtet af C. B.ere. Det drejer sig om en Politiassistent, en Overbetjent og 10 Politibetjente, mens de øvrige Politifolk sendes andre Steder hen. C. B.erne fra Hamborg bliver nu hjemsendt.

De øvrige af Egnens Flygtningelejre bevogtes af Militæret, og der er Muligheder for, at en Nyordning gennemføres. I Hansted er nu kun Militærområaaderne ved de store Kanoner afspærret, og i næste Maaned vil Militæret antagelig ogsaa drage bort.

Thy og V. Han Herred i Radioen.

Først i næste Maaned kommer Statsradiofoniens Radiovogn her til Egnen for at foretage nogle Optagelser, der skal benyttes til en Egnsudsendelse i Radioen.

Biografernе i Thisted.

Royalteatret har atter en George Formby-Film paa Programmet. Denne Gang er det „Hæng i, George", som handler om Hjemmeværnet i to engelske Smaabyer. George Formby er Medlem af Korpset, og skønt han er meget nidkær i Tjenesten, kommer han altid galt af Sted. Ovenstaaende Billede viser ham i en af de muntre Situationer.

Palæteatret spiller en haardkogt amerikansk Film om Boksere og Gangstere. „Mængden brøler", kaldes Filmen, og den er lige saa dramatisk som Navnet.

Interneringen i Sydthy.

Sagfører Joh. Jakobsen, Hurup, tilstiller os dette Indlæg:

I Anledning af, at nogle Personer — saa vidt jeg kan skønne af Navnene — hidrørende fra den i sin Tid opløste Modstandsbevægelse for Sydthy, i Aviserne for 18. ds. har angrebet mig bl. a. for mine Udtalelser i Reinhardt Korsgaard Sagen, skal jeg oplyse, at jeg som Forsvarer bruger de Oplysninger, jeg faar af en Tiltalt, naar jeg finder dem anvendelige, og det staar derfor fast,

1) at Reinhardt Korsgaard overfor mig har erklæret, at hans Anholdelse maatte være foranlediget af en mindre god Ven blandt dem med de grønne Armbind, da andre, der ogsaa havde drevet Kantine, stadig var fri,

2) og at en saadan Anholdelse ikke kunde forhindres den 5. Maj 1945 og Dagene derefter.

Naar Underskriverne gør Forsøg paa at inddrage Politistyrken i Sagen, virker det lidt kluntet, naar henses til, at Hr. H. C. Tolt, Bjørndahlgaard, i samme Blad har erklæret, at Korsgaard blev taget i Forvaring den 8. Maj, og Politiet først traadte i sin normale Funktion den 13. s. M.

Den 9. Maj havde jeg forøvrigt — som offentlig Anklager — af Statsadvokaten faaet Besked om, at Politiet ikke var i Virksomhed endnu.

At Underskriverne finder det nødvendigt at diske op med, at jeg i min Omgangskreds har haft Læge Lenbroch og Høje-Kristensen, virker lidt latterligt, thi mit Kendskab til førstnævnte hidrører fra Efteraaret 1942 paa et Tidspunkt, da han var udmeldt af det nationalsocialistiske Parti.

Han var forøvrigt en dygtig og omsorgsfuld Læge, og saa vidt jeg kan se, har han ogsaa været Læge for en Del af Indlægets Underskrivere. Tillige var han vellidt, og da han blev interneret i Maj 1945, var der hen paa Sommeren 12—1300 Mennesker her paa Egnen, som efter deres Kendskab til Læge Lenbroch i en Adresse sagde god for ham. Det kan vel derfor ikke undre, at Underskriverne har ham i Erindring, naar de tænker paa, med hvilken Brask og Bram han blev taget i Forvaring den 5. Maj 1945 og i December Maaned samme Aar blev pure frifundet ved Landsretten. Men trods dette omtaler de ham nok saa hrejdigt i deres Indlæg som Hververen til Frikorps „Danmark".

Hvad Høje-Kristensen angaar, da har jeg været Sagfører for ham i flere Aar før han — som saa mange andre — kom til at arbejde for Tyskerne.

Til Orientering skal jeg oplyse, at jeg har været anlaget som Forsvarer for 16 af de af Modstandsavarer for 16 af de af Modstandsbevægelsen her i Reiskredsen anholdte. Heraf er 10 blevne løsladt uden at der til Dato er rejst Tiltale, 1 er dømt ved Underretten, men pure frifunden ved Landsretten, 3 er idømt mindre Straffe end den udstaaede Varetægtsarrest og 2 er dømt for et længere Tidsrum end Varetægtsarresten, men den ene af dem har gennem Ankenævnet faaet Tilladelse til Appel.

Efter dette har Modstandsbevægelsen jo ikke haft nogen særlig „Succes" i mine Sager, saa det er maaske derfor, Skoen trykker.

Med Hensyn til Hr. Tolt skal jeg oplyse, at det er bevislig Usandhed, naar han siger, at Modstandsbevægelsen sørgede for, at de anholdte blev fremstillet 24 Timer efter Anholdelsen. Der var flere, der sad i Dagevis, og Reinhardt Korsgaard sad saaledes fra den 8. til den 15. Maj, inden han blev fremstillet.

Hvad Erstatningsspørgsmaalet angaar, glemmer Hr. Tolt at oplyse, at højeste Erstatning laa paa omkring 125 Kr., og at et saa minimalt Beløb for en Indespærring i indtil flere Uger var der kun een eller to her i Sydthy der gad søge om.

Til Slut skal anføres, at Underskriverne i deres Indlæg bl. a. siger, at „de med de grønne Armbind" i visse Kredse er ilde ansete; jeg er tilbøjelig til at tro, at der, efter den Maade de optræder paa, er en Mulighed for, at disse Kredse vil udvides.

I alle Tilfælde burde visse af Underskriverne først have fejet for deres egen Dør.

Hurup, den 20. September 1946.

Johan Jakobsen.

Ældre Missionær paakørt af en Bil i Hørdum.

Den 80-aarige Missionær Martin Christensen, Hørdum, blev i Gaar Eftermiddag paakørt af en Ringkøbingbil paa Vejen ud for Cementstøber Johs. Pedersens Ejendom i Hørdum. Den gamle Mand var ude i Inkassationsforretning og cyklede, efter at have staaet og talt med Cementstøberens Søster, ud midt paa Vejbanen i ran Bilen. Sammenstødet var uundgaaeligt. Christensen blev slynget mod Vejbanen og var straks bevidstløs. Læge Sørensen, Snedsted, foretog den første Behandling. I Falcks Ambulance fra Hurup førtes den tilskadekomne til Thisted Sygehus, hvor man konstaterede Laarbensbrud og Hjernerystelse.

Godt Halvaar for A.I.K.

Der har været baade sportslig og økonomisk Fremgang.

Arbejdernes Idrætsklub i Thisted holdt Torsdag Aften en velbesøgt Generalforsamling paa Grand Hotel.

Formanden, Væver Erik Poulsen, aflagde Beretning, hvori han udtalte, at det sidste halve Aar havde været rig paa Fremgang for Klubben, baade økonomisk og sportslig. Bazaren havde givet 3000 Kr. i Overskud. Klubben er i Sommer blevet tilmeldt J.B.U., har spillet Kampe i T.A.B.A. og deltaget i Sportsstævne i Aalborg. Haandbolddamerne havde ligeledes spillet i T.A.B.U.

Kassereren, Chr. Odder Jensen, oplæste Regnskabet, der udviste en Kassebeholdning af 1348 Kr.

Erik Poulsen, der har været Klubbens Formand gennem mange Aar, ønskede ikke at fortsætte, og i Stedet valgtes Poul Borggaard. Til Bestyrelsen valgtes Erik Poulsen, Holger Nielsen, Karen Nielsen og Henry Nielsen. Som Revisorer valgtes Postbud Nielsen og Anna Poulsen. Til Boldudvalget valgtes Poul Borggaard, Holger Nielsen og Aage Jensen, for Damerne Chr. Kirk og Asta Christensen. Som Træner for Drengespillerne valgtes Chr. Odder Jensen. Under Eventuelt drøftedes bl. a. Gymnastikken i den kommende Vinter.

„Thisted Dampmølle brænder".

Denne lakoniske Melding tilgik i Formiddags ved 11-Tiden Thisted Brandvæsen, og i Løbet af faa Minutter var Brandvæsenet med Sprøjter og Mandskab paa Stedet. Der var imidlertid hverken Ild eller Røg at se, men derimod saa man et Selskab, der viste sig at være Udsendinge fra Justitsministeriets Brandudvalg, som er ude paa Efterasyn. Brandvæsenet foretog saa en omfattende Øvelse ved Dampmøllen, og Gæsterne udtalte sig meget anerkendende om Præstationerne, der var fuldt tilfredsstillende.

Blandt Gæsterne var Direktør Hals fra Dansk Brandværnskomite, Brandinspektør Schrøder fra Justitsministeriets Brandudvalg, Brandchef Winding, København, og Brandinspektør Schousenborg, Kastrup.

Aviser og Smaasten i Stedet for Cigaretter.

Ved en Domsmandsret i Thisted faldt der i Formiddag Dom i en Sortbørssag, der var rejst mod Vognmand Peter Christensen, Vejle. Han købte i Foraaret 1945 i Thisted 100 Pakker Cigaretter for 500 Kr. af Arbejdsmand Tage Jensen, Aarhus, men han paastod, at Pakken kun indeholdt Avispapir og Smaasten. Tage Jensen, der afhørtes som Vidne, hævdede, at der havde fundet to Leverancer Sted a 100 Pakker. Da han ved første Handel fik Penge til Gode hos Christensen, stoppede han Avispapir i næste Sending Cigaretkartoner, og Pakken blev betalt med 500 Kr. Vognmand Christensen idømtes 40 Dages Fængsel for den Handel, der gav Gevinst.

I Aften:

Fra Kl. 15,00: Havebrugsudstilling paa Afholdshotellet.

Kl. 19,30: „Seks Kammerater" paa Thisted Teater.

Kl. 20: Palæteatret: „Mængden brøler". Søndag Kl. 19 og 21. Tillige Kl. 16: „Ungerne"

Kl. 19 og 20,45: Royalteatret: „Hæng i, George". Søndag Kl. 16, 19 og 20,45 „Markedshallen": Kunstneroptræden og Peter Palmlads Orkester.

Snedsted Bio Kl 20: „Patrioter". Søndag Kl. 20.

Søndag i Thisted: Kl. 10 og 12,45: Junior- og B-Hold paa Stadion. Kl. 14: Viborg-Thisted Mellemrækkehold. Kl. 16: Havebrugsudstilling paa Afholdshotellet. Kl. 19,30: Møde i Missionshuset

Fransk Gæst i danske Kirker.

Pastor Nyegaard, Thisted, tilstiller os dette Indlæg:

En af de betydeligste Præster i den lutherske Kirke i Frankrig, Pastor Gueutal, gæster i denne Maaned Danmark, og vi har den Glæde at faa hans Besøg ogsaa paa disse Egne, idet han taler ved Gudstjenester i Thisted og Hundborg Kirker, henholdsvis Mandag d. 23. og Tirsdag d. 24. ds. — Pastor Gueutal er Præst for den lutherske Menighed i en af Paris' Forstæder, en Menighed, som er tilsluttet „Mission Interieure", en Slags „Kirkelond" under den lutherske Kirke, der har det som sin Opgave at opsøge de i Storbyen adspredte lutherske Familier og samle dem i Menigheden. Af Frankrigs ca. 42 Millioner Indbyggere er det langt overvejende Flertal Katoliker — den fransk lutherske Kirke tæller kun ca. 400,000 Medlemmer, saa man vil forstaa, at Arbejdet har sine store Vanskeligheder, og ikke mindst under Øjeblikkets paa mange Maader forvirrede og urolige Forhold i Frankrig, saavel politisk som økonomisk, kæmper den en haard Kamp for sin Eksistens. Der gøres imidlertid stadig indenfor den fransk lutherske Kirke et dygtigt og maalbevidst Arbejde for at komme Trosfæller til Hjælp og udvide Arbejdet det mest muligt, og Pastor Gueutal er en af de førende her. Foruden sin Præstegerning i Paris er han Forstander for det lutherske Diakonissehus og Redaktør af det eneste lutherske Blad i Frankrig. Med Besøget i Danmark var det Tanken baade at knytte Forbindelsen mellem den fransk lutherske Kirke og danske Menighedskredse til gensidig Berigelse og paaskønnelse den danske Menigheds Forstaaelse og Interesse for Arbejdets store Værdi, en hjælpende Haand i Arbejdet ogsaa heroppefra vil tages som en stor Hjælp og Opmuntring under den nødstedte Kirkes øjeblikkelige Vanskeligheder. — Umiddelbart efter Gudstjenesten i Thisted Kirke Mandag Aften Kl. 20 vil der være Lejlighed til Samvær med Pastor Guautal paa K.F.U.M., hvor der vil blive forevist Lysbilleder fra Arbejdet, og jeg vil gerne varmt tilskynde til at komme og være med saavel her som ved Gudstjenesten i Kirken. Ved begge Lejligheder fungerer Provst Jacobsen, Overlade, som Tolk.

S. Nyegaard.

Tinglyste Skøder.

Fra Else Marie Gregersen, Kaastrup, til Vilh. P. Pedersen, Kiev Kær, Kobesum 3000 Kr., ikke særsk. vurd.

TELEGRAMHAL
...upliceres - Sengekjulere
...MER i stort Udvalg
DAGBLADE Telefon 521

musikaften bliver Fredag d. 4. Oktbr.

Politibevogtningen af Hansted ophævet.

En Del af Styrken overtager Hamborglejren.

I Aftes ophævedes Politibevogtningen i Hansted, der har været praktiseret i de sidste fire Maaneder, og Politikommandoen forlader i Dag Byen. Styrken bestaar af to Politiassistenter, to Overbetjente og 16 Politibetjente. En Del af denne Styrke overtog Kl. 14 i Eftermiddag Flygtningelejren i Hamborg, der hidtil har været bevogtet af C. B.ere. Det drejer sig om en Politiassistent, en Overbetjent og 10 Politibetjente, mens de øvrige Politifolk sendes andre

NS TELEGRAMHAL
ttes - duplikeres - Sangskjulere
GRAMMER i stort Udvalg

Rationeringskort udleveres Onsdag den 25. ds. Kl. 14—16.

3849 **Sogneraadet.**

Rationeringskort

for Oktober Kvartal 1946 uddeles i Thisted

Tirsdag d. 24. Septbr. 1946

i Realskolens Gymnastiksal til Beboere i Ejendomme med

ulige Numre mellem Kl. 9—12 og

lige Numre mellem Kl. 14—17.

Kortene maa afhentes af en Voksen i Husstanden, der maa medbringe Taloner fra tidligere udleverede Kort **forsynet med Navn og Adresse.** Der udleveres Sukker og Smørkort, Brød- og Kaffekort, Smørrabatkort til Børn, Tillægskort til Brød og Sæbe.

Det henstilles, at Eftertælling af de udleverede Kort finder Sted straks, da mulige **Fejl kun rettes paa Udleveringsstedet.** Endvidere gøres opmærksom paa, at det er forbundet med Strafansvar at begære Kort udleveret, hvis Betingelserne for at erholde disse ikke er til Stede.

Rationeringskort, der ikke afhentes Udleveringsdagen, kan først faas udleveret paa Kommunekontoret Mandag den 7. Oktober 1946.

Kommunekontoret og Socialkontoret er lukket hele Dagen.

Thisted Byraad, den 16. Septbr. 1946.

3783 **BJERREGAARD.**

Thisted Haandværkerforening

Politivagten i Hansted ophævet.

Hovedparten af den derværende Politistyrke overgaar til Flygtningebevogtningen i Hamborg.

I Aftes skete der et nyt Skridt i Retning af Genoprettelsen af normale Tilstande i Hansted, idet Politivagten blev ophævet. Det vil sige, at Bommen over Vejen ved Indkørslen til Byen nu skal fjernes, og at der er fri og uhindret Adgang for enhver til at gaa eller køre ind i Byen. Nu er efterhaanden saa mange af Byens Indbyggere vendt tilbage, at de paa forholdsvis effektiv Maade selv kan holde Opsyn med de Ejendomme, som endnu ikke er beboet.

Politiassistent Poulsen, Politivagtens Leder, oplyser, at en halv Snes af de 18 Politifolk, som er i Hansted i Øjeblikket, vil overgaa til Flygtningebevogtningen af Hamborg-Lejren, medens de øvrige, som hovedsagelig er hjemmehørende i Aalborg, skal genoptage Tjenesten i Hjembyen. Politiassistenten selv fortsætter som Leder af den tilbageværende Styrke, og den vil fremdeles have Kvarter paa Hansted Kro.

Bevogtningen af Flygtningelejren i Hamborg har hidtil været udført af 19 CBere, hvoraf to Undergruppeførere, og denne Styrke vil herefter kunne hjemsendes.

Dommen i Ingeborg Jensen-Sagen.

Sagen mod Pelsfirmaet Ingeborg Jensen, Thisted, fortsatte i Gaar Eftermiddag med Afhøring af fhv. Ekspeditrice Fru Karen Nielsen og Frk. Østergaard, der stadig er ansat i Forretningen. Proceduren varede 1½ Time. Dommen faldt Kl. 16 og lød som meddelt i største Delen af vort Oplag i Gaar paa Frifindelse for Værnemageri. De Tiltalte dømtes for Overtrædelse af 200 Kr.-Bestemmelsen ved Salg til tyske Soldater. De idømtes hver en Bøde paa 5000 Kr., subsidiært 40 Dages Hæfte og de skal tilsammen betale 75,000 Kr., som skal konfiskeres til Fordel for Statskassen.

De Dømte erklærede sig tilfredse med Dommen.

Rationeringskort

for Oktober Kvartal 1946 uddeles

i Thisted

Tirsdag den 24. September 1946
i Realskolens Gymnastiksal til Beboere i Ejendomme med

ulige Numre mellem Kl. 9—12 og lige Numre mellem Kl. 14—17.

Kortene maa afhentes af en Voksen i Husstanden, der maa medbringe Taloner fra tidligere udleverede Kort **forsynet med Navn og Adresse.** Der udleveres Sukker- og Smørkort, Brød- og Kaffekort, Smørrabatkort til Børn, Tillægskort til Brød og Sæbe.

Det henstilles, at Eftertælling af de udleverede Kort finder Sted straks, da mulige **Fejl kun rettes paa Udleveringsstedet.** Endvidere gøres opmærksom paa, at det er forbundet med Strafansvar at begære Kort udleveret, hvis Betingelserne for at erholde disse ikke er til Stede.

Rationeringskort, der ikke afhentes Udleveringsdagen, kan først faas udleveret paa Kommunekontoret Mandag den 7. Oktober 1946.

Kommunekontoret og Socialkontoret er lukket hele Dagen.

THISTED BYRAAD, den 16. September 1946.

Bjerregaard.

Tilsted.

Rationeringskort for Oktober Kvartal samt **Indkøbskort til Oliekager** udleveres i Skolen Tirsdag den 24. ds. fra Kl. 15—17.

Snedsted Kommune.

Rationeringskort for Oktober Kvartal udleveres paa Kommunekontoret Tirsdag den 24. September fra Kl. 8,30—12 og fra 13,30—18. Sædvanlig Tid for de forskellige Byer.

Kort til Indkøb af **Oliekager** til Malkekøer udleveres samtidig.

Sogneraadet.

Skjoldborg-Kallerup.

Dommen i Pelsvaresagen i Thisted

Dommen i Sagen mod Bogholder Chr. Jensen og Fru Ingeborg Jensen som Indehavere af Pelsvareforretningen i Storegade i Thisted faldt ved 4-Tiden i Gaar Eftermiddags, og den kom — som meddelt i en Del af Oplaget i Gaar — til at lyde paa, at hver af de to Tiltalte skal betale en Bøde paa 5000 Kr., for hvilken Forvandlingsstraffen ansattes til 40 Dages Hæfte. Endvidere inddrages til Fordel for Statskassen en Fortjeneste paa 75,000 Kr., og de to Tiltalte skal in solidum udrede Sagens Omkostninger, derunder 300 Kr. til den beskikkede Forsvarer.

Saavel Bogholder Jensen som Ingeborg Jensen frifandtes for Tiltalen for Værnemageri og dømtes udelukkende for Overtrædelse af Handelsministeriets Bekendtgørelse af December 1940 vedrørende Begrænsning af Salget til tyske Soldater, og det er i Henhold til denne Bekendtgørelses Bestemmelser, der inddrages en Del af det indvundne Udbytte ved den ulovlige Handel.

Efter en ganske kort Konference med deres Forsvarer erklærede begge de Tiltalte sig tilfreds med Dommen.

Politivagten i Hansted ophævet

Betjentene skal overtage Bevogtningen af Hamborglejren.

I Aftes blev Politivagten i Hansted inddraget efter at have fungeret i ca. 4 Maaneder, nemlig fra den 20. Maj.Der har i dette Tidsrum været stationeret 18 Mand paa Stedet, og deraf overtager de 12 Mand i Dag Bevogtningen af Flygtningelejren i Hamborg. Her har Vagten hidtil været opretholdt af CBere, der nu hjemsendes. De øvrige Flygtningelejre paa Egnen er under Bevogtning af Militæret. Det er Reservebetjente, der skal overtage Bevogtningen i Hamborg.

Hvor meget Politistyrkens Ophold i Hansted har betydet er ikke nemt at sige. Befolkningen har ikke kunnet se nogen Mening i, at der skulde være saa mange Betjente paa Stedet, men naturligvis har det været af Vigtighed at have Styrken paa Vagt, da der var Grund til at tro, at der kunde finde Tyverier Sted.

40 Dages Fængsel for Sort Børs Handel med Cigaretter.

Ved Retten i Thisted blev Vognmand Peter Christensen, Vejle, i Dag idømt 40 Dages Fængsel for at have købt 100 Pakker Cigaretter paa den sorte Børs. Det var ham, der i sin Tid overlod 500 Kr. til et Par Mennesker i Thisted og fik udleveret en Pakke, som skulde indeholde Cigaretter, men i Stedet indeholdt gamle Aviser.

Den Tid er forbi —!

I Aftes eller i Nat har uansvarlige Elementer malet store Hagekors paa Ford-Bygningerne paa Frederikstorv. Naturligvis blev de røde Hagekors straks fjernet, men det kan ikke nok siges, at den Tid er forbi, da man benyttede sig af den Fremgangsmaade.

Fra Læserne.

Udtalelserne i Reinholdt Korsgaard Sagen.

I Anledning af, at nogle Personer — saa vidt jeg kan skønne af Navnene — hidrørende fra den i sin Tid opløste Modstandsbevægelse for Sydthy i Aviserne for 18. ds. har angrebet mig bl. a. for mine Udtalelser i Reinholdt Korsgaard Sagen, skal jeg oplyse, at jeg som Forsvarer bruger de Oplysninger, jeg faar af en Tiltalt, naar jeg finder dem anvendelige, og det staar derfor fast,

1) at Reinholdt Korsgaard overfor mig har erklæret, at hans Anholdelse maatte være foranlediget af en mindre god Ven blandt dem med de grønne Armbind, da andre, der ogsaa havde drevet Kantine, stadig var fri,
2) og at en saadan Anholdelse ikke kunde forhindres den 5. Maj 1945 og Dagene derefter.

Naar Underskriverne gør Forsøg paa at inddrage Politistyrken i Sagen, virker det lidt kluntet, naar henses til, at Hr. H. C. Toft, Bjørndahlgaard, i samme Blad har erklæret, at Korsgaard blev taget i Forvaring den 8. Maj og Politiet først traadte i sin normale Funktion den 13. s. M.

Den 9. Maj havde jeg forøvrigt — som offentlig Anklager — af Statsadvokaten faaet Besked om, at Politiet ikke var i Virksomhed endnu.

At Underskriverne finder det nødvendigt at diske op med, at jeg i min Omgangskreds har haft Læge Lenbroch og Høje-Kristensen, virker lidt latterligt, thi mit Kendskab til førstnævnte hidrører fra Efteraaret 1942 paa et Tidspunkt, da han var udmeldt af det nationalsocialistiske Parti.

Han var forøvrigt en dygtig og omsorgsfuld Læge, og saa vidt jeg kan se, har han ogsaa været Læge for en Del af Indlægets Underskrivere. Tillige var han vellidt, og da han blev interneret i Maj 1945, var der hen paa Sommeren 12—1300 Mennesker her fra Egnen, som efter deres Kendskab til Læge Lenbroch i en Adresse sagde god for ham. Det kan vel derfor ikke undre, at Underskriverne har ham i Erindring, naar de tænker paa, med hvilken Brask og Bram han blev taget i Forvaring den 5. Maj 1945 og i December Maaned samlig „Sukces" i mine Sager, saa det er maaske derfor Skoen trykker.

Med Hensyn til Hr. Toft skal jeg oplyse, at det er beviselig Usandhed, naar han siger, at Modstandsbevægelsen sørgede for, at de anholdte blev fremstillet 24 Timer efter Anholdelsen.

Der var flere, der sad i dagevis, og Reinholdt Korsgaard sad saaledes fra den 8. til den 15. Maj, inden han blev fremstillet.

Hvad Erstatningssprgsmaalet angaar glemmer Hr. Toft at oplyse, at højeste Erstatning laa paa omkring 125 Kr. og at et saa minimalt Beløb for en Indespærring i indtil flere Uger var der kun 1 eller 2 her i Sydthy, der gad søge om.

Til Slut skal anføres, at Underskriverne i deres Indlæg bl. a. siger, at „de med de grønne Armbind" i visse Kredse er ilde ansete; jeg er tilbøjelig til at tro, at der, efter den Maade, de optræder paa, er en Mulighed for, at disse Kredse vil udvides.

I alle Tilfælde burde visse af Underskriverne først have fejet for deres egen Dør.

Hurup, den 20. Septbr. 1946.

Johan Jakobsen.

* * *

Stedbedømmelse af hele Hønsehold.

Hønseholdere i Thy og Hanherred indbydes til at deltage i Stedbedømmelse af hele Hønsehold, der iværksættes af Landbo-, Husmands- og Fjerkræavlerforeningerne samt Dansk Andels Ægeksport. Det er den 11. Konkurrence i Rækken. For at faa lidt mere Plan i Hønseholdet vil jeg gerne anbefale saa mange som muligt at slutte sig til, særlig de mange Rugerier. Der fordres ikke Enkeltdyrkontrol, og Udgiften er blot Betaling af Regnskabsbog. Indmeldelse og øvrige Oplysninger hos undertegnede. Se omstaaende Annonce.

Poul Nørgaard, Vestergade 45, Thisted.

Stærkt og dybt -

Stærkt og dybt vor Faders Hjerte,
rørte over Jordens Smerte.
Derfor vandred' Krist hernede,
derfor vil vi ham tilstede
som vor store Frelsermand.

Stærkt og dybt at føle Glæde,
over Synd og Sorrig græde,
det er Sjælens ædle Smykke,
det er Jordelivets Lykke —
stærk og dyb i Liv og Død.

R. Johannes Wolf.

(Uden Ansvar).

Klasselotteriet

i Sagen, virker det lidt kluntet, naar henses til, at Hr. H. C. Toft, Bjørndahlgaard, i samme Blad har erklæret, at Korsgaard blev taget i Forvaring den 8. Maj og Politiet først traadte i sin normale Funktion den 13. s. M.

Den 9. Maj havde jeg forøvrigt — som offentlig Anklager — af Statsadvokaten faaet Besked om, at Politiet ikke var i Virksomhed endnu.

At Underskriverne finder det nødvendigt at diske op med, at jeg i min Omgangskreds har haft Læge Lenbroch og Høje-Kristensen, virker lidt latterligt, thi mit Kendskab til førstnævnte hidrører fra Efteraaret 1942 paa et Tidspunkt, da han var udmeldt af det nationalsocialistiske Parti.

Han var forøvrigt en dygtig og omsorgsfuld Læge, og saa vidt jeg kan se, har han ogsaa været Læge for en Del af Indlægets Underskrivere. Tillige var han vellidt, og da han blev interneret i Maj 1945, var der hen paa Sommeren 12—1300 Mennesker her fra Egnen, som efter deres Kendskab til Læge Lenbroch i en Adresse sagde god for ham. Det kan vel derfor ikke undre, at Underskriverne har ham i Erindring, naar de tænker paa, med hvilken Brask og Bram han blev taget i Forvaring den 5. Maj 1945 og i December Maaned samme Aar blev pure frifundet ved Landsretten. Men trods dette omtaler de ham nok saa frejdigt i deres Indlæg som Hververen til Frikorps Danmark.

Hvad Høje-Kristensen angaar, da har jeg været Sagfører for ham i flere Aar, før han — som saa mange andre — kom til at arbejde for Tyskerne.

Til Orientering skal jeg oplyse, at jeg har været antaget som Forsvarer for 16 af de af Modstandsbevægelsen her i Retskredsen anholdte. Heraf er 10 blevet løsladt, uden at der til Dato er rejst Tiltale, 1 er dømt ved Underretten, men pure frifundet ved Landsretten, 3 er idømt mindre Straffe end den udstaaede Varetægtsarrest, og 2 er dømt for et længere Tidsrum end Varetægtsarresten, men den ene af dem har gennem Ankenævnet faaet Tilladelse til Appel.

Efter dette har Modstandsbevægelsen jo ikke haft nogen sær-

I deres egen Dør.

Hurup, den 20. Septbr. 1946.

Johan Jakobsen.

* * *

Stedbedømmelse af hele Hønsehold.

Hønseholdere i Thy og Hanherred indbydes til at deltage i Stedbedømmelse af hele Hønsehold, der iværksættes af Landbo-, Husmands- og Fjerkræavlerforeningerne samt Dansk Andels Ægeksport. Det er den 11. Konkurrence i Rækken. For at faa lidt mere Plan i Hønseholdet vil jeg gerne anbefale saa mange som muligt at slutte sig til, særlig de mange Rugerier. Der fordres ikke Enkeltdyrkontrol, og Udgiften er blot Betaling af Regnskabsbog. Indmeldelse og øvrige Oplysninger hos undertegnede. Se omstaaende Annonce.

Poul Nørgaard, Vestergade 45, Thisted.

Stærkt og dybt -

Stærkt og dybt vor Faders Hjerte,
rørte over Jordens Smerte.
Derfor vandred' Krist hernede,
derfor vil vi ham tilstede
som vor store Frelsermand.

Stærkt og dybt at føle Glæde,
over Synd og Sorrig græde,
det er Sjælens ædle Smykke,
det er Jordelivets Lykke —
stærk og dyb i Liv og Død.

R. Johannes Wolf.

(Uden Ansvar).

Klasselotteriet.

Ved den i Dag fortsatte 6. Trækning faldt følgende større Gevinster:

250,000 Kr.: 44518.
10,000 Kr.: 8775 110280 154713.
5000 Kr.: 62999 85698 93407 149697.
2000 Kr.: 592 15769 26309 28537 28766 31857 39701 41785 44619 61152 64500 76742 90580 108818 109302 113255 132193 137863 139084 142145 142789 150614 154459 168028 168642.
1000 Kr.: 5855 11889 20793 24038 31991 33480 36210 37326 39666 49903 50996 55323 56554 57312 59390 65650 67241 69258 72404 81180 92180 98624 104140 106496 116529 118716 119359 120043 120513 123836 125207 127466 134264 142459 144850 150539 151286 152572 154935 155645 157880 160890 161527 161590 165062.

Forlang danske Varer hos de Handlende.

Rationeringskort

for Oktober Kvartal 1946 uddeles i Thisted

Tirsdag den 24. Septbr. 1946

i Realskolens Gymnastiksal til Beboere i Ejendomme med

uligeNumre

mellem Kl. 9—12 og

ligeNumre

mellem Kl. 14—17.

Kortene maa afhentes af en Voksen i Husstanden, der maa medbringe Taloner fra tidligere udleverede Kort **forsynet med Navn og Adresse.** Der udleveres Sukker- og Smørkort, Brød- og Kaffekort, Smørrabatkort til Børn, Tillægskort til Brød og Sæbe.

Det henstilles, at Eftertælling af de udleverede Kort finder Sted straks, da mulige **Fejl kun rettes paa Udleveringsstedet.** Endvidere gøres opmærksom paa, at det er forbundet med Strafansvar at begære Kort udleveret, hvis Betingelserne for at erholde disse ikke er til Stede.

Rationeringskort, der ikke afhentes Udleveringsdagen, kan først faas udleveret paa Kommunekontoret Mandag den 7. Oktober 1946.

Kommunekontoret og Socialkontoret er lukket hele Dagen.

Thisted Byraad, den 16. Sept. 1946.

Bjerregaard.

Sønnele Idrætsforening

En Sag om Kørsel for Tyskerne.

Arbmd. Poul Nielsen, Klitmøller, arbejdede i Efteraaret 1944 for Firmaet Nordmark, der udførte Arbejde for Tyskerne i Klitmøller. Han blev af Formanden hos Firmaet anmodet om at stille Hest og Vogn til Raadighed og samtidig fortsætte som Arbejdsmand. Det gik han ind paa, og Vederlaget for Kørslen fastsattes til 2 Kr. 50 Øre i Timen.

En Tid fik Poul Nielsen dette Vederlag udbetalt hos Firmaet, men senere blev det aftalt, at det skulde udbetales af Vognmand Chr. Langgaard Pedersen, Klitmøller.

Dette skete ogsaa i nogen Tid, men fra 10. Januar til 30. Januar 1945 har Langgaard Pedersen nægtet at betale, idet han henvise til, at han ingen Penge havde faaet fra Nordmark.

Poul Nielsen anlagde herefter Sag og krævede Langgaard Pedersen dømt til at betale 307 Kr. og 50 Øre. Langgaard Pedersen udeblev fra Sagens Behandling ved Retten i Thisted og blev derfor dømt; men han appellerede til Landsretten, der nu har afsagt Dom. Landsretten fandt, at Poul Nielsen havde haft Føje til at regne med, at han var antaget af Langgaard Pedersen, der derfor var pligtig til at betale det krævede Beløb. Han blev tilliige dømt til at betale 150 Kr. i Sagsomkostninger.

Fhv. Kroejer A. V. Jensen, Hvidbjerg, for Særretten.

Anklageskriftet fylder 4 Sider.

Fhv. Kroejer Ant. Vilh. Jensen, Hvidbjerg, der under Besættelsen var Vognmand for Tyskerne, fik sin Sag behandlet ved Særretten i Thisted i Dag.

Dommer Rasmussen var Retsformand. Anklager var Pfm. Korsager. Forsvarer Lrs. Terkildsen.

Ant. Vilh. Jensen er tidligere idømt Bøde paa 10,000 Kr. for i 1944 at have overtraadt 30 km.-Bestemmelsen for Lastbiler og en Bøde paa 25,000 Kr. for ulovligt Indkøb af Generatorbrænde i 1945.

Jensen tiltaltes nu for Bedrageri overfor Nationalbanken ved som Medindehaver af Kørselskontoret Jensen og Madsen i Thisted at have udstedt falske Kørselsregninger samt paaført for høje Priser. Herved led Nationalbanken et betydeligt Tab, hvilket der kræves Erstatning for. Jensen tiltaltes yderligere efter den strenge Værnemagerlov for at have oprettet Kørselskontor og for selvstændig Vognmandsvirksomhed for Tyskerne, tillige for Sort-Børs-Handel med Benzin og for at have undladt at anmelde et Parti tysk Materiel til Politiet efter Kapitulationen.

164,000 Kr. kræves konfiskeret.

Jensens Fortjeneste havde været 164,000 Kr. Beløbet kræves konfiskeret.

Jensen har været interneret fra 5. Maj 1945 til 25. Juni 1946.

Erklærede sig først skyldig i Bedrageri.

Efter Oplæsning af Anklageskriftet, der fyldte fire Sider, spurgte Anklageren:

— Kan De erkende Dem skyldig i Bedrageritiltalen?

Jensen svarede først Ja, men det endte dog med, at han sagde Nej, idet han tilklarede, at han først nu bagefter havde faaet at vide, at Hovedkontoret paa Regningerne anførte et længere Kilometerantal, end der faktisk blev kørt.

Jensen forklarede, at Kørselskontoret blev oprettet paa Foranledning af Firmaet Wright, Thomsen og Kier. Han blev indsat som Leder. Ingenier Sørensen fra Firmaet havde sagt, at Jensen ikke skulde være bange, for Firmaet var sat til at arbejde for Tyskerne af danske Myndigheder.

Til Kørselskontoret strømmede i tusindvis af Vognmænd, oplyste Jensen, og Kørselskontoret beregnede sig 5 pCt. af Kørepengene. Den 1. November 1940 blev Jens V. Larsen, Thisted, optaget som Kompagnon. De kunde ikke enes og skiltes i Foraaret 1941, hvorefter E. Madsen, Vinderup, blev optaget. Jensen tænkte i 1943 paa at holde op, fordi der var Ballade med Vognmændene, som ikke vilde køre for de fastsatte Priser. Værnemagten truede med Foranstaltninger og fra Udenrigsministeriet blev det paalagt os at holde Kørselskontoret i Gang for at tilfredsstille Tyskerne.

Købte Hvidbjerg Kro for at nyde sit Otium.

Jensen ønskede alligevel at holde op og han købte i 1943 Hvidbjerg Kro for at nyde sit Otium der. Imidlertid kom der en Politibetjent og forbød, at Kontoret standsede.

Dom: Hvad siger De?

J: Der kom en Politibetjent — en af de yngre — og læste op af en Skrivelse, at den tyske Kommandant havde paalagt Politiet at foranledige Kørselskontoret fortsat. Det har jeg Vidner paa!

Dom.: Saa fører vi Vidner i det Spørgsmaal.

Resultatet blev, at Jensen fortsatte Kørselskontoret, idet han dog selv flyttede til Hvidbjerg Kro. I 1944 standsedes Kørselskontoret, fordi der ingen Lastbiler var.

Pfm.: Var det ikke fordi, der var for stort Besvær for Dem med Virksomheden?

J.: Jo, jeg ønskede at være Kromand. Da Udenrigsministeriet i 1943 paalagde os at fortsætte Kørselskontoret, og jeg senere blev idømt en Bøde paa 25,000 Kr. for at have købt Generatorbrænde, forstod jeg, at det var ligegyldigt, hvordan jeg vendte og drejede mig — saa var det galt.

Mærkede ikke nogen Foragt.

Pfm.: Mærkede De ikke Folks Foragt?

— Nej!

Pfm.: Var det ikke fordi, De ikke vilde?

Kørselskontoret indrykkede i for-

Et Mindesmærke for Seminarieforstander Winther.

En Kreds af Mænd og Kvinder har taget Initiativet til at rejse et Mindesmærke for Seminarieforstander P. J. M. Vinther, Silkeborg, i taknemlig Erindring om, hvad han har været for folkeligt Aandsliv og dansk Skoleliv. Mindesmærket tænkes rejst i Silkeborg Seminarium, som han har ledet gennem et halt Aarhundrede.

Bidrag kan sendes enten til Silkeborg Handels- og Landbrugsbank eller Seminarieforstander Herluf Jensen, Kommunelærer Axel Nørby eller Seminarielærer Holger Terkelsen.

Klasselotteriet.

10,000 Kr.: 78848.

5000 Kr.: 5982 57118 62859 68288 73016 88345 90715.

2000 Kr.: 4555 8272 8518 9993 19305 40001 44380 44702 47007 50958 55082 56656 58797 60171 [illegible] 104196 105315

Købte Hvidbjerg Kro for at nyde sit Otium.

Jensen ønskede alligevel at holde op og han købte i 1943 Hvidbjerg Kro for at nyde sit Otium der. Imidlertid kom der en Politibetjent og forbød, at Kontoret standsede.

Dom: Hvad siger De?

J: Der kom en Politibetjent — en af de yngre — og læste op af en Skrivelse, at den tyske Kommandant havde paalagt Politiet at foranledige Kørselskontoret fortsat. Det har jeg Vidner paa!

Dom.: Saa fører vi Vidner i det Spørgsmaal.

Resultatet blev, at Jensen fortsatte Kørselskontoret, idet han dog selv flyttede til Hvidbjerg Kro. I 1944 standsedes Kørselskontoret, fordi der ingen Lastbiler var.

Pfm.: Var det ikke fordi, der var for stort Besvær for Dem med Virksomheden?

J.: Jo, jeg ønskede at være Kromand. Da Udenrigsministeriet i 1943 paalagde os at fortsætte Kørselskontoret, og jeg senere blev idømt en Bøde paa 25,000 Kr. for at have købt Generatorbrænde, forstod jeg, at det var ligegyldigt, hvordan jeg vendte og drejede mig — saa var det galt.

Mærkede ikke nogen Foragt.

Pfm.: Mærkede De ikke Folks Foragt?

— Nej!

Pfm.: Var det ikke fordi, De ikke vilde?

Kørselskontoret indrykkede i forskellige Aviser store Annoncer for at »hverve« Vognmænd.

J.: Dem har min Bogholder skrevet.

Dom.: Men De har nok glædet Dem over, at De havde en dygtig Mand, der kunde lave noget saa tykt?

En Omsætning paa over 6 Mill. Kr.

Pfm.: Hvor stor var Kørselskontorets Omsætning ?

J.: Ca. 6 Mill. Kr. tillige med ca. 300.000 Kr. ved Vognmandskørsel i 1944.

Dom.: Det vil sige en Bruttoindtægt paa ca. 567.000 Kr.! De har selv tjent ca. 164.000 Kr. Er der noget tilbage?

J.: Nej, jeg ejer intet udover fast Ejendom. 100,000 Kr. er betalt i Skat.

Jensen redegjorde derefter for sin private Kørsel for Tyskerne. Han mente ikke der havde været nogen Fortjeneste her.

For at kontrollere Vognmændene anskaffede Jensen en Privatbil til hvilken han fik Benzin af Entreprenørfirmaerne samt O. T.

Pfm.: De købte dog 100 Liter Benzin af Vognmand R. Krogh til Overpris. Var det ham eller Dem, der foranledigede denne Handel gennemført.

J.: Det var ham. Han kom ved Shell-Benzinstationen og tilbød mig Benzinen. Den kostede 3,90 Kr. pr. Liter.

Inden Vidneafhøringen forklarede Jensen om de tyske Malervarer, som blev opbevaret paa Kroen i Hvidbjerg. Da han blev interneret fik han ikke Oplysning om, at Varerne skulde anmeldes.

Bedrageritiltalen.

Tillige afgav han Forklaring i Bedrageritiltalen. Jensen erkendte, at nogle Vogne var blevet opført til

større Lasteevne end de havde, og at Kilometerantallet var blevet forfalsket. Jensen hævdede, at han først bag efter havde faaet Kendskab hertil.

Kontrolleringen af Vognmændenes Køresedler foregik ved, at disse blev sammenholdt med andre Sedler ang. Vognenes Vægt, som Ejerne havde udfyldt urigtigt.

Dom,: Forbavsende! Det var jo ingen Kontrol!

Dommen falder i Eftermiddag.

OPRAAB!

Ved Indsamlingen af Rationeringsmærker i Foraaret gav det danske Folk mange værdifulde Levnedsmidler til Hungerdistrikterne i Europa. Disse Rationeringsmærker er nu brugt op, saaledes at det danske Hjælpearbejde maa indstilles, dersom de nødvendige Mærker ikke kan fremskaffes.

I den kommende Vinter vil de sultende Børn i ikke mindre Grad end sidste Aar trænge til alle de Levnedsmidler, vi kan sende dem. Vore Uddelere af Mad i Polen, Ungarn, Slovakiet, Østrig og Italien staar daglig over for Barneøjne og Barnemunde, som de ikke har Mad nok til at mætte. Vi vil derfor gøre alt for at hjælpe dem!

Ved Uddelingen af Rationeringsmærker for Oktober Kvartal har vi faaet Tilladelse til at indsamle alle de Sukker-, Smør- og Sæbemærker, som Folk vil undvære. I Uddelingslokalet vil vor Repræsentant afstemple Mærkerne, indsamle og indsende dem under Kommunalbestyrelsens Kontrol, saa man har Sikkerhed for deres rette Anvendelse.

Giv os Deres overskydende Sukker-, Smør- og Sæbemærker fra sidste Kvartal og saa mange, De vil undvære af de nye Mærker! For Europas sultende Børn beder vi, at De ikke vil gaa vor Indsamler forbi uden at give Deres Bidrag.

Henriette Egedorf,
Red Barnet.

W. Hansen,
Dansk Røde Kors.

Dagmar Lustrup,
Fredsvenners Hjælpearbejde.

Kørselskontor i Thisted med Omsætning paa over 6 Millioner

Anton Vilh. Jensen fra Hvidbjerg for Særretten i Dag.

Ved Særretten i Thisted hos Dommer Rasmussen behandledes i Formiddags Værnemagersagen mod Vognmand Anton Vilh. Jensen, den tidligere Ejer af Hvidbjerg Kro. Jensen har tidligere ved Retten i Frederikssund faaet en Bøde paa 10.000 Kr. for Overtrædelse af 30 km Bestemmelsen og senere ved Retten i Thisted en Bøde paa 25.000 Kr. for ulovlig Handel med Generatortræ til Tyskerne.

Anklagen nu lod paa Bedrageri ved Udarbejdelse af urigtige Køresedler, subsidiært Overtrædelse af Prisloven ved at have taget urimelige Priser for Kørslen, endvidere for ved at have drevet Kørselskontor og direkte selv at have kørt for Tyskerne med sin Lastbil at have haft en Nettofortjeneste paa 164.000 Kr., for Overtrædelse af Prisloven ved af Vognmand Rich. Krogh, Thisted, at have købt 200 Liter Benzin for 3 Kr. 90 Øre pr. Liter, og endelig for at have undladt at anmelde Besiddelse af 14 Kasser Maling m. v., der tidligere havde tilhørt Tyskerne.

Han erkendte sig kun skyldig i Benzinhandelen, idet han ikke fandt, at Kørselen for Tyskerne kunde betegnes som utilbørlig Handel.

Jensen forklarede, at han var uddannet som Landmand, men senere kom paa Maskinværksted. I 1930 blev hanVognmandschauffør, sidst var han Kompagnon med sin Fader. Midt paa Sommeren 1940 kom han til at køre Byggemateriale til Seefliegerhorst i Dragsbæk for Wright, Thomsen & Kier, men efter 8 Dages Forløb tilbød Firmaet ham at blive Leder af hele Firmaets Kørsel, og det fortsatte, da Firmaet flyttede til Hanstholm. Han havde ikke protesteret mod dette; han oprettede sammen med Jens V. Larsen, Thisted, et Kørselskontor, hvor Entreprenørfirmaet kunde rekvirere Lastbiler. Han havde af Ingeniør Sørensen faaet Besked om, at det var Myndighederne, der havde sat Firmaet til at udføre Arbejdet, og derfor kunde Jensen ikke risikere noget ved at tage Arbejdet.

Domm.: Det var da noget mærkeligt noget at sige paa det Tidspunkt. Havde De da en daarlig Samvittighed?

J.: Jeg var ikke saa glad ved den Kørsel fra Begyndelsen!

Til at begynde med fik Kørselskontoret 10 pCt. afVognmændene, men senere greb Priskontrolraadet ind, saa der maatte tages 5 pCt. paa Regningerne til Firmaerne og 4 pCt. af Vognmændene. Foruden Wright, Thomsen og Kier arbejdede Kørselskontoret for Hougaard & Theut, Boisen & Degn og for Entreprenør Sørensen, Oddesund, og Saeger & Woerner. Ideen til Oprettelse afKørselskontoret var Jens V. Larsens, men da de ikke kunde enes, ophævedes Kompagniskabet, og Jensen fik Madsen fra Vinderup som Kompagnon. Efter Nytaar 1943 vilde han have holdt op.

Domm.: Hvorfor? Blev De foragtet af Deres Medmennesker?

J.: Nej, men der var saa megen Ballade med Vognmændene, som ikke vilde køre for de Priser, Myndighederne havde fastsat. Ved en Forhandling i Udenrigsministeriet fik vi Besked om, at vi vilde blive draget til Ansvar, hvis vi ikke sørgede for, at Kørselen opretholdtes, og vi fik Lov til at opretholde de gamle Priser.

Derefter købte Jensen Hvidbjerg Kro, da han vilde holde op med Kørslen til August, men der var kommet en Politibetjent fra Thisted og havde givet Meddelelse om, at Tyskerne havde givet Ordre til, at Jensen skulde fortsætte Kørselskontoret. Madsen var da taget til Vinderup, saa Jensen drev Kontoret alene til September 1944, da Politiet blev fjernet, saa ophævede han det med det Resultat, at Tyskerne beslaglagde hans Biler, og der kom Skrivelse fra Dr. Best om, hvis han ikke genoptog Kørslen, vilde han blive stillet for en tysk Krigsret.

Ankl.: Hvorfor holdt De op?

J.: Jeg vilde til at være Kromand, og der var saa meget Besvær efterhaanden med at skaffe Vogne.

Ankl.: Hvordan saa Folk paa Dem?

J.: Det ved jeg ikke, jeg har aldrig mærket noget.

Ankl.: De vilde maaske ikke mærke noget!

Ved Kørselskontoret var en Overgang beskæftiget ca. 100 Biler og 10—15 Spand Heste, forklarede Jensen.

Ankl.: Var det alt; det var vel et af de største Kørselskontorer i hele Landet.

J.: Nej, nej, — gennemsnitlig var der vel kun 50 Biler.

— Der forelagdes en Annonce fra et københavnsk Blad fra Marts 1944, hvori Jensen averte-

(Fortsættes Side 6)

eplads

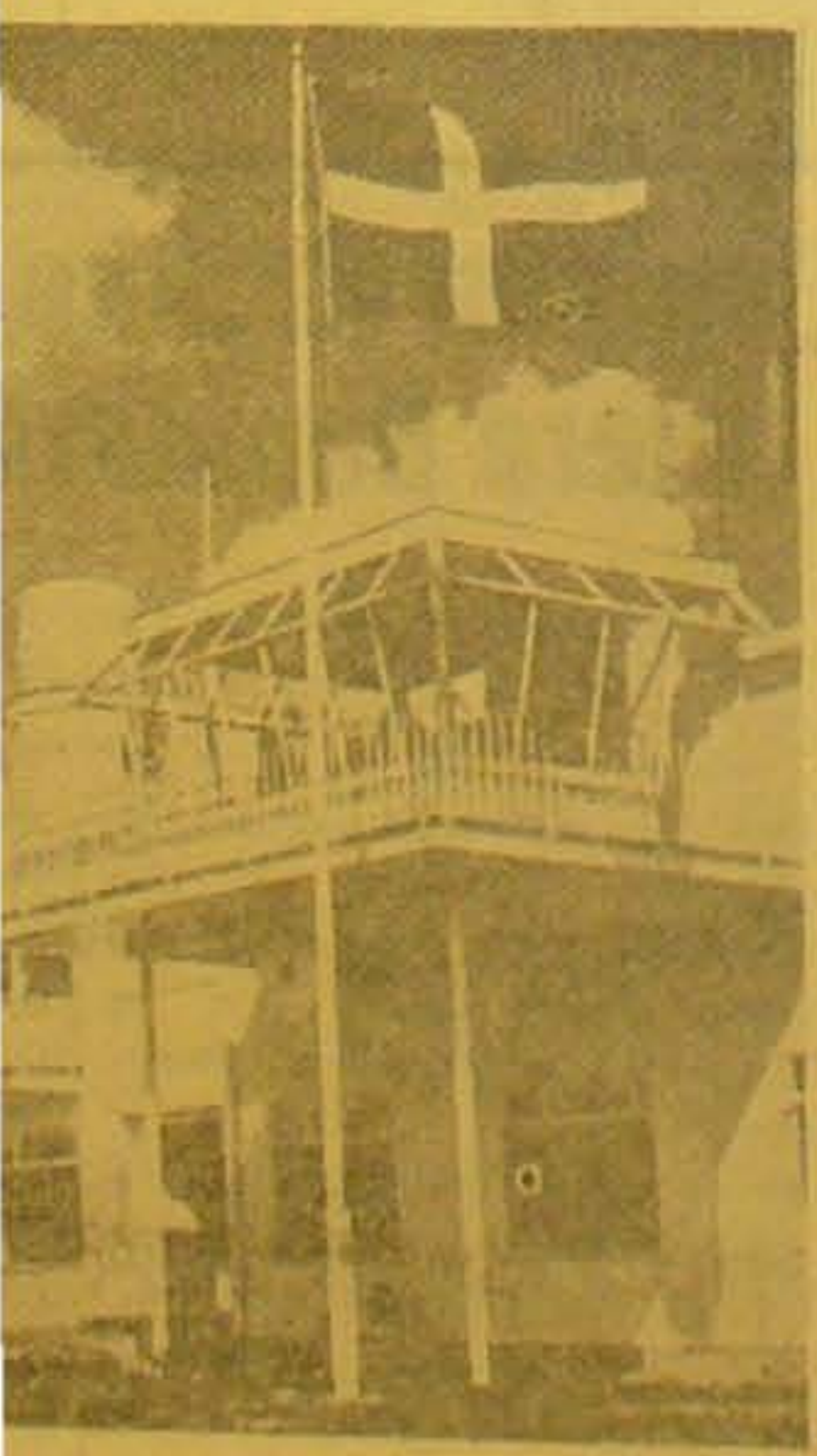

n store svenske Flyveplads Torslanda Göteborg.

Kørselskontoret i Thisted

(Fortsat fra Side 2).

rer „Vognmænd, kom til Thisted, her er noget at lave!"

Ankl.: Det var altsaa fordi det kneb at skaffe Vogne, og det var den egentlige Grund til, at De holdt op med at arbejde for Tyskerne.

J.: Nej, det var ikke den egentlige Grund.

Domm.: Annoncen tyder ikke paa, De vilde holde op, hvis De havde kunnet faa Vogne.

J.: Jeg har ikke affattet Annoncen; det har min Kontorist.

Domm.: Næ—e, maaske ikke; men De har nok glædet Dem over, at De havde en Mand, der kunde lave noget saa tykt.

Ankl.: Hvor stor Omsætning har De haft ved Kørselskontoret?

J.: Ca. 6 Millioner foruden Kørslen i 1944, og det var ikke over 300,000 Kr.

Domm.: Det vil sige en Bruttoindtægt paa 567,000 Kr.

J.: Der var ingen Fortjeneste i 1944.

Ankl.: Hvordan kan det være?

J.: Det ved jeg ikke, men der var det ikke.

Domm.: De har selv tjent ca. 200,000 Kr.

J.: Det tror jeg ikke; Dommeren maa huske, at Indtægten paa 6 Mill. er sat efter Skøn.

Ankl.: Ja, efter Deres eget Skøn, og der er vel ingen Grund til at antage, at De har skønnet til Ulempe for Dem selv.

— Man drøftede Kørslen med Jensens egen Lastbil. Han havde særlig Chauffør til den, men han hævdede, der altid var saa meget Kludder med den, at den gav ham et stort Underskud. Han kørte med Vognen til Lemvig, Arbejdere derned og Soldater hjem samt med tyske Flygtninge.

Købet af Benzinen var sket paa den Maade, at Rich. Krogh havde henvendt sig til Jensen og spurgt, om denne vilde købe Benzin, og det tog Jensen imod. Benzinen skulde bruges til hans Personbil, hvormed han kørte rundt for at kontrollere Vognene, der arbejdede for Kørselskontoret.

Naar Malingen m. v. ikke var anmeldt til Myndighederne efter Kapitulationen, var Grunden, at Jensen sad interneret hele 1945 fra 5. Maj og derfor ikke kendte Bestemmelsen om Anmeldelsespligt, og han havde forøvrigt slet ikke husket, at han havde de paagældende Ting opmagasinerede.

Endelig behandlede man de Regninger, der lød paa mere, end der virkelig var udført Arbejde for. Jensen forklarede, at Vognmændene blot kom og meddelte Størrelsen paa deres Vogne, og det havde man ikke kontrolleret Rigtigheden af, da man altid gik ud fra, at Vognmændene talte sandt! Men Resultatet var, at man fik Betaling for større Ydelse, end Vognene virkelig præsterede. Jensen forklarede Forretningsgangen paa Kontoret, og Dommeren udtrykte sin Forbløffelse over, at det havde kunnet lade sig gøre at drive Millionforretning uden nogensomhelst Kontrol over, om de Penge, man udbetaler, svarer til Virkeligheden.

Dommen.

Ved Dommen idømtes Jensen 1 Aars Fængsel, der anses for udstaaet med Varetægtsarresten, og der inddrages 164,000 Kr. til Fordel for Statskassen.

HUSK CITY er autoriseret leverandør til Lotterierne

Thorvald"

NYTORV

blev Telefon- og Leder af elefonkolonne. elefonmester i solid og dyg- stod paa en andskab. Han og fire Børn. nonter i Pre- n er Mekanik- ster er ansat entral, mens pholder sig

forening

paa Asbøje.

ning fejrede æum i For- alholdsfore- villonen paa

Larsen, Stifterne fra et er N. N. og Gravers en Ettrup, bestod af Christensen rsen, Niels N. P. Od- gen haft 17 N. Stens- en virkede e Formand lden 1928. resmedlem- Vognmand edker Jen- e alle Med- o og haa- sat kunde

d fortalte i 1886 og det i de a der stod Drikkeriet. Medlemstal saa viste ngerne, at n er langt sse Med- abede, at blive ført lde gøre ejdet lyk-

m, over- orenings ens Tak for dens de Vete- ne. For- er trange ørte den planerne orenings anken i stærke

erbragte Afholds- ogensen, oldsfore- Jensen, oldsfor- Visby, ing, Rs. Larsen, oldsfor-

r rettet s Stand- slet. nge, og edaktør

skuet. Thisted en knap ere end pørelser erskudet

ttet. illing i efter at rede i aflagt e Fru ukt om gsgart- redrag e Raad ed In-

stort de Be- erken- e. Kl. d Chr. Konsu- hvor- te Ud-

byde al Haven. Hver Aften har der været Demonstration i Hen- kogning ved Husholdningslæter- indePik Jørgensen.

Regnvejret afholdt sikkert ad- skillige fra at besøge Udstillingen, men man venter dog Balance i Økonomien.

Arbejdsmændene „lægger Hjernen i Blød".

I Aften begynder Undervisnin- gen i Arbejdsteknisk Skole i Thi- sted. Den foregaar i den fhv. Overlærerbolig ved Realskolen, og paa Portsætter-Holdet deltager 16 Elever, paa det nye Hold over en halv Snes. Man venter dog nye Tilmeldinger, og der er intet i Vejen for, at det kan naas endnu.

Vilh. Jensen fra Hvidbjerg for Retten.

Han hævder, at Udenrigsministeriet stod bagved Tyskerkørselen.

Fhv. Kroejer Ant. Vilh. Jensen, Hvidbjerg, der under Besættelsen var Stor-Vognmand for Tyskerne, havde i Dag sin Sag til Behand- ling ved Dommer Rasmussens Særret i Thisted. Anklager var Pfm. Korsner. Forsvarer Lrs. Ter- kildsen.

Ant. Vilh. Jensen er tidligere idømt Bøde paa 10,000 Kr. for i 1944 at have overtraadt 30 km- Bestemmelsen for Lastbiler, og en Bøde paa 25,000 Kr. for ulovligt Indkøb af Generatortræ i 1945.

Jensen tiltaltes nu for Bedrageri overfor Nationalbanken ved som Medindehaver af Kørselskontoret Jensen & Madsen i Thisted at have udstedt falske Kørselsregnin- ger samt paaført for høje Priser. Herved led Nationalbanken et betydeligt Tab, hvilket der kræves Erstatning for. Jensen tiltaltes yderligere efter den strenge Værne- magerlov for Oprettelsen af Kør- selskontoret og for selvstændig Vognmandsvirksomhed for Ty- skerne, tillige for Sortbørs-Handel med Benzin og for at have und- ladt at anmelde et Parti tysk Materiel til Politiet efter Kapitula- tionen. Jensens Fortjeneste, 164,000 Kr., krævedes konfiskeret. Jensen har været interneret fra 5. Maj 1945 til 25. Juni 1946.

Efter Oplæsning af Anklage- skriftet, der fyldte fire Sider, spurgte Anklageren:

— Kan De erkende Dem skyl- dig i Bedrageritiltalen?

J.: Ja!

Dom: Ved De overhovedet, hvad De svarer Ja til?

J: Det siges fra Hovedkontorets Side, at Regningerne blev paaført et længere Kilometerantal end der faktisk blev kørt.

Dom: Hvornaar har De faaet det at vide?

J: Nu bagefter!

Dom: Og De erkender Dem alligevel skyldig?

— Nej, jeg mener overfor Fir- maet, som Kørselskontoret var be- skæftiget hos, at Regningerne var rigtigt udfærdiget.

Dom: Saa siger De altsaa Nej til Skyldspørgsmaalet — og De begyndte med at sige Ja!

Jensen forklarede, at Kørsels- kontoret blev oprettet paa Foran- ledning af Firmaet Wrigt, Thom- sen & Kier. Han blev indsat som Leder. Ingeniør Viggo Sørensen fra Firmaet havde sagt, at Jensen skulde ikke være bange, for Fir- maet var sat til at arbejde for Tyskerne af danske Myndigheder.

Dom: Ja, det siger Firmaet nu bagefter. Men var De ængstelig for at gaa ind i Værnemageri, siden det var nødvendigt med denne beroligende Udtalelse?

J: Jeg var ikke glad for det.

Til Kørselskontoret strømmede i Hundrevis af Vognmænd, oplyste Jensen, og Kørselskontoret bereg- nede sig 5 pCt. af Kørepengene. Den 1. November 1940 blev Jens V. Larsen, Thisted, optaget som Kompagnon. De kunde ikke enes, og de skiltes i Foraaret 1941, hvor- efter E. Madsen, Vinderup, blev optaget. Jensen tænkte i 1943 paa at holde op.

Dom: Var det fordi De var peget ud? Mærkede De Folks Foragt?

J: Nej, der var Ballade blandt Vognmændene, som ikke vilde køre for de fastsatte Priser. Værne- magten truede med Foranstaltnin- ger, og fra Udenrigsministeriet blev det paalagt os at holde Kør-

selskontoret i Gang for at tilfrede- stille Tyskerne.

Jensen ønskede alligevel at holde op, og han købte i 1943 Hvidbjerg Kro for at nyde sit Otium der. Imidlertid kom der en Politibetjent og cedlagde Forbud mod, at Kontoret standsede.

Dom: Hvad siger De?

J: Der kom en Politibetjent — en af de yngre — og læste op af en Skrivelse, at den tyske Kom- mandant havde paalagt Politiet at foranledige Kørselskontoret fortsat. Det har jeg Vidner paa!

Dom: Saa fører vi Vidner i det Spørgsmaal.

— Som Vidner afhørtes Bogh, Denschel og Vognmand R. Krogh. Hommen faldt sent i Eftermiddag.

Legen paa Loftet fik en alvorlig Udgang.

En 3-aarig Søn af Snedker Mag- nus Houmøller, Hurup, der sammen med sine Forældre i Gaar var paa Besøg i Grurup, faldt under Leg ned fra Loftet i Ejendommen og paadrog sig en svær Hjernerystelse, maligvis ogsaa et Kraniebrud. Drengen førtes til Thisted Sygehus.

IDRÆTTEN

Thisted—Viborg 2—2.

Paa Stadion i Thisted spilledes i Gaar en Kamp i Mellemrækken mellem Viborg og Thisted. Paa Grund af Vejret var der kun 2—300 Tilskuere.

Trods Modvind pressede Viborg straks fra Starten haardt mod Thisteds Maal, og i det 3. Minut scoredes her det første Maal. Thi- sted svarede med mange resolute Angreb, og ved et Strallespark i det 15. Minut scorede Harry Sa- lomonsen. Kort efter skød Frede Jannerup paa et langt haardt Skud endnu et Maal.

I hele anden Halvleg regnede det stærkt, og Banen var som en Glidebane. Det kom naturligvis til at præge Spillets Kvalitet. Det lykkedes Viborg at faa endnu et Maal og herefter holdt Thisted Stand, saaledes at Kampen sluttede 2—2. Det var et retfærdigt Re- sultat, og Holdene har nu hver 4 Points.

B-Hold-Kampe.

I B-Holdet vandt i Hørdum 4—2 og er ubesejrede. II B-Holdet vandt over AIK 7—2 paa Stadion.

Juniorkampe.

I Junior vandt en stor Sejr i Holstebro over Holstebro II Junior med 10 Maal mod 1. II Junior tabte til Struer KFUM 5—1.

Hurup—Vestervig 7—1.

Hurup A-Hold vandt i Gaar over Vestervig A-Hold med 7 Maal mod 1. Hurup fører nu i Turne- ringen. De afsluttende Kampe i Kredsen vil komme til at staa mellem Hurup, Bedsted og Ve- stervig.

Musikinstrumenter
Største Lager af:
Harmonikaer - Mundharper
Strengeinstrumenter - Fløjter
Trommer - Blæseinstrumenter
Grammofoner og Plader
EJNAR CHRISTENSEN
Thisted Musikhus - Storegade 3

Den rigtige Dessert-Is
og gode Mejeriprodukter
fra
Mejeriet „PASTEUR"
Østergade - Tlf. 780

RADERINGER
MALERIER
RAMMER
SPEJLE
Børge Birkholm
Tlf. 391 Glarmester Tlf. 391

E. Enggaard
Tlf. 183 - Nytorv
Bageri & Konditori

K. Marklund
Barber- og Frisørforretning
Havnen — anbefales

he Anlæg og
iøner
. Nytorv 3

Telefon 23
Fest- og Brudegaver
i stort Udvalg

Thisted
og Tæppefabr
Telefon 152

PRIVAT
Alle Ins

THISTED BY OG EGN

ejret?
meddeler:
risk sydvestlig
koligere Vejr

den 18,52, og

ødelagt.
periode
ab.

bløst ud for
stadig staar
nt Jens Yde,
Millioner af
rsbøl Mose
han for ca.
e uden at
et, og den
ar næsten
or kort Tid
l, og 2—3
vilde have
kom vold-
æggepład-
vømmede,
ad Stak-
vaad, at
og des-
at man

for Tørve-
betydelige
mindre

aten
ejderparti

personlige
bedst Kl

dition 254
d privat.)
sen) 280.
Maaned

n 17 Øre
Øre for
kninger.
10 pCt.

adser og
, mindst

særlig
Aftale

kritisk for de mange Forbrugere, som ikke har faaet Vinterbrændselet hjem. Det er forholdsvis smaa Partier af Tørv, der i den vaade Sommer er kommen bort fra Moserne.

Røde Kors-Samaritter i eget Hus

Røde Kors's Samaritterkolonne i Thisted indviede ved en lille Festlighed Lørdag Aften sit Samlingshus paa „Tyrageren". Huset, der engang i Tyskernes Hænder har tjent Krigsformaal, gaar under Navnet „Aorta" i Barmhjertighedens Tjeneste — i saavel Krig som Fred. Det er indrettet med et stort Samlings- og Arbejdslokale, Depot, Kontor, Køkken og Toiletrum. Størstedelen af Arbejdet med at restaurere Huset er udført af Samaritterne selv, og Omkostningerne er herved bragt betydeligt ned.

Kolonnens Formand, Malerm. Knud Erik Hansen, oplyste ved Indvielseslesten, at Kolonnen under Krigen havde maattet flytte Depot hele fem Gange. Under Navnet paa Menneskelegemets Hovedpulsaare — Aorta — skulde Huset nu være Central for Kolonnens Virksomhed. Thisted-Kolonnen er den første i Landet, der har eget Hus.

Endvidere blev der talt af Læge Westh, Formanden for R. K.s Distriktsraad, Bogholder S. Jordahl, Aarhus, Kassereren, Chr. Larsen, Aalborg, Bankassistent Hansen, Stationsleder Henrik Krogh, Sparekassedir Ravn Klavsen og Løjtnant Kaas Larsen.

Efter fælles Kaffebord blev der vist Film fra R.K.s Stævne i Randers i Sommer.

Færøsk Barkskib i Thisted.

Et sejlførende færøsk Barkskib, „Patricia" af Thorshavn, lagde i Lørdags ind til Thisted Havn, hvor det vakte berettiget Opmærksomhed. Der er kun faa af disse Sejlere tilbage. Færingen førte Nationalflaget, et blaa-rødt Kors paa hvide Felt, det er tremastet og af en anselig Størrelse.

Vognmand Langgaard skal betale Kørslen.

I Efteraaret 1944 arbejdede Arbm. Poul Nielsen, Klitmøller, for Firmaet „Nordmark", der udførte Arbejde for Tyskerne i Klitmøller. Firmaets Formand anmodede ham om at stille Hest og Vogn til Raadighed, og herfor skulde han have ekstra 2,50 pr. Time udover normal Timeløn. I nogen Tid fik han sit Vederlag udbetalt hos Firmaet, men senere blev det ordnet saadan, at det udbetaltes af Vognmand Chr. Langgaard Pedersen, Klitmøller, der besørgede Kørslen for Nordmark.

Langgaard Pedersen nægtede imidlertid at betale et Restbeløb paa 307 Kr. 50 Øre for Tiden fra 10. Januar til 30. Januar 1945, idet han henviste til, at Aftalen mellem dem var, at Poul Nielsen ingen Penge fik, hvis Langgaard Pedersen ikke fik dem af Nordmark.

Poul Nielsen anlagde derefter Sag mod Langgaard Pedersen. Denne udeblev ved Domstorhandlingen og blev dømt til at betale. Han appellerede til Landsretten, som imidlertid fandt, at Poul Nielsen havde haft Føje til at regne med, at han var antaget af Langgaard Pedersen og vilde faa sine Penge af denne. Dommen blev derfor stadfæstet.

Høstfest i Vestervig.

Landmændene er glade for Arbejdernes Hjælp.

I Vestervig-Agger Kommune har Arbejdsmændenes Fagforening i Forbindelse med Vandbygningsvæsenet gennemført en udmærket Form for Høsthjælp til Landbruget, idet nemlig enhver Landmand ved at ringe til Vandbygningsvæsenet kunde faa de Folk, han ønskede, mod at betale sædvanlig Timeløn. Ordningen er bleven stærkt benyttet, og den har virket til fuld Tilfredshed for baade Landmændene og Arbejderne.

Lørdag Aften havde Fagforeningen indbudt baade sine Medlemmer og de Landmænd, der havde benyttet sig af Ordningen, til en fælles Høstfest paa Hotel „Vestervig", og en stor Forsamling var kommen til Stede. Afdelingsform. Laur. Jensen, rettede her en Tak til Landmændene for den gode Behandling, de havde givet Arbejderne, og han haabede, at man ogsaa i Fremtiden kunde samarbejde om at bringe Høsten i Hus.

Kredsformand Chr. Iversen, Thisted, holdt Festtalen, i hvilken han udtalte sin Anerkendelse af det Initiativ, der her var taget og udtalte Haabet om, at Arbejdsgivere og Arbejdere i Landbruget vilde gøre deres bedste for at tilfredsstille hinanden, thi saa vilde Arbejdsforholdene altid være gode.

Endvidere talte Kontorbestyrer Nis Petersen fra Amtsarbejdsanvisningskontoret, Sogneraadsformand N. Schelle, Formanden for Kommunens Beskæftigelsesudvalg, Cementstøber Martin

Spiritu
er ikk
Men
er s

I Gaa
eningen
i Pavillo
60 Repr
holdsfor
Form
forening
velkomn
Østerg
styrer.
Form
sen, H
om Ma
var Æ
holdsfor
talte Fo
i Somm
fattende
skulde
samling
Forman
med, a
over pa
skulde
i Spiritu
en Ly
Aarsme
budsspe
men de
siges a
kunde
skuelig
tal for
vilde d
Ædrue
sonlige
sin Tid
mod A
budskr
være
Værn
skatnit
ner, s
Fribed
Efte
ført p
bejde"
en gl
forbru
saa b
meget
Mand
og d
nydel
I F
Smidt
Huru
Thiste
Johs.
Gjærs
lade
Vinte
Fo
tale
gen
Kamp
skarp
resta

THISTED BY OG EGN

ulykken

r var brudt

ivebrændsulykken
æge Hvass-Han-
gt. Murermester
taard, der skal
n, tog i Gaar fat
da man gravede
'a Køkkenafløbet
ri, viste det sig,
ndt sammen og
meget lang Tid
edes slvet ned
serne uden for
nentrør, udtaler
ard. Bruddet af
sikkert skel ved,
entrør har for-

r.

Petrus Møller
r. Skammelsen
nye Villaer ved
til Civilingeniør
ted. En anden
Kontorbestyrer
ed. Købesum-
opgivet.

I Stævne

-itterne i Har-
sted, Sjørring
i Søndags en
oldby Alholds-
bestod i fem
ng, elektriske
ger, Benbrud
ved Medløring

ormand, Bog-
Aarhus, gav
kort Kritik, i
, at Samarit-
a Højde med
eder.
ng tilbragtes
Forevisning af
tævnet, dels
af Distrikts-
er oplyste, at
m vilde blive
e ligesom en
lde blive op-
et med Taler
e fra Thisted

nerer

id har staaet
rives der fra
alle Kutterne
vn. Derimod
nede Kuttere,
000 Kg. Fisk,
de Rødspæt-
. Kl. og 104
orsk kostede
—70, Torsk
3 og 85—178.
3 og 55—75,
solgtes bl. a.
2—176. Det
, at Fiskerlet
u er begyndt

kraten

Arbejderparti
ted.
For personlige
øren bedst Kl

Ekspedition 254
sgaard privat.)
Jacobsen) 280.
l 7,50, Maaned

pr. mm 17 Øre
—9—7 Øre for
Indrykninger.
ignes 10 pCt.

ig, Pladser og
or. Ord, mindst

gælder særlig
ermere Aftale

i Nissum Fjord. De store Aal sælges til 2,79 og de mellemstore til 90 og de smaa til 15 Øre Pundet.

Columbine.

De generende Muslingeskaller ved Oddesund.

Vestre Landsret behandlede i Gaar en Erstatningssag, der var anlagt af Gaardejerne Svend Korsgaard, Vejlbjerggaard, og Chr. Hartzog Møller, Ny Vejlbjerggaard, mod Fabrikant E. Jensen, Oddesund. De to Gaardejere krævede henholdsvis 8000 og 3000 Kr. i Erstatning, fordi Muslingeskaller fra Kogeriet i Oddesund S. i en lang og høj Bræmme las langs Stranden og virkede meget generende. Saaledes kunde der ikke lejes Værelser ud til Badegæster. Fabrikant Jensen har tidligere betalt Bøder paa 100 og 300 Kr., fordi Ulemperne ikke var afhjulpet. Han paastod sig nu frifundet under Henvisning til, at Ministeriet for off. Arbejder havde givet ham Tilladelse til at kaste Skallerne i Fjorden, naar dette ikke medførte sundhedsmæssige Ulemper, og han protesterede mod Erstatningens Størrelse.

Dommerne bestemte, at Fabrikant Jensen skal betale 1800 Kr. plus 500 Kr. i Sagsomkostninger til Korsgaard og 1200 plus 450 Kr. til Hartzog Møller. Jensen skal have Ret til indtil 31. Juli 1947 vederlagsfrit at afhente de paa de to Gaardejeres Strandbred opskyllede Skaller.

„Mens Folket stred".

Skuespillet „Mens Folket stred", der opføres af Amatører ved Sønderjydsk Forenings Fest paa Thisted Alholdshotel paa Kongens Fødselsdag, er skrevet af Just Thorning og Ellert Corvinius under Besættelsen. Det skildrer Gangernes Kamp mod Svenskerne paa en helt ny Maade, og det fik i Tyskertiden en Mængde Opførelser rundt i Landet, fordi det er meget dobbeltbundet og aktuelt. Det er et fængslende Skuespil, og D.N.U.s Amatører giver det en udmærket Udførelse.

Vilh. Jensen fik 1 Aars Fængsel.

Han skal af med 164,000 Kr.

Under den fortsatte Afhøring i Gaar i Sagen mod Ant. Vilh. Jensen, Hvidbjerg, oplyste denne, at i 1944 standsedes Kørselskontoret, fordi der ingen Lastbiler var.

Plm: Var det ikke fordi der var for stort Besvær for Dem med Virksomheden?

J: Jo, jeg ønskede at være Kromand. Da Udenrigsministeriet i 1945 paalagde os at fortsætte Kørselskontoret, og jeg senere blev idømt en Bøde paa 25,000 Kr. for at have købt Generatorbrænde, forstod jeg, at det var ligegyldigt, hvordan jeg vendte og drejede mig, det var altid galt.

Plm: Mærkede De ikke Folks Foragt?

— Nej!

Plm: Var det ikke fordi, De ikke vilde?

Kørselskontoret indrykkede i forskellige Aviser store Annoncer for at „hverve" Vognmænd.

J: Dem har min Bogholder skrevet.

Dom: Men De har nok glædet Dem over, at De havde en dygtig Mand, der kunde lave noget saa tykt?

Plm: Hvor stor var Kørselskontorets Omsætning?

J: Ca. 6 Mill. Kr. tillige med ca. 300,000 Kr. ved Vognmandskørsel i 1944.

D: Det vil sige en Bruttoindtægt paa ca. 567,000 Kr. I De har selv tjent ca. 164,000 Kr. Er der noget tilbage?

J: Nej, jeg ejer intet udover fast Ejendom. 100,000 Kr. er betalt i Skat.

Jensen redegjorde derefter for sin private Kørsel for Tyskerne. Han mente ikke, der havde været nogen Fortjeneste her.

For at kontrollere Vognmændene anskaffede Jensen en Privatbil, til hvilken han fik Benzin af Entreprenørfirmaerne samt OT.

Plm: De købte dog 200 Liter Benzin af Vognm. R. Krogh til Overpris. Var det ham eller Dem, der foranledigede denne Handel gennemført?

J: Det var ham. Han kom ved Shell-Benzinstationen og tilbød mig Benzinen. Den kostede 3,90 Kr. pr. Liter.

Inden Vidnealheringen forklarede Jensen om de tyske Malervarer, som blev opbevaret paa Kroen i Hvidbjerg. Da han blev interneret, lik han ingen Oplysning om, at Varerne skulde anmeldes. Tillige afgav han Forklaring i Bedrageritiltalen. Jensen erkendte, at nogle Vogne var blevet optørt til større Lasteevne end de havde, og at Kilometerantallet var blevet forfalsket. Jensen hævdede, at han først bagefter havde faaet Kendskab hertil.

Kontrolleringen af Vognmændenes Køresedler foregik ved, at disse blev sammenholdt med andre Sedler ang. Vognenes Vægt, som Ejerne havde udfyldt uriigtigt.

Dom: Forbavsende! Det var jo ingen Kontrol!

Dommen kom til at lyde paa 1 Aars Fængsel, som anses for udstaaet med Varetægtsarresten. Han skal tilbagebetale 164,000 Kr. i ulovlig Fortjeneste.

Fællesorganisation i Hurup.

Et forberedende Møde afholdt

Da der i de senere Aar i Hurup efterhaanden er oprettet en Del Afdelinger af faglige Organisationer i Hurup — der er saaledes foruden Arbejdsmændenes Fagforening Afdelinger indenfor Tømrerne, Murerne, Skotøjsarbejderne, Slagterlarbejderne, Formerne og Handels- og Kontormedhjælperne, er der fra flere Sider opstaaet Ønsker om Oprettelse af en Fællesorganisation i Byen. I den Anledning holdt den socialdemokratiske Forening i Lørdags et Møde i Arbejdsmændenes Hus, hvortil samtlige Bestyrelser for de faglig Organisationer var indbudt.

Formanden, Snedker Eli Odgaard Nielsen bød velkommen og gav Ordet til Formanden for Arbejdernes Fællesorganisation i Thisted, L. Kr. Toftdahl, der gav en udførlig Redegørelse for, hvordan man har ordnet Sagen i Thisted, og selv om de lokale Forhold kunde bevirke, at man maatte have nogle Ændringer i Vedtægterne for Hurups Vedkommende, saa maatte Formaalet dog være det samme, nemlig at samle alle organiserede Arbejdere i Hurup i en Organisation, saaledes at der kunde optrædes samlet overfor kommunale og andre Myndigheder, og iøvrigt til Varetagelse af saadanne fælles Opgaver, som de enkelte Organisationer ikke alene kunde magte.

Flere havde Ordet, bl. a. ang. Partiforeningens Stilling til Fællesorganisationen, hvor under Toftdahl fastslog, at der naturligvis maatte være det allerrøjeste Samarbejde mellem den socialdemokratiske Forening og Fællesorganisationen og han fandt det naturligt, om man i Hurup ordnede det paa den Maade, at Partiforeningen var Medlem af Fællesorganisationen mod at betale et mindre, fast Kontingent.

Der nedsattes et Udvalg bestaaende af Formændene for de faglige Organisationer og socialdemokratisk Forening til at udarbejde Udkast til Vedtægter, der vil blive tilstillet Organisationerne til Behandling paa Generalforsamlingerne i Efteraaret, og derefter vil der saa blive indkaldt til stiftende Generalforsamling. ×

Støt de Annoncerende

De rigtige Møbler! - D

Flot, moderne Soveværelse med prima Madras
og Spisestuer til billige Priser samt stort Udv

FRØKJÆR KNUDSENS M
Asylgade 9 . Thisted

VESTERGADE 20 · TELEFON 500
Gammelt Guld og Sølv købes
JØRGENSEN & HALD
Telefon 712

Chr. Søndergaard-Sagen for Retten i Thisted

Statsadvokaten har frafaldet Tiltalen efter de strenge Bestemmelser

Kl. 9 i Morges paabegyndte Dommer Rasmussens Sørret i Thisted Behandlingen af Sagen mod Manufakturhdlr. Chr. Søndergaard og Disponent Egon Jensen, Thisted. Da der skal afhøres 10 Vidner, vil Retsmødet blive meget langvarigt.

De tiltalte blev fængslet den 27. Juli 1945 og løsladt paa Rigsadvokatens Foranledning den 27. Oktober. Den 8. Januar udfærdigede Statsadvokaten et Anklageskrift paa Grundlag af det strenge Strafletillæg. Denne Anklage har Statsadvokaten senere maattet lade falde, og i Dag rejstes Tiltale for Overtrædelse af det „milde" Straffelovstillæg.

Domsmænd i Sagen var Gdr. Aage Bredahl, Nørhaa, og Gdr. Kr. Poulsen, Djernæs Mark. Anklager var Pfm. Korsner og Forsvarere Ors. Jon Jonsen, og Ors. Eistrup, begge Viborg, der er privat engageret for hhv. Chr. Søndergaard og Egon Jensen.

Ifølge Anklageskriftet, der oplæstes af Politifuldmægtigen, tiltaltes Chr. Søndergaard for at have solgt Tæpper, Løbere, Gardinstoffer, Rullegardiner, Kanaldyner, Kjolestoffer m. m. til Tyskerne i Thisted og Hansted uden Hensyn til de paagældende Lovbestemmelser og til Overpriser. Forretningens Omsætning steg fra ½ Mill. til 1½ Mill. Kr. aarlig og Chr. Søndergaards Fortjeneste fra 30,000 til 170,000 Kr. Egon Jensen tiltaltes for Medvirken ved Forretningens øgede Salg.

Efter Oplæsning af Anklageskriftet, spurgte Politifuldmægtigen:

— Er det rigtigt, Hr. Søndergaard, at De har solgt betydelige Kvanta Manufakturvarer til Tyskerne?

Søndergaard kunde ikke gaa med til, at det drejede sig om betydelige Kvanta og vilde heller ikke erkende, at der var udvist noget anstødeligt Initiativ.

Egon Jensen afviste ogsaa Anklagen. Afhøringen foregik derefter særskilt, først af Søndergaard, der erkendte, at visse Varepartier var solgt ulovligt. Overpriserne var dog fremkommet ved Fejltagelser. Søndergaard hævdede, at det var lovligt, at et Vareparti til 60,000 Kr. ikke var prismærket, og Anklageren oplyste, at han paa dette Tidspunkt vilde lade Anklagen falde, idet den var uigennemførlig.

Om sin Indstilling til Tyskerne straks efter Besættelsen oplyste Søndergaard, at han straks gjorde sig visse Overvejelser. Han regnede med, at de udstedte Bekendtgørelser til Handelens Folk særlig angik Fødevarer. Iøvrigt begrænsede han straks det uundgaaelige Salg til Tyskerne.

Da Byggeriet i Dragsbæk blev begyndt i Sommeren 1940 kom der en Tysker for at købe Gardinstoffer.

— Det nægtede vi, udtalte Søndergaard, for jeg forudsaa, at det vilde komme til at dreje sig om større Varepartier.

Senere kom Tyskerne og saa paa Sengetøj til Lazarettet, men fik Afslag. Da der skete ny Henvendelse, spurgte Søndergaard daværende Politifuldmægtig Poulsen, Thisted, hvordan han skulde forholde sig, og Politifuldmægtigen havde svaret, at det næppe lod sig gøre at undgaa Leverancen, som derefter fandt Sted.

Efter den Tid kom Tyskerne jævnligt og forlangte Varer til Montering af færdigbyggede Barakker i Dragsbæk.

Pfm: Hvis jeg nu vover den Paastand, at De har leveret samtlige Tæpper og Gardiner til Dragsbækkæsiningen, hvad vil De saa sige?

S: Det passer under alle Omstændigheder ikke. Jeg har Tal for, hvormeget der er leveret.

Efter Udstedelsen af 200 Kr.s Bestemmelsen i Decbr. 1940 kom en Inspektør fra den tyske Administration og paalagde Disponent Egon Jensen at sige til Søndergaard, at man havde Oplattelsen af, at Forretningen vilde saboterе Leverencerne til Værnemagten. Det kunde blive en farlig Historie. I den Anledning forespurgte Søndergaard i Udenrigsministeriet, hvor ofte han maatte sælge efter 200 Kr.s-Bestemmelsen, men der kom aldrig Svar. Søndergaard var dog ikke i Tvivl om, at der ikke maatte sælges i Rater for at omgaa Bestemmelsen.

— Jeg gjorde derefter hvad jeg kunde, for at undgaa at komme i aaben Konflikt med Tyskerne, udtalte Søndergaard. Paa den anden Side skulde jeg sælge efter 200 Kr.s-Bestemmelsen.

Dom: Gjorde De noget for at undgaa en Udvidelse af Tyskerhandelen?

S: Ja, vi gemte vore Varer væk i Kælderen og i Lagre ude i Byen.

Pfm: Gjorde De Dem ikke Overvejelser om at søge om Tilladelse til at levere efter Indførelsen af 200 Kr.s-Bestemmelsen.

S: Ikke lige straks. Jeg husker en Episode med den tyske Inspektør Meyer ang. et Parti Pyjamas, som ikke var leveret, da 200 Kr.s-Bestemmelsen kom i December 1940. Jeg hævdede, at vi ikke kunde levere Varen, før der forelaa Tilladelse, men Tyskerne holdt paa, at Bestillingen var afgivet saa betids, at den ikke kunde være omfattet af 200 Kr.s-Bestemmelsen.

Pfm: Fandt Leverancen saa alligevel Sted?

S: Nej.

Pfm: Foruden til Tyskerne i Hansted og Klitmøller har De ogsaa leveret til Anlægget i Vegendal i Thisted. Hvad var det for Varer?

S: Det var vist Monteringsvarer.

Pfm: Kan De huske, hvor lang Tid Leverancerne strakte sig over.

S: Nej, jeg kan heller ikke huske, om Leverancen ikke fandt Sted gennem Wrigt, Thomsen & Kier. Iøvrigt drejede det sig kun om faa Hundrede Kroner.

Pfm: Politiet har fundet Regningsbilag, og herefter drejer det sig om meget mere end nogle faa Hundrede Kroner.

S: Disse Regninger omfatter ogsaa Leverancer til Hansted, som administreredes fra Kontoret ved Vegendalvej.

Pfm: Gik Salget til Tyskerne ind som kontant Salg?

S: Ja.

Pfm: Var det ensbetydende med, at Betalingen fandt Sted sammen med Leveranren?

S: Ja, eller gennemsnitlig to Mdr. efter.

Pfm: Saa oprettede De ikke nogen Hovedbog for Tyskerne?

S: Nej, og dette var i Overensstemmelse med vor sædvanlige Forretningsgang. Der blev ført en Bestillingsbog for Tyskerne.

Pfm: Hvorfor fandt De paa at føre en saadan Bog?

S: Det har altid været brugt.

Dom: Saadan en Bog har De brændt?

S: Vi kasserer mange af den Slags hvert Aar.

Dom: De har benægtet overfor Politiet, at den var brændt.

S: Nej, det har jeg aldrig benægtet.

Søndergaard oplyste derefter, at han under en Oprydning havde set den omtalte Bog. Han tænkte da — af familiære Hensyn — at Bogen ikke var værd at have liggende.

Dom: Det var samme Uvilje som mod at have en aaben Tyskerkonto? De vilde skjule Sporene?

S: Nej, jeg troede ikke, Bogen kunde have nogen Betydning.

At det videre Forhør fremgik det, at Chr. Søndergaard selv havde kontrolleret Regningsbilagene for tysk Handel. Hvis der var solgt Varer, som Søndergaard ønskede unddraget Tyskerne, havde han paatalt det ved Kassen, hvis han fandt, at 200 Kr.-Bestemmelsen var overtraadt. Det samlede tyske Salg aaslog Søndergaard til 60,000 Kr. Heraf var 46,000 Kr. betalt i Check. Efter 200 Kr.-Bestemmelsens Ikrafttræden var der kun solgt for 10,000 Kr., heraf højst 2000 Kr., som er Overtrædelse af Bestemmelsen.

Pfm: De sørgede selv for Ophængningen af Gardinerne i de tyske Barakker.

S: Tildels. Tyskerne havde selv Syersker, som de anvendte.

Pfm: De antog altsaa ikke Ekspedient Skovgaard til dette Arbejde?

S: Nej.

Pfm: Hvordan var Forholdet mellem Dem og Deres Disponent Egon Jensen — Var han Deres Stedfortræder?

S: Ja, naar jeg ikke var der, traadte han i mit Sted.

Pfm: Og han havde Lov at modtage tyske Bestillinger?

S: Ja!

Pfm: Fik De ikke Invationer til at deltage i tyske Fester?

S: Jo, men jeg kom der aldrig, og jeg ved, at Tyskerne har fundet det paafaldende, at jeg altid var optaget.

Pfm: Fik Egon Jensen ogsaa Invitationer?

S: Formentlig. Det gjorde alle Folk i Thisted, som Tyskerne paa nogen Maade kom i Berøring med.

Pfm: Kom han saa hos Tyskerne?

S: Det har jeg aldrig hørt.

Dom: Sagde De til Egon Jensen, at han maatte foretage sig, hvad han vilde?

S: Vi har jo nok drøftet, at Loven skulde følges, Retningslinien var, at Salget skulde begrænses.

Pfm: Hvordan var han lønnet?

S: Han fik fast Løn samt ½ pCt. for Debetsalg og 1 pCt. for kontant Salg.

Dom: Var der ingen af de andre Ekspedienter, der fik Procenter for tysk Salg?

S: Nej, af den simple Grund, at hvis alle Ekspedienter foretog tysk Salg, kunde denne ikke kontrolleres.

Dom: Altsaa var det tyske Salg overladt Egon Jensen med den Aftale, at hans Beføjelser fra Dem skulde følges?

S: Ja.

Dom: Og Hovedlinjen var, at han ikke skulde være ivrig efter tysk Salg?

S: Ja.

Pfm: Er der ydet Rabat i Deres Forretning til Tyskere?

S: Nej!

Pfm: Heller ikke givet Indtryk af, at der blev ydet Rabat ved, at denne blev lagt paa Prisen i Forvejen?

S: Nej, ikke mig bekendt.

Pfm: Har Avancen ved Tyskerne været større end hos Danskerne?

S: Nej! Priserne var de samme. Men naturligvis kan der være Forskel paa Avanceberegningen paa de forskellige Varekategorier.

Søndergaard oplyste, at der ikke var solgt andre Varer til Tyskerne, end der fra Tyskland kunde hjemføres igen. Hvis der var solgt til Overpris, kunde det være sket ved, at frasorterede Udsalgsvarer var solgt til den oprindelige Udsalgspris.

Dom.: Saa er enhver Mulighed om Overpris jo udelukket. Jeg havde forstaaet det saadan, at ukurante Varer blev sat op i Dagspris.

S.: Det er ikke umuligt, at et enkelt Gardin til Tyskerne kan være kalkuleret forkert. Det er, hvad der kan ske.

Inden Retsmødets Middagspause blev det oplyst, at Chr. Søndergaard til Nationalbanken havde indbetalt et Beløb, der svarede til hans tyske Omsætning.

Pfm.: Hvorfor nøjedes De ikke med at indbetale Fortjenesten? Paa den anden Maade led De jo Tab.

S.: Det stod i Forbindelse med private Forhold, og Beløbets Størrelse blev fastsat af National banken.

Pfm.: Man har aldrig før set noget lignende, og jeg kan ikke forstaa Deres Skridt, naar De nu mener, at Deres Salg var lovligt. Kan vi ikke faa en mere fyldestgørende Forklaring?

S.: Er det nødvendigt?

Forsv.: Forklaringen er tilstrækkeligt begrundet i Søndergaards Forhold til Sønnerne, der var i Modstandsbevægelsen.

Kl. 12,30 blev Retsmødet afbrudt og genoptaget Kl. 14 med Afhøring af en halv Snes Vidner. Dommen vil falde sent i Eftermiddag.

Færø-Aktivisterne vil gennemtrumfe Løsrivelsen

Regeringen paabyder Udskrivelsen af nyt Lagtingsvalg

Thorshavn. I sit Møde i Gaar Eftermiddag vedtog Lagtinget med 12 Stemmer mod 11 at overtage Færøernes politiske Ledelse. Afstemningen blev foretaget straks efter Mødets Begyndelse, og Sambandspartiets Forslag om at lade Spørgsmaalet underkaste normal Lagtingsbehandling blev afvist af Formanden, Thorstein Petterson.

I et nyt Lagtingsmøde blev der nedsat et Forhandlingsudvalg til bl. a. at udarbejde en Ministerliste. Udvalget, der skal afgive Betænkning i Morgen, fik ikke Tilslutning fra Sambandspartiet og Socialdemokratiet. Partiformændene var forinden Lagtinget samlet til Konference hos Amtmanden, hvor Forslaget om Udskrivning af Valg til Lagtinget blev afvist af Folketinget.

Fra Socialdemokratiets og Sambandspartiets Side foreligger i Dag Erklæringer om, at man ikke vil anerkende dette opfølgte Lovbrud, her er sket, og man venter, at Kongen og den danske Regering vil tage Affære.

Statsministeriet har udarbejdet en Redegørelse med Henblik paa Lagtingets Beslutninger, og det hedder heri, at den af Lagtinget vedtagne Nyordning maa karakteriseres som ulovlig, og at enhver Ændring i de bestaaende Forhold maa ske ved Forhandling. Regeringen har instrueret Amtmanden om at medvirke til en hurtig Udskrivning af Valg til Lagtinget.

Bekendtgørelser.

I. O. O. F. 12892520 i O

†

Vor kære Far og Bedstefar,

Kristian Kristensen (Hedeholm),

sov i Dag stille hen.

Fjerritslev, den 19. September 1945.

Børn, Svigerbørn og Børnebørn.

Begravelsen foregaar i Stilhed.

Hjertelig Tak
til alle, der viste mig saa stor mærksomhed paa min 80 Aars dag.
Kristian Kristensen
Ranst.

Sjørring-Thorst
Rationeringskort udde
den 27. i Sjørring Skole Kl. 9
Skole A—J Kl. 14 og K—
Lørdag den 28. i Skeerup
12,30, Thorsted Skole Kl. 1
Skole Kl. 17,30.
Rationeringskortforø
udleveres samtlig.

Thisted Land
Uddeling af Rationer
Oktober Kvartal foregå
holdehotellet Onsdag
fra Kl. 15—17.
Sogne

Harring-Sta
Rationeringskort ud
dag den 25 ds Kl.
Sogn

Thisted-Fjerritsle
Særte
I Anledning af Mu
løber Fredag den
Personsertog:
Alg. Vestes
Aak. Thisted
THISTED, den 24.
Drift

Licita
Skyum-Hørdum
herved — under F
bejds- og Socialm
til at igangsætte T
ligger — Jordarbe
ved Regulering af
bæk til den nye S
Tegninger og
længe Forraad h
paa Kommunekon
Depositum af 2
begebetales, sa
og det udlaante
Stand.
Tilbud mrkt.
Nr. 5, II Del" i
kontoret i Kol
2. Oktober Kl.
Tilbudene vil
Afholdshotel sa
værelse af de
give Møde.
SKYUM-HØ
den 20. Se

DET
DAMPSKIB

AALBOR
Fra og med
fra Aalborg
Køjeplads
D.F.D.S. Re

Fragtgod
hver Fre
dag. Pakl
og Lørdag
D.

Foren
Mang
en Alter
smukke
Farvelil
anden
mange
hele L
smukk
Kongel
Høst-
fra Br
Amtsr
smuk
Nærm
Kil

Go
Un
uops
og
strak
helsl
Mot
have

ndersen
ade 15 . Tlf. 16

Vestergade 84 . Tlf. 375

samles
Indskr

'sk
sa stor en Op-
Aars Fødsels-
ristensen,
ehr.

orsted.
ædeles Fredag
Kl. 9, Sjørring
K—Ø Kl. 16.
rup Skole Kl.
l. 15, Næstrup

or Ollekager
3579

dsogn.
eringskort for
gsar paa Al-
den 25 ds.

eraadet.

gstrup
leveres Ons-
14—16.
eraadet.

Jernbane.

og.
edet i Thisted
ds. følgende

10.15

Nordthy 3578
Hjemmeværnsforening.

Medlemmerne indbydes til at deltage i Terrænsportsforeningsmøde Onsdag Aften Kl. 20 paa Hotel „Royal". Landinspektør Boe taler. Emne: Kort og Kortlægningsmetoder gennem Tider.

Paa Kongens Fødselsdag

Torsdag den 26. Septbr.
indbyder Sønderjydsk Forening for Thisted og Omegn til

SAMMENKOMST

paa Afholdshotellet i Thisted Kl. 20.
Medlemmer af D. N. U. opfører i originale Dragter Just Thornings Skuespil

„Mens Folket stred"

Endvidere: Tale for Kongen af Landinspektør Boe
Billetter a 2 Kr. faas ved Indgangen. — Adgang for Medlemmer med Husstand. 3566

Sønderjydsk Forening for Thisted og Omegn.

RESTAURANT
Markeds Hallen
THISTED

begy
Kvin
Kl. 1
B
Gang
ualha
f
Kl. 1
ønsk
Indm
tilba
tilfre
I
Kurs
T

Venstremanden Folketingsmand Olav Ølgaard talte for nogle Dage siden i Svendborg om Danmarks økonomiske Politik og nævnte i denne Forbindelse, at der nu er foretaget Lønforhøjelser for saa at sige alle Grupper af Befolkningen, og Landbrugsordningerne er gennemført. Vi har nu været hele Cirklen rundt. Men, føjede han til, vi kan jo ikke leve af at kravle op paa Ryggen af hinanden, og derfor skal det siges til det danske Folk, at denne Karuseltur ikke kan gentages hvert Aar, og det bliver i det mindste ikke under den nuværende Regerings Ledelse. Det maa tilstræbes, at det nuværende Prisniveau fastlægges, og at der opnaas Balance paa Statsbudgettet, saa Tilliden til vort økonomiske Liv bliver stabiliseret. Dernæst maa det blive klart for enhver Borger, at Arbejdsgrænsen maa sættes op til, hvad den enkelte med Rimelighed kan præstere.

16 Aars Fængsel.

Fungerede som Politimester i Hipokorpset.

København. (RB). Ved en Domsmandsret i København er den 59-aarige Jens Julius Jensen i Gaar blevet idømt 16 Aars Fængsel med Frakendelse af almen Tillid for bestandig for landsforraderiske Handlinger under den tyske Besættelse. Jensen var bl. a. tiltalt for fra September 1944 at have gjort Tjeneste under Hipokorpset som Vagtmester paa Lyngby Politistation, hvor han fungerede som »Politimester«. Herunder gjorde han sig skyldig i Anholdelser af og Trusler mod forskellige danske Borgere, ligesom han ved Lejlighed havde givet Ordre til Beskydning mod en Frihedskæmper.

Chr. Søndergaards Aarsomsætning steg fra 1/2 til 1 1/2 Million Kroner.

Særretten i Thisted afsiger Dom over Søndergaard og Disponent Egon Jensen i Dag.

Sagen mod Manufakturhdl. Chr. Søndergaard og Disponent Egon Jensen, Thisted, blev behandlet ved Særretten i Thisted i Dag. Dommer Asger Rasmussen var Retsformand og som Domsmænd medvirkede Gdr. Aage Bredahl, Nørhaa, og Gdr. Kr. Poulsen, Djernæs Mark. Retsmødet begyndte Kl. 9, men da der skal afhøres 10 Vidner, kan Dommen næppe ventes før hen paa Eftermiddagen.

De Tiltalte blev fængslet i Slutningen af Juli 1945 og løsladt paa Rigsadvokatens Foranstaltning den 24. Oktober samme Aar. Statsadvokaten i Aalborg udfærdigede 8. Januar i Aar et Anklageskrift paa Grundlag af »den strenge Værnemagerlov«. Siden har Statsadvokaten maattet udfærdige nyt Anklageskrift, efter hvilket Tiltalen lyder paa Overtrædelse af den »milde« Værnemagerlov.

Som privat engagerede Forsvarere mødte Overretsagførerne Jon Jonsen og Eistrup, begge Viborg, for henholdsvis Chr. Søndergaard og Egon Jensen. Politifuldmægtig Korsner var Anklager.

Tiltalen lød for Chr. Søndergaards Vedkommende paa, at han havde solgt Tæpper, Løbere, Gardinstoffer, Rullegardiner, Kanaldyner, Kjolestoffer m. m. til Tyskerne i Thisted uden til de gældende Bestemmelser — samt til Overpriser. Forretningens Omsætning steg fra ½ Mill. Kr. til 1½ Mill. Kr. aarlig og Chr. Søndergaards Fortjeneste fra 30,000 Kr. til 170,000 Kr.

Egon Jensen tiltaltes for Medvirken ved Forretningens forøgede Salg.

Efter Oplæsning af Anklageskriftet, spurgte Politifuldmægtigen:

— Er det rigtigt, Hr. Søndergaard, at De har solgt betydelige Kvanta Manufakturvarer til Tyskerne?

Søndergaard kunde ikke gaa med til, at det drejede sig om betydelige Kvanta og vilde heller ikke erkende, at der var udvist noget anstødeligt Initiativ.

Egon Jensen afviste ogsaa Anklagen.

Afhøringen

forgik derefter særskilt, først af Manufakturhdl. Søndergaard, der erkendte at visse Varepartier var solgt ulovligt. Overpriserne var dog fremkommet ved Fejltagelser. Søndergaard havde haft, at det var lovligt, at et Varepartii til 60,000 Kr. ikke var prismærket og Anklageren oplyste, at han paa dette Punkt vilde lade Anklagen falde, idet den var uigennemførlig.

Om sin Indstilling til Tyskerne straks efter Besættelsen, oplyste Søndergaard, at han straks gjorde sig visse Overvejelser. Han regnede med at de udstedte Bekendtgørelser til Handelens Folk særlig angik Fødevarer. Iøvrigt begrænsede han straks det uundgaaelige Salg til Tyskerne.

Leverancer til Dragsbæklejren.

Da Byggeriet i Dragsbæk begyndte, kom der en Tysker for at købe Gardinstoffer.

— Det nægtede vi, udtalte Søndergaard, for jeg forudsaa, at det vilde komme til at dreje sig om større Varepartier.

Senere kom Tyskerne og saa paa Sengetøj til Lazarettet, men fik Afslag. Da der skete nye Henvendelser, spurgte Søndergaard daværende Pfm. Poulsen, hvordan han skulde forholde sig, og Politifuldmægtigen havde svaret, at det næppe lod sig gøre at undgaa Leverancen, som derefter fandt Sted.

Efter den Tid kom Tyskerne jævnligt og forlangte Varer til Montering af færdigbyggede Barakker i Dragsbæk.

Pfm.: Hvis jeg nu vover den Paastand, at De har leveret samtlige Tæpper og Gardiner til Dragsbækfæstningen, hvad vil De saa sige?

S.: Det passer under alle Omstændigheder ikke. Jeg har Tal for, hvor meget der er leveret.

Efter at 200 Kr.s Bestemmelsen var trædt i Kraft, kom en Inspektør Meyer fra den tyske Administration og paalagde Egon Jensen at sige til Søndergaard, at man havde Opfattelsen af, at Forretningen vilde sabotere Leverancerne til Værnemagten. Det kunde blive en farlig Historie. I den Anledning foresporgte Søndergaard i Udenrigsministeriet, hvor ofte han maatte sælge efter 200 Kr.s Bestemmelsen, men der kom aldrig Svar. Søndergaard var dog ikke i Tvivl om, at der ikke maatte sælges i Rater for at omgaa Bestemmelsen.

— Jeg gjorde derefter, hvad jeg kunde for at undgaa at komme i aaben Konflikt med Tyskerne, udtalte Søndergaard. Paa den anden Side skulde jeg sælge efter 200 Kr.s Bestemmelsen.

Gemte Varer væk for Tyskerne.

Dom: Gjorde De noget for at undgaa en Udvidelse af Tyskerhandelen?

S: Ja, vi gemte vore Varer væk i Kælderen og i Lagre ude i Byen.

Pfm.: Gjorde De Dem ikke Overvejelser om at søge om Tilladelse til at levere efter Indførelsen af 200 Kr.s Bestemmelsen.

S: Ikke lige straks. Jeg husker en Episode med Inspektør Meyer angaaende Parti Pyjamas, som ikke var leveret, da 200 Kr.s Bestemmelsen kom i December 1940. Jeg henvendte, at vi ikke kunde levere Varen, for der forelaa Tilladelse, men Tyskerne holdt paa, at Bestillingen var afgivet saa betids, at den ikke kunde være omfattet af 200 Kr.s Bestemmelsen.

Pfm.: Fandt Leverancen Sted alligevel?

S: Nej.

Pfm.: Foruden til Tyskerne i Hanstedt og Klitmøller har De ogsaa leveret til Anlægget ved Vegendalvej. Hvad var det for Varer?

S: Det var vist Monteringsvarer.

Pfm.: Kan De huske, hvor lang Tid Leverancen strakte sig over.

S: Nej, og jeg kan heller ikke huske om Leverancen ikke fandt Sted gennem Wrigth, Thomsen og Kier.

Iøvrigt drejede det sig kun om faa Hundrede Kroner.

Pfm.: Politiet har fundet Regningsbilag og herefter drejer det sig om meget mere end nogle faa Hundrede Kroner.

S: Disse Regninger omfatter ogsaa Leverancer til Hanstedt, som administreredes fra Kontoret ved Vegendalvej.

En Bestillingsbog, der blev brændt.

Pfm.: Gik Salget til Tyskerne ind som kontant Salg?

S.: Ja.

Pfm.: Var det ensbetydende med, at Betalingen fandt Sted sammen med Leverancen?

S.: Ja, eller gennemsnitlig to Mdr. efter.

Pfm.: Saa oprettede De ikke nogen Hovedbog for Tyskerne?

S.: Nej, og dette var i Overensstemmelse med vor sædvanlige Forretningsgang. Der blev ført en Bestillingsbog for Tyskerne.

Pfm.: Hvorfor fandt De paa at føre en saadan Bog?

S.: Det har altid været brugt.

Dom.: Saadan en Bog har De brændt?

S.: Vi kasserer mange af den Slags hvert Aar.

Dom.: De har benægtet overfor Politiet, at den var brændt.

S.: Nej, det har jeg aldrig benægtet.

Søndergaard oplyste derefter, at han under en Oprydning havde set den omstridte Bog. Han tænkte da, at det ikke var værd at have Bogen liggende.

Dom.: Det var samme Uvilje som mod at have en aaben Tyskerkonto? De vilde skjule Sporene?

S.: Nej, jeg troede ikke Bogen kunde have nogen Betydning.

Det samlede Salg anslaas til 60,000 Kr.

Af det videre Forhør fremgik det, at Chr. Søndergaard selv havde kontrolleret Regningsbilagene for tysk Handel. Hvis der var solgt Varer, som Søndergaard ønskede unddraget Tyskerne, havde han paatalt det over for Personalet. Ligeledes havde han paatalt ved Kassen, hvis han fandt, at 200 Kr.s Bestemmelsen var overtraadt. Det samlede tyske Salg anslog Søndergaard til 60,000 Kr. Heraf var 46,000 Kr. betalt i Check. Efter 200 Kr.s Bestemmelsens Ikrafttræden var kun solgt for 10,000 Kr., heraf højst 2000 Kr. som en Overtrædelse af Bestemmelsen.

Pfm.: De sørgede selv for Ophængningen af Gardinerne i de tyske Barakker.

S.: Tildels. Tyskerne havde selv Syersker, som de anvendte.

Pfm.: De antog altsaa ikke Ekspedient Skovgaard til dette Arbejde?

S.: Nej.

Pfm.: Hvordan var Forholdet mellem Dem og Deres Disponent Egon Jensen — var han Deres Stedfortræder?

S.: Ja, naar jeg ikke var der, traadte han i mit Sted.

Pfm.: Og han havde Lov at modtage tyske Bestillinger?

S.: Ja.

Efterkom ikke Tyskernes Invitationer.

Pfm.: Fik De ikke Invitationer til at deltage i tyske Fester?

S.: Jo, men jeg kom der aldrig, og jeg ved at Tyskerne har fundet det paafaldende, at jeg altid var syg.

Pfm.: Fik Egon Jensen ogsaa Invitationer?

S.: Formentlig. Det gjorde alle Folk i Thisted, som Tyskerne paa nogen Maade kom i Berøring med.

Pfm.: Kom han saa hos Tyskerne?

S.: Det har jeg aldrig hørt.

Dom.: Sagde De til Egon Jensen, at han maatte foretage sig hvad han vilde?

S.: Vi har jo nok drøftet, at Loven skulde følges. Retningslinjen var, at Salget til Tyskerne skulde begrænses.

Pfm.: Hvordan var han lønnet?

S.: Han fik fast Løn samt ½ pCt. for Debetsalg og 1 pCt. for kontant Salg.

Dom.: Var der ingen af de andre Ekspedienter, der fik Procenter for tysk Salg.

S.: Nej — af den simple Grund, at hvis alle Ekspedienter foretog tysk Salg, kunde denne ikke kontrolleres.

Dom.: Altsaa var det tyske Salg overladt Egon Jensen med den Aftale, at hans Beføjelser fra Dem skulde følges?

S.: Ja.

Dom.: Og Hovedlinjen var, at han ikke skulde være ivrig efter tysk Salg?

S.: Ja.

Pfm.: Er der ydet Rabat i Deres Forretning til Tyskere?

S.: Nej!

Pfm.: Heller ikke givet Indtryk af, at der blev ydet Rabat ved at denne blev paa Prisen i Forvejen?

S.: Nej, ikke jeg kender til.

Pfm.: Har Avancen ved Tyskerne været større end hos Danskerne?

S.: Nej, Priserne var de samme. Men naturligvis kan der være Forskel paa Avanceberegningen paa de forskellige Varekategorier.

Søndergaard oplyste, at der ikke var solgt andre Varer til Tyskerne end der fra Tyskland kunde hjemføre sigen. Hvis der var solgt til Overpris, kunde det være sket ved, at frasorterede Udsalgsvarer var solgt til den oprindelige Udsalgspris.

Dom.: Saa er enhver Mulighed om Overpris jo udelukket. Jeg havde forstaaet det saadan, at ukurante Varer blev sat op i Dagspris.

S.: Det er ikke umuligt, at et enkelt Gardin til Tyskerne kan være kalkuleret forkert. Det er, hvad der kan ske.

Inden Retsmødets Middagspause blev det oplyst, at Chr. Søndergaard til Nationalbanken havde indbetalt et Beløb, der svarede til hans tyske Omsætning.

Pfm.: Hvorfor nøjedes De ikke med at indbetale Fortjenesten. Paa den anden Maade led De jo Tab.

S.: Det stod i Forbindelse med private Forhold, og Beløbets Størrelse satte jeg iøvrigt ogsaa i Forhold til Salget til enkele Soldater.

Pfm.: Man har aldrig før set noget lignende, og jeg kan ikke forstaa Deres Skridt, naar De nu mener, at Deres Salg er lovligt? Kan vi ikke faa en mere fyldestgørende Forklaring?

S: Er det nødvendigt?

Forsv.: Forklaringen er tilstrækkelig begrundet i Søndergaards Forhold til Sønnerne, der var i Modstandsbevægelsen.

Kl. 13,30 blev Retsmødet afbrudt. Det genoptoges Kl. 14

De fire store Udenrigsministre har paa et Møde Tirsdag drøftet Konferencens Forretningsplan

Skal af med 164,000 Kr.

A. V. Jensen idømtes endvidere 1 Aars Fængsel, men det er afsonet.

Fhv. Kroejer Ant. Vilh. Jensen, Hvidbjerg, der ved Særretten i Thisted i Gaar var tiltalt for at have haft Kørselskontor for Tyskerne m. m., blev idømt 1 Aars Fængsel. Jensen har været interneret i 13 Maaneder. Desuden skal der konfiskeres 164,000 Kr. til Statskassen.

Nordthy Hjemmeværnsforening.

Medlemmerne indbydes til at deltage i Terrænsportsforeningens Møde **Onsdag Aften Kl. 20** paa Hotel „Royal". Landinspektør Boe taler. Emne: Kort og Kortlægningsmetoderne gennem Tiderne.

Særretssagen mod Manufakturhandler Chr. Søndergaard og Egon Jensen

Langvarigt Retsmøde i Dag med Afhøring af en lang Række Vidner. — Dommen falder først sent paa Eftermiddagen.

I Formiddags behandledes ved Særretten i Thisted hos Dommer Rasmussen Sagen mod Manufakturhandler Chr. Søndergaard, Thisted, og hans tidligere Disponen Egon Jensen. Domsmænd var Aage Bredahl, Nørhaa, og Chr. Poulsen, Djernæs Mark. SomForsvarer for Søndergaard mødte Overretssagfører Johnsen, Viborg, og for Egon Jensen Overretssagfører Eistrup, Viborg. Anklager var PolitifuldmægtigKorsner.

Anklagen mod Søndergaard gaar ud paa, at han i Tiden 9. April 1940 til 5. Maj 1945 ved særligt anstødeligt Initiativ at have samarbejdet med Besætmagten som Leverandør ved

1. til enkelte Afdelinger af Besætelsesmagten, Seefligerhorst Marinearsenalet og Fæstningerne i Hanstholm og Thisted at have leveret betydelige Kvanta Varer, saasom 1775 Meter Gardinstof, 240 Rullegardiner, Tæpper m. v. Disse Leverancer er foretaget uden om Udenrigsministeriets Tilladelse og efter at der to Gange var givet Afslag derpaa. Salget er endvidere sket med Tilsidesættelse af 200 Kr.s Bestemmelsen bl. a. ved at udstede Regninger paa mindre Beløb og ved at have taget kontant Betaling, der gik udenom Forretningens Kasse.

2. til enkelte Medlemmer af Værnemagten at have solgt Kaaber, Damestrømper, Kjolestoffer osv. til Overpriser, og for at fremme Salget havde ladet sig repræsentere ved Festligheder i Seefliegerhorst, og at have ydet tyske Officerer Rabat og Personalet forhøjet Provision for tysk Salg, hvorved hans Omsætning steg fra ½ Mill. Kr. i 1939 til 1½ Million i 1944, og den aarligeNettofortjeneste fra 30,000 Kr. til 170,000 Kr.

Egon Jensen tiltales for at have medvirket ved disse Forhold ved at have modtaget 1 pCt. i Provision af alt Salg til Tyskerne, uanset om han selv havde forestaaet det, mens han kun fik ½ pCt. Provision for dansk Salg.

Endelig tiltales de for Overtrædelse af Prisloven ved at have beregnet sig Overpriser, og for ikke at have prismærket sit Varelager.

Saavel Søndergaard som Egon Jensen erklærede sig uskyldige i utilbørligt Samarbejde med Tyskerne.

Da de første Tyskere meldte sig.

Der foretoges først Afhøring af Chr. Søndergaard, der forklarede at Forretningen i Aa Sygeafdeling. Vi vilde ikke sælge det, men da de kom igen næste Dag og sagde, at de skulde have det, ringede jeg til Politifuldmægtig Poulsen og spurgte, hvad jeg skulde gøre, og han sagde, at han ikke kunde se, vi kunde komme udenom at sælge. Og saa leverede vi Varerne. Dagen før havde vi imidlertid faaet et Parti Dyner hjem uden Garanti, og saa sørgede vi for, at Tyskerne fik dem i Stedet for de gode Varer.

A.: Hvor meget kom De til at levere til Dragsbæk?

S.: Vi leverede nogle Gardiner og Tæpper i den Tid, der blev bygget.

A.: Hvis jeg nu paastod, at samtlige Tæpper og Monteringsartikler derude er leveret af Dem ...

S.: Saa er det forkert. Der blev leveret meget fra udenbys Firmaer.

Da 200 Kr.s Bestemmelsen traadte i Kraft.

A.: Hvor længe fortsatte Deres Leverancer?

S.: Til Bekendtgørelsen af 11. December 1940 kom.

A.: Blev der ikke leveret Varer derud efter den Tid?

S.: Det tør jeg ikke benægte. Der var nogle Varer, der var købt tidligere, men blev leveret senere, bl. a. nogle faa Løbere.

D.: Plejede de ikke at faa Varerne ud omgaaende?

S.: Det skete, at de sikrede sig Varer, før de var færdige med at bygge. De havde en særlig Mand, der kun havde det Hverv at fremskaffe Monteringsartikler.

A.: Det var jo et let Hverv; han behøvede jo bare at henvende sig til Dem!

S.: Naa—e, det var nu ikke altid lige let.

A.: De var klar over Bekendtgørelsens Indhold.

S.: Ja, og Ekspedienterne fik Besked om at overholde Reglerne. En Dag kom Tyskerne og sagde, at de havde hørt, at Forretningen helst vilde være fri for Tyskerne, og de advarede os mod at sabotere Værnemagten. Vi skulde da levere nogle Pyjamas, men fik Afslag fra Udenrigsministeriet, men det vilde Tyskerne ikke tro paa.

A.: Hvordan reagerede Tyskerne overfor 200 Kr.s Bestemmelsen.

S.: De mente at have Ret til at købe flere Gange om Dagen.

D.: Hvad mente De selv?

S.: At det var forkert, men paa den anden Side mente jeg, at Indkøb een Gang om Ugen ikke var for tit. Jeg spurgte dog Uden-

S.: Det var naar Leverancen var fordelt til forskellige Afdelinger.

A.: Men under samme Organisation.

S.: Tyskerne kom ogsaa af og til og vilde have flere smaa Regninger slaaet sammen ...

D.: Det har vi ikke hørt om før — og vi har jo dog ellers gjort vore Erfaringer her i Retten. Tværtimod søgte Tyskerne jo systematisk at omgaa Bestemmelserne og klippede Hovederne af Regningerne for ikke at bringe deres Leverandører i Ulejlighed.

Den brændte Kladdebog.

A.: Hvordan posteredes det tyske Salg?

S.: Alt Salg til Værnemagten gik ind som kontant Salg.

A.: Men der kunde da gaa lang Tid mellem Levering og Betaling! Hvorfor førte De ingen Hovedbogskonti over den tyske Handel?

S.: Jeg nærede Uvilje mod at aabne en Konto for Værnemagten.

D.: Havde De direkte Mavesmerter?

A.: Pyntede en tysk Konto ikke i Bøgerne?

D.: Eller var det ikke ligefrem daarlig Samvittighed?

S.: Jeg havde visse Følelser ... at man senere fik en anden Indstilling overfor Tyskerne, end man havde før, selv om man ikke var tyskvenlig ... skal det kaldes en daarlig Samvittighed, saa ... ja, jeg ønskede i hvert Fald ikke at have en saadan Konto i Hovedbogen.

D.: De satte det ikke i Forbindelse med, at der senere kunde komme Revision?

A.: Eller Skattespørgsmaal!

S.: Det kunde der jo ikke blive Tale om, naar det var kontant Salg.

A.: Men De førte en særlig Bog over tysk Handel.

D.: Og den er brændt!

S.: Ja, jeg fandt den, da jeg ryddede op i et Skab, og jeg tænkte, at nu var det et overstaaet Stadium, noget vi ikke skulde have at gaa og se paa mere.

D.: Samme Uvilje, som De havde mod en aaben Konto, havde De nu ogsaa mod den lukkede.

S.: Havde jeg vidst, at Sagen vilde komme frem, havde jeg nok gemt Bogen.

D.: Ja—e ... og De kunde ogsaa tænke, at naar Bogen ikke kunde komme frem, saa kunde der ikke oplyses noget. Begge Muligheder staar aabne, Hr. Søndergaard!

Forsv.: Var der ikke en særlig Grund ...

S.: Jeg tænkte jo ogsaa paa mine Sønner, hvoraf de to var med i Modstandsbevægelsen, og jeg brød mig ikke om, de skulde se det —

Da de første Tyskere meldte sig.

Der foretoges først Afhøring af Chr. Søndergaard, der forklarede, at Forretningen i Aarene før Krigen havde været i stadig og jævn Fremgang.

Ankl.: Gjorde De Dem særlige Overvejelser, da de første tyske Soldater kom i Forretningen for at købe?

S.: Jeg var klar over, at det gjaldt om at begrænse Salget til Værnemagten.

Ankl:. Hvad byggede De det paa.

S.: En indre Følelse. Jeg kunde forudse, at Varelagrene vilde blive smaa.

Ankl.: Det var altsaa en ren forretningsmæssig Disposition!

S.: Ogsaa i Forbindelse med et nationalt Instinkt.

Domm.: Det var jo meddelt, at Tyskerne selv sørgede for deres Forsyninger.

S.: Jeg havde forstaaet, at det kun gjaldt Fødevarer.

Domm.: Og Deres nationale Instinkt sagde Dem heller ikke noget,

S.: Jeg har ikke overvejet det nøjere.

A.: Hvornaar kom den første Henvendelse fra en Værnemagtsafdeling?

S.: Sidst paa Sommeren 1940, hvor en tysk Ingeniør henvendte sig om at købe Varer, men det nægtede vi.

A.: Hvilke Varer var det?

S.: Gardinstoffer.

A.: Hvorfor nægtede De at sælge?

S.: Fordi jeg forudsaa, det kunde komme til at dreje sig om større Varepartier.

A.: Men De kom alligevel til at sælge —

S.: Tyskerne kom igen og skulde bruge noget Sengetøj til deres Købe flere Gange om Dagen.

D.: Hvad mente De selv?

S.: At det var forkert, men paa den anden Side mente jeg, at Indkøb een Gang om Ugen ikke var for tit. Jeg spurgte dog Udenrigsministeriet om det, men fik ikke Svar.

D.: Det maatte vel være klart for Dem, at man ikke kunde udstykke et Salg.

S.: Ja, det var klart, at det var Meningen at begrænse Salget. Det drøftede vi ogsaa i Forretningen.

D.: Drøftede De, hvor langt De kunde gaa uden at faa Straf?

S.: Vi søgte at naa til Forstaaelse af Lovens Mening. Vi gjorde, hvad vi kunde, for at blive fri for at handle med Tyskerne uden at komme i aaben Konflikt med dem.

Forsv.: Instruerede De Deres Personale herom?

S.: Ja.

Sjældne Varer bag camouflerede Døre.

F.: Foretog De Dem noget, for at Tyskerne ikke skulde se Deres Varer?

S.: Vi fjernede bestemte Ting fra Forretningen og anbragte dem i vore Lagre ude i Byen. Da der gik Rygter om, at Tyskerne skulde bruge Uldtæpper i Norge, fik vi straks vort Lager af dem bragt ud i Byen. Vi lod ogsaa Dørene ind til nogle af vore Lagerrum camouflere, saa Tyskerne ikke saa let kunde finde dem.

A.: Var der mange tyske Leverancer i Tiden umiddelbart før 11. December 1940.

S.: Der var nogle store Leverancer, der kunde tyde paa, at Tyskerne havde Forhaandskendskab til Bestemmelsen.

A.: Der var nogle Regninger, der blev delt ud i mindre Beløb — Grund ...

S.: Jeg tænkte jo ogsaa paa mine Sønner, hvoraf de to var med i Modstandsbevægelsen, og jeg brød mig ikke om, de skulde se det —

D.: Kendte Deres Sønner ikke den tyske Handel?

S.: Det kunde vi ikke undgaa at drøfte, og det var ogsaa Baggrunden for min Tilbagebetaling til Nationalbanken.

(Sluttes.)

Fra Læserne.

Interneringerne i Sydthy.

—

Til Hr. Toft, Bjørndalgaard!

Hvorfor saa hidsig, Hr. Toft! Er det for at dulme Deres Samvittighed eller for at dække over Deres Gerninger, at De kommer med et Indlæg som det af 17. ds. De ved jo udmærket godt, at det ikke passer det, De skriver om Modstandsbevægelsen i Sydthy. Sandheden er, at der var flere, som „sad" i flere Gange 24 Timer. Jeg sad selv i 9 Døgn — ni — Hr. Toft, før jeg blev fremstillet for en Dommer, somGrundloven kræver. Saa vil De nu skrive igen, saa synes jeg, De skal holde Dem til Sandheden og være sikker i Deres Sag, før De begynder. Ton rent Flag, det staar man sig bedst ved i Længden.

Oddesund, den 23. Septbr. 1946.

Mousi Petrea Jespersen.

Kampene mellem Hinduer og Muhammedanere i Calcutta blussede i Gaar op paany, og der var 44 saarede, hvoraf tre senere er døde.

Besættelsen som Værnemageri. Et Kørselskontor var et nyt og ikke før brugt Mellemled i „Erhvervslivet", der grupperede sig omkring Tyskerne, og det virkede fremmende for Værnemagtsarbejdet, ligesom det at oprette et Kørselskontor for Jensens Vedkommende var en Omlægning af hans hidtidige Virksomhed. Arbejdet, der udførtes, var saare simpelt, men ikke desto mindre overordentlig profitgivende. Kun Besættelsestidens egenartede Forhold gjorde det muligt at drive den Slags nærmest overflødige og meget fordyrende Virksomheder saa nært knyttet til Tyskernes Tilstedeværelse som tænkeligt. Paa et Par Aar havde Kontoret en Bruttofortjeneste paa 567,000 Kr., hvoraf de 375,000 Kr. var ren Nettofortjeneste til Deling mellem Indehaverne, og deraf fik Jensen godt 190,000 Kr.

Jensen kom ikke ofte selv paa Kørselskontoret, men maa alligevel have et Driftslederansvar med Hensyn til de for høje Kørselssedler, der af og til var saa grove, at Henschel fandt sig foranlediget til at korrigere dem. Jensen maa have været vidende om, at der blev begaaet Svindel med Køresedlerne, og i hvert Fald maa han straffes for Uagtsomhed i dette Forhold. Medens Jensen havde Kørselskontoret, er han jo blevet straffet flere Gange for Overtrædelse af Krisebestemmelserne. Det belyser, at Grunden til Oprettelsen af Kørselskontoret er Jensens Trang til at tjene Penge paa en let Maade uden Hensyntagen til national Anstændighed.

Forsvareren, Landsretssagfører Terkilsen, kunde hverken indse, at Forholdet med Køresedlerne kunde henføres under Bedrageri eller Prislov, da Jensen intet kunde vide om, at enkelte Vognmænd maaske har beregnet sig lidt ekstra Fortjeneste, — og han stod jo ikke i Ledtog med dem om det. Kontoret har ikke begaaet nogen Fejl, — tværtimod søgte man at rette andres Fejl, og det kan man kun takke Kørselskontoret for.

Oprettelsen af Kørselskontoret skete jo paa Opfordring af Entreprenørfirmaet, skønt Jensen ikke var særlig glad for det, men Firmaet gjorde det ud fra den Betragtning, at det vilde betyde en Billiggørelse med dette Mellemled, end hvis de selv skulde tumle med disse Ting. Det var ingen Omlægning af Jensens Virksomhed — de store københavnske Vognmandsforretninger er intet andet end Kørselskontorer. Dertil kommer, at Jensen to Gange søgte at ophæve Kontoret, men faar første Gang at vide af Udenrigsministeriet, at det vil blive betragtet som Sabotage, anden Gang faar han Besked fra det høje Politikontor i Thisted om, at det maa han ikke. Vil det da ikke være krænkende for Retsbevidstheden at straffe ham bagefter?

Jensens Fortjeneste er af Revisionen opgjort til 164,000 Kr., og det Beløb er der svaret ca. 125,000 Kr. i Skat af, og det bør fradrages det Beløb, der kan blive Tale om at konfiskere.

Dommen.

Dommen faldt ved 16-Tiden. Den lød paa 1 Aars Fængsel, der ansees udstaaet med Varetægtsarresten. Endvidere inddrages Fortjenesten paa 164,000 Kr. til Fordel for Statskassen, og Jensen skal betale Sagens Omkostninger med 300 Kr.

Jensen blev dømt efter Værnemagerloven samt for Købet af den „sorte" Benzin. Ligeledes dømtes han for ikke at have overholdt Anmeldelsespligten med Hensyn til de tyske Effekter, men paa dette Punkt bortfalder Straffen dog, idet der tages Hensyn til en Bestemmelse om Retsuvidenhed. Endelig frifindes Jensen for Anklagen om Bedrageri. Retten ser bort fra en Tillægsbøde i Betragtning af den lange Varetægtsarrest, Jensen har udstaaet.

Hurup Afholdsforenin

Mange Lykønskninger pa

Hurup Afholdsforening fejrede Søndag sit 60 Aars Jubilæum ved en Festlighed i Skovhallen paa Asheje. Der samledes et halvt Hundrede Mennesker ved de smukt pyntede Kaffeborde.

Formanden, Kirkebetjent Martin Larsen, bød velkommen og redegjorde for Foreningens Historie. Den 12. September 1866 stiftedes Hurup Afholdsforening, og den første Bestyrelse kom til at bestaa af Formanden, Dræningsmester Ole Kristensen, Næstformand Lars Pedersen, Kasserer Lars Pedersen, Bager Odgaard og N. P. Christensen. Af Stifterne er endnu to levende og tilstede i Dag, nemlig Konsulent N. N. Steensgaard og Gravers Nielsen fra Ettrup, nu boende paa Thyholm. Vi vil takke dem for deres gode Arbejde for Afholdssagen, især har N. N. Steensgaard hele Tiden gjort et stort Arbejde for Foreningen.

I de 60 Aar har der været 17 Formænd. Mange har kun været det en kort Tid, men i de første mange Aar skiftedes Steensgaard og Hans Jensen til at være Formænd. Mejeribestyrer Kristiansen har ogsaa i en længere Tid været Formand. Siden 1923 har jeg haft Hvervet.

Jeg vil gerne takke mine Medarbejdere; vi er ikke mange tilbage, men de, der er, er trofaste i Sammenholdet for, at det ikke helt skal gaa ud. Vore Æresmedlemmer er N. N. Steensgaard, Vognmand Jens Nielsens Enke, Johs. Kristiansen og Bødker Jensen.

Sekretær Frk. Nielsen, København, talte derefter og indledes med at bringe en Lykønskning og Hilsen fra Hovedkontoret; man var derovre klar over, at Afholdsforeningens Arbejde i Hurup ikke var gjort forgæves. Taleren omtalte de Opgaver, der laa for, man burde i langt højere Grad tage Ungdommen og Børnearbejdet i Betragtning, dersom man ikke tog det op, vilde Organisationen før eller senere dø. Afholdsorganisationerne maa heller ikke holde sig tilbage fra

Sagen mod den tidligere Hotelejer i Hvidbjerg

Blev idømt et Aars Fængsel og skal betale 164,000 Kr.

I Sagen mod tidligere Hotelejer Jensen, Hvidbjerg, førtes som Vidne først Vognmand Rich. Krogh, der forklarede om Salget af Benzinen; han kunde ikke huske, om det var ham eller Jensen, der havde givet Anledning til Handelen. Benzinen havde Krogh købt af nogle Tyskere i Hanstholm for at bruge den til sin egen Vogn, men da den viste sig at være for dyr, solgte han den igen til Jensen med en mindre Fortjeneste.

Næste Vidne var Helmuth Rich. Henschel, der har været ansat paa Jensens Kørselskontor, og som forklarede om Forretningsgangen paa Kontoret. Naar Vognene blev antaget, tog man et Skøn over Vognens Størrelse, men man forlangte ikke at se Indregistreringsattesten, hvorpaa Vognens Lasteevne er angivet. Jensen havde ingen Instruks givet om, at man skulde kontrollere Vognens Størrelse. Der var flere Tilfælde, hvor Vognmændene kom med Køresedler, der lød paa for store Beløb, og dem foranledigede han nedskrevet.

Domm.: Var De Chef for Propagandaafdelingen? Formulerede De disse festlige Annoncer, hvori der tilbydesVognmændene „Husly, Forplejning, Møbler og Beklædningsgenstande" og de kunde ogsaa faa „osv.".

H.: Ja, det var mig, der udarbejdede Annoncerne, men jeg har aldrig lovet Møbler og Beklædning.

Domm.: Foretog De Averteringen paa egen Haand?

H.: Det havde jeg ingen Kompetence til.

Ankl.: De har altsaa faaet Ordre til det fra „højere Sted".

Videre forklarede Henschel om Forhandlingen i Udenrigsministeriet, hvor KontorchefWorsaae havde sagt, at „det var Sabotage og strafbart", hvis Kørselskontoret ikke sørgede for at faa Vognmændene til at køre igen.

Proceduren.

Ved Proceduren udtalte Anklageren, Politifuldm. Korsner, at hvad der var fremkommet under Bevisførelsen gjorde det fuldt berettiget at karakterisere Jensens Handlinger under

Bjerregaard, Auktionsleder.

Nordthy Hjemmeværns-forening.

Medlemmerne indbydes til at deltage i Terrænsportsforeningens Møde Onsdag Aften Kl. 20 paa Hotel „Royal". Landinspektør Boe taler. Emne: „Kort og Kortlægningsmetoder gennem Tiderne".

Thisted Andelsmejeri

THISTED BY OG EGN

Hvorledes bliver Vejret?

Meteorologisk Institut meddeler:

Udsigt til svag til frisk Vind omkring Sydvest med noget stigende Temperatur muligvis lidt Regn i Vest- og Nordjylland, iøvrigt vekslende Skydække og overvejende tørt Vejr. Til Natten Tåge hist og her.

Færdselslygterne tændes 18,46, og slukkes 5,50.

Arbejdsformand eller Entreprenør?

Ejnar F. Stahls Sag til Behandling ved Retten.

Trods det langvarige og trættende Retsmøde i Gaar angaaende Manufakturhandler Søndergaard i Dommer Rasmussens Særret i Thisted, sattes Retten paany i Morges Kl. 9. Det var Sagen mod Ejnar Frithiof Stahl, Glostrup, der behandledes. Anklager var Lrs. Larsen, Forsvarer Lrs. Terkilsen.

Stahl har tidligere flere Gange været straffet for Betleri, Tyveri m. m., og var nu tiltalt for en meget broget Virksomhed under Besættelsen.

Ifølge Anklageskriftet har han været Entreprenør i Vorupør. 75 Mand, der var ulovligt anvist, var beskæftiget, og Stahl fik 20 pCt. af Arbejdernes Løn og 5 pCt. af Vognmændenes Kørepenge. Fortjenesten har været 140,000 Kr., og Omsætningen 733,000 Kr. Nationalbanken fik ikke Oplysning om de trukne Checks.

Stahl tiltales videre for at have faaet en Lastbil frigivet ved tysk Indskriden over for Politiet samt for ulovligt at have indkøbt en Motorvogn.

Endelig tiltales Stahl for Skattesvig, idet han kun havde opgivet sin Indtægt til 35,000 Kr. til Trods for, at den var paa 140,000 Kr. Formuen blev opgivet til 40,000 Kr., uagtet den var 53,000 Kr. Denne sidste Tiltale frafaldt Anklageren under Retsmødet, idet Forholdet var blevet ordnet paa anden Maade.

Der krævedes Konfiskation af den ulovlige Fortjeneste af 140,000 Kr. og Idømmelse af en Tillægsbøde ikke under 150,000 Kr.

Stahl afviste alle Anklagepunkter med Undtagelse af Tiltalen for ulovligt at have indkøbt en Lastbil. Han forklarede, at han til 1940 havde været omrejsende Handelsmand tillige med at han oppebar Invaliderente.

I 1944 blev han af et Socialudvalg henvist til at tage „let" Arbejde hos Tyskerne. Han blev Maalerassistent og senere Arbejdsformand. I Marts 1944 tildelte Værnemagten ham et mindre Arbejdshold, som han skulde lede for en mindre Ekstrabetaling.

Domm.: Hvorfor kaldte Dem Formand og ikke Entreprenør?

S.: Fordi jeg aldrig har afgivet Tilbud, modtaget Bestillinger eller haft med Regnskaberne at gøre.

I April 1944 kom Stahl til Vorupør. Her antog Arbejdet større Omfang, og der var beskæftiget op til 100 Arbejdere ved Bunkers- og Pigtraadsarbejde. Samtidig kom han til at forestaa Vognmændenes Regnskaber.

Ankl.: Nationalbanken var ikke tilfreds med Deres økonomiske Indberetninger?

S.: Nej, det opdagede jeg efterhaanden. Der blev jo ogsaa Tale om en Tilbagebetaling paa 50,000 Kroner.

Domm.: De var jo i Stand til at trække Millionbeløb fra Nationalbanken uden nogen som helst Kontrol. Kan De ikke se, at det var skørt?

Ang. den tyske Bistand, som Stahl søgte for at faa sin Lastbil frigivet, forklarede han, at Tyskerne forlangte Vognen frigivet.

— Jeg forklarede Tyskerne, at Vognen var beslaglagt af Politiet, fordi den var ulovligt indkøbt og fordi den kørte med falske Nummerplader, udtalte Stahl. Tyskerne forlangte, at jeg skulde tage med dem ind til Politimesteren i Thisted.

Stahl hævdede, at det var Tyskerne, der førte Ordet overfor Politimesteren, og Resultatet blev, at Stahl fik Tilsagn om, at Sagen skulde blive undersøgt.

Ankl.: Kom De ikke ofte hos den tyske Politimester?

S.: Kun naar jeg blev presset til det. Det var nemlig saadan, at den tyske Politimester lagde an paa dem, han kunde faa sig en Øl og et Stykke Smørrebrød hos. Han sad f. Eks. paa „Ritz" og lurede paa „Oire", ligesom en Kat lurer efter en Mus. Hvis der kom nogen, han mente at kende, sagde han: Værsgo', sid ned og faa en Øl! Det endte altid med, at Vedkommende kom til at betale Regningen!

Domm.: Og alt det Skidt var De med i — for De skulde tjene en Formue!

I Sagen afhørtes en halv Snes Vidner, og Dommen falder først ved 17-Tiden.

Socialdemokratiet i Hurupkredsen.

Der er Muligheder for Folketingsvalg i nær Fremtid, og Kandidatspørgsmaalet skal derfor være i Orden. Socialdemokratiet i Hurupkredsen holder Søndag d. 13. Oktober Partimøde i Hvidbjerg for at tage Beslutning om Opstilling af en Kandidat.

Fødselsdag.

Fhv. Tjæremester Peter Frost, Alderdomshjemmet, Thisted, fylder 78 Aar i Morgen, 26. ds.

Musik i Byen.

Kongens Fødselsdag i Morgen tidlig markeres i Thisted ved at Byens Orkester drager gennem Gaderne og Kl. 12,30—13,30 er der Koncert paa St. Torv.

70 Aar.

Søndag d. 29. September fylder Arbejdsmand P. Sørensen, Østerbakken, 70 Aar.

Sørensen, der er født i Skjoldborg, har i sin Ungdom færdedes i mange Egne af Landet. Saaledes paa Fyn, hvor han bl. a. arbejdede ved de Sydfynske Jernbaner samt paa flere af de store fynske Herregaarde.

Efter sit Giftermaal bosatte han sig i Thisted, hvor han har boet siden. Han er en meget alsidig og velbegavet Mand, der med stor Haandsnildhed kan udrette alt Arbejde lige fra Cyklereparation til Lægning af Kloakrør, og alt, hvad han paatager sig, udføres med lige stor Interesse og Akkuratesse, et Vidnesbyrd i saa Henseende er den store og meget velholdte Have, som han i sin Fritid sysler i.

og „Bulldog Drummond i Afrika".
„Markedshallen": Kunstneropiræden og Peter Palmblads Orkester.
Snedsted Bio Kl 20: „Union Pacific".

Flammerne slog ud fra Komfuret.

Rentier Ane Marie Marcussen, Amtoft, blev i Formiddag alvorligt forbrændt paa Hænder, Arme og i Ansigtet, da hun var ved at tænde op i Komfuret. Flammerne slog ud og antændte hendes Tøj. Hun blev i Falcks Ambulance ført til Thisted Sygehus.

Gadebelysning i Thisted Landsogn.

I Aftes tændtes for første Gang de elektriske Gadelamper ved Langdyssevej i Tingstrup. Senere kommer Belysningen af Winthersmøllevej og Tingstrupvej ud til Chr. Hammers tidligere Gaard.

Købmand Fosgaard, Tved, død.

Købmand Fosgaard, Tved, blev i Morges fundet død i Tved Plantage. Paa Grund af Retssagen, der var rejst mod ham, har han i længere Tid været stærkt nervenedbrudt, og i Nat forlod han sit Hjem. Da hans Hustru i Morges savnede ham, sattes en Eftersøgning i Gang.

Grøn Pigespejdertrop i Thisted?

Ved K.F.U.K.-Spejdernes Fest paa Thisted Alholdshotel i Aften venter man at faa dannet en grøn Pigespejdertrop, og en Læser henstiller i et Indlæg til Forældrene at lade deres unge Døtre deltage i dette Arbejde, der ledes af Fru Pastor Juul Sørensen med Støtte af en Snes veluddannede Førere.

Sørensens Kulhandel solgt?

Efter Forlydende fra København er A/S Sørensens Kulhandel i Thisted solgt til det varigt ansatte Personale i Firmaet, der for nogen Tid siden havde Adgang til at tegne sig for Aktier. Vurderingssummen er 170,000 Kr.

Uheld paa Havnepladsen.

En 2-aarig Søn af Entreprenør Nielsen, Tilsted, faldt i Formiddag ned fra en Hestevogn paa Havnepladsen i Thisted. Han fik sin ene Haand overkørt og en Finger blev delvis knust. En Motorcyklist, der kom til Stede, kørte Drengen til Sygehuset.

Der er morsomt paa Køkkenvejen

I Aften Kl. 19½—20½ foregaar paa Østre Skole i Thisted Indskrivningen til den kommende Aftenskole, der bl. a. byder paa Køkkenskole for baade Kvinder og Mænd samt Barnepleje og Hygiejne for Kvinder over 18 Aar.

Denne Skole plejer at have meget stor Tilslutning, og det bør den ogsaa have i Aar.

En Del Lokalstof

har vi af Pladshensyn maattet udskyde til i Morgen.

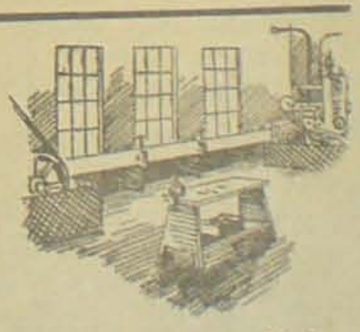

Hvis Drittskapital er nødvendig

Chr. Søndergaard-Sagens Behandling tog Retten et halvt Døgn

Retsmødet sluttede Kl. 23, og Dommen falder først paa Lørdag

I Gaar Eftermiddag Kl. 14 fortsattes Retsmødet i Manufakturhandler Søndergaard-Sagen, og Klokken blev over 23 inden Retsmødet var forbi. Eftermiddagens Forhør over Disponent Egon Jensen og de mange Vidner blev trætte og trættende for saavel Rettens Medlemmer som for de øvrige, der havde med Sagen at gøre. Der var nogen Tilstrømning af Tilhørere Aftenen igennem. Den raadende Spænding om Sagens Udfald udløstes, da Dommeren efter Proceduren Kl. ca. 23 meddelte, at Dommen først vilde falde paa Lørdag Kl. 17.

Salget til enkelte Værnemagtsmedlemmer

Med Hensyn til Salget til enkelte tyske Soldater er Forholdet det, oplyste Søndergaard, at Kassesystemet med et blaat Kryds mærkede Kassebilagene, og Søndergaard har paa Grundlag af disse opgjort Salgene for flere Aar, saaledes for 1943 til 31,764 Kr., for 1942, 1941 og 1940 har Tallene været hhv. 45,000, 40,000 og 20,000. For 1944 var Salget ubetydeligt, højt regnet ca. 4000 Kr. og for den samlede Periode ialt højst 150,000 Kr. Søndergaard kunde ikke udtale noget rimeligt Skøn over, hvor stor en Del af dette Beløb, der stammer fra Soldaters personlige Forbrug og hvor meget fra det øvrige Salg, og Søndergaard mener, at det sidstnævnte Salg næppe har andraget under 10,000 Kr.

Der er solgt ialt 10—20 Dame pelskaaber, undertiden kontant, undertiden paa Afbetaling, saaledes at Kaaben blev hængt til Side, indtil Købesummen blev fuldt indbetalt. Af Skindkaaber var solgt lige saa mange før som efter 200 Kr. Bestemmelsens Indførelse. Priserne var for Kalveskind 160—185 Kr. og for Kaninskind 3—400 Kr. pr. Stk.

Egon Jensen i Retten

Er han ansvarlig som Førstemand?

Derefter afhørtes Disponent Egon Jensen. Han har været interneret fra 11. August 1945 til 24 Oktober s. A. og tiltaltes for Medvirken ved Forretningens Salg til Tyskerne.

Egon Jensen kunde ikke erkende sig skyldig. Han oplyste, at han ikke havde Prokura, men han kunde til en vis Grad disponere paa egen Haand.

Dom: Underskrev De aldrig paa egen Haand for Forretningen?

J: Jeg fulgte altid Søndergaards Instrukser.

Pfm: Hvad har Deres Arbejde været, naar De har været i Dragsbæklejren. Var det for at tage Maal etc.?

J: Nej, vi fik opgivet Maalene.

Dom: Havde De Instrukser fra Søndergaard om, hvordan De skulde forholde Dem overfor tyske Bestillinger?

J: Det drøftede jeg altid med Søndergaard, hvis Standpunkt var, at der skulde sælges saa lidt som muligt.

Dom: De har aldrig selv været ivrig?

J: Nej.

I Perioden November—December 1940 foretog Tyskerne særligt store Indkøb, idet de anede, at 200 Kr. Bestemmelsen vilde komme. Der blev ogsaa bestilt en Del Varer til senere Levering. Ialt drejede det sig om ca. 10,000 Kr. I Løbet af 1941 hørte Leverancerne til de tyske Barakker op.

Pfm: Havde Forretningen egen Systue til at sy Gardinerne?

J: I nogle Tilfælde syede vi dem, i andre Tilfælde gjorde Tyskerne det selv.

Til en vis Grad Mellemmand

Dom: Var De Mellemmand mellem Forretningen og Tyskerne?

J: Til en vis Grad.

Pfm: Kan De skønne over, hvor meget der er leveret for? Var det over 100,000 Kr.?

J: Nej, betydeligt under.

Pfm: Har Ekspedienterne ekspederet til Tyskerne?

J: Nej.

Pfm: Men De har, og De modtog Procenter af Salget.

J: Ja, det har jeg faaet siden 1933.

Pfm: Fik det øvrige Personale Procenter?

J: Ja, den faste Stab, men ikke af de tyske Leverancer.

Pfm: Fik De Procenter af Værnemagtshandelen?

J: Ja, en Procent.

Pfm: Hvor meget har denne ene Procent betydet?

J: 500 Kr.

Pfm: Har De saa ikke faaet Gratiale?

J: Jo, ved særlige Lejligheder ligesom det øvrige Personale.

Pfm: Har Forretningen været truet af Tyskerne?

J: Ja, naar vi vægrede os ved at levere Varer.

Pfm: Naar De skal være ærlig, har Forretningen saa ikke solgt for over 200 Kr. ad Gangen?

J: Det mindes jeg ikke.

Pfm: Søndergaard har sagt, at det er sket i enkelte Tillælde.

J: Ja, det er muligt, men jeg husker det ikke.

Pfm: Her er en Regning til Marinearsenalet paa over 600 Kr.!

J: Den er sikkert af praktiske Grunde slaaet sammen af flere Smaabeløb. Det har Tyskerne forlangt mange Gange.

Ors. Jonsen: Er der gjort noget for at unddrage Tyskerne Varer?

J: Ja, de gode Varer blev gemt til Side. Vi havde Lagre forskellige Steder i Byen. Alt, hvad Forretningen havde af f. Eks. Tæpper blev gemt væk. Tilsidst var der næsten kun Papirvarer tilbage, og af den Grund ebbede Tyskerhandelen ud.

Pfm: Der blev dog solgt nogle Pelskaaber.

J: Ja, ca. 20 til over 200 Kr. og enkelte under dette Beløb.

Hele Thisted By til Fest!!

Ors. Jonsen: Har De været til tyske Festligheder?

J: Ja.

Ors. Jonsen: Var der andre Danske?

J: Ja, hele Thisted By!

Pfm: Mon dog?!

J: Jo, alt, hvad der var noget værd. Der var daarlig Plads til alle.

Pfm: Det er maaske saadan i Deres Kreds, at kun dem, der har handlet med Tyskerne er noget værd!!

Vidneafhøringen

Personalet siger god for Chr. Søndergaard

Ved 16-Tiden gik Retten over til Vidneafhøringen.

Anklagerens ene Vidne, Ekspedient Gantriis, var udeblevet paa Grund af Sygdom, og det andet Vidne, Ekspedient Skovgaard, der overfor Københavns Opdagelsespoliti har fremsat mindre fordelagtige Udtalelser om Chr. Søndergaard, fragik denne Forklaring og støttede stærkt Forsvaret.

Overbetjent ved Kriminalpolitiet J. P. Simonsen forklarede, at han kunde huske, at Søndergaard engang under Besættelsen havde anmeldt, at hans Søn var blevet overfaldet af en tysk Soldat.

Dom: Blev der foretaget Efterforskning i den Anledning?

S: Nej, det maatte vi ikke.

Ors. Jonsen: Det, der int ressere mig, er, at Søndergaard ønskede Sagen forfulgt, idet han i Anklageskriftet fremstilles som en tyskvenlig Person.

Ekspedient Poul Skovgaard, København, der har været ansat hos Chr. Søndergaard, oplyste, at han havde faaet Direktiver om, at der skulde sælges saa lidt som muligt til Tyskerne.

Pfm: Til København Opdagelsespoliti har De forklaret mudet, men det er altsaa forkert?

V: Ja.

Skovgaard havde ekspederet Tyskere i samtlige Forretningens Afdelinger, men aldrig solgt ud over 200 Kr. Han kendte ikke personlig noget til, om Søndergaard ydede Rabat til tyske Officerer, men han havde hørt det af en Kollega.

Tyskerne truede

Disponent Reinh. Jensen oplyste, at der ikke var beregnet Overpriser af Tyskerne. Der var givet Instruks om, at der skulde sælges saa lidt som muligt til dem, og tilsidst blev Varerne gemt bort. Til Konfektionsafdelingen havde Soldaterne ikke Adgang. I et Tillælde, hvor Vidnet nægtede at sælge et Par Handsker, truede Soldaten med det tyske Feltpoliti.

Ekspedient Aage Pedersen forklarede, at Chr. Søndergaard ikke personlig ekspederede de tyske Soldater. Disse fik forelagt Handelsministeriets Bekendtgørelse om Salg til Værnemagtens Medlemmer.

Forretningsfører Vagn Nielsen, Hvidbjerg, der fra 1. Maj 1942 til han i 1944 var ansat hos Søndergaard, forklarede, at der var givet Ordre til at begrænse det tyske Salg mest muligt. De gode Varer blev gemt for Tyskerne.

Ors. Jensen: Har De solgt Pelskaaber til Tyskere?

V: Nej, men jeg har solgt til Danskere, som senere viste sig at være Opkøbere for Tyskerne.

Ors. Jensen: Der blev sat blaat Kryds paa Paragonsedlerne ved tysk Salg. Har De mødt Reaktioner fra Søndergaards Side i den Anledning?

V: Ja, hvis der var for mange Sedler med blaat Kryds.

Pfm: Men Søndergaard havde jo selv givet Ordre til at afmærke Sedlerne.

V: Ja for Kontrollens Skyld.

Tyskerne forlangte Numer og Navn

Ekspedient Knud Thorkild Nielsen, Skern, udtalte, at Søndergaard til ham havde pointeret, at „danske Kunder skulde ekspederes først, selvom Tyskerne skulde vente i Timevis". Vidnet havde videre faaet Instrukser om, at gode Varer skulde tilbageholdes til Danskerne.

Ors. Jonsen: Lavede Tyskerne saa ikke Vrøvl?

V: Jo, det hændte, at Tyskerne blev rasende og forlangte „Ihre Numer und Nahme"!

Dom: Ogsaa Numer?!

V: Ja, saa forklarede vi dem, at i Danmark var man ikke saadan forsynet med Numer!

Vidnet mente iøvrigt, at Danskerne havde faaet en ualmindelig fin Behandling og Tyskerhandelen laa paa Linie med andre Forretningers, hverken mere eller mindre.

De gode Varer blev gemt

Fhv. Kassererske og Bogholderske hos Chr. Søndergaard, Fru Madsen, havde ikke nogen Mening om det tyske Salgs Størrelse. Søndergaard modtog selv Pengene, der indgik i Kassen som kontant Salg.

Ors. Jonsen: Havnede alle Pengene hos Dem?

V: Ja, det vil jeg da bestemt tro.

Pfm: Blev der leveret Varer i 1941 til de tyske Barakker?

V: Nej, ikke efter 200 Kr.-Bestemmelsens Indførelse.

Pfm: Jeg spørger, om der blev leveret i 1941?

(Tavshed).

Dom: Nu maa De huske paa Deres Sandhedspligt!

V: Det er ogsaa derfor jeg tænker mig om. — Jeg kan huske, der blev anmodet om en Leverance.

Ors. Jonsen: Har De nogensinde konstateret, at der er ydet Rabat til Tyskerne?

V: Nej, det er aldrig sket.

Ors. Jonsen: Blev der gjort noget effektivt for at bevare Varerne for Danskerne.

V: Ja, først blev Interlock-Undertøjet fjernet og kort efter Strømperne.

Ors. Jonsen: Hvad købte Tyskerne da?

V: De fik i Henhold til Bestemmelsen om, at Soldaterne kun maatte købe til deres personlige Beh. v.

Ors. Jonsen: Havde De ikke et Skilt, som De viste Tyskerne?

V: Jo, naar De blev ubehagelige, viste jeg dem Handelsstandsforeningens Skilt om Salg til Værnemagten.

Ors. Jonsen: Der har været talt om en Bog, som Søndergaard førte over de tyske Leverancer — kender De den Bog?

V: Nej, den førte Søndergaard og Egon Jensen selv. I Bogen stod vist oplørt alle Leverancer til Barakkerne.

Ekspeditrice Frk. Kamma Visbøl havde aldrig ekspederet tyske Soldater, da hun ikke kunde Sproget. Vidnet udtalte sig iøvrigt i Tilslutning til de forrige Vidner.

Ekspeditrice Frk. Irene Foged, der siden 1940 har været ansat hos Søndergaard, oplyste, at Søndergaard gentagne Gange havde udtalt sig for, at den tyske Handel skulde holdes nede.

Ors. Jonsen: Købte Tyskerne ikke Varer til at sende hjem?

V: Nej, vi viste dem Handelsstandsforeningens Skilt, naar de lavede Vrøvl over, at de fik for lidt.

Ors. Jonsen: Fik Officererne Rabat, eller blev der taget Overpris?

V: Det har jeg intet Kendskab til, og jeg har aldrig hørt det.

Proceduren

Søndergaard er strafskyldig siger Anklageren

Efter at Vidneafhøringen ved 18.30-Tiden var sluttet, tog Retten paany Pause og genoptog Retsmødet Kl. 20, hvor Proceduren fandt Sted.

Politifuldmægtig Korsner fremhævede her, at man under Efterforskningen havde fundet, at Søndergaards Virksomhed havde en saadan Karakter, at den kunde karakteriseres som Værnemagets strafbar Forstand. Han vilde ikke lægge Skjul paa, at de fleste af Vidneforklaringerne i Omfang og Kvalitet langtfra havde den Vægt, som Tiltaltes egen Udsagn havde i Sagen. Vedrørende sin Stilling til Tyskerne har Søndergaard forklaret, at han følelsesmæssigt var stemt for at begrænse den tyske Handel mest muligt, men han kan ikke henvise til andre og mere faste Holdepunkter. Til Trods for denne følelsesmæssige Ønske er den tyske Handel steget til et betydeligt Omfang. Det er kedeligt, at Bogen med Posterne over den tyske Handel er blevet tilintetgjort og dermed Beviserne, og det er i den Forbindelse paastaaende, at Søndergaard foretager Tilbagebetaling af 31,000 Kr. — noget saadant har man dog aldrig set før! Mon ikke det skulde være den daarlige Samvittighed, der forklarer dette. Der er for mig ingen Tvivl om, at Søndergaard er strafskyldig efter Anklageskriftet, og han bør yderligere ikke en Tillægsbøde eller Retten Tilligemed at den ulovlige Tjeneste paa 10,000 Kr. konfiskeres. Ang. Egon Jensen har han generat selvstændigt overfor Værnemagten, har hyppigt forhandlet med den og har modtaget Ordrer. Det var os ogsaa Søndergaards Mening, at Egon Jensen alene skulde forestaa tyske Handel. At der er modtaget Provision for den tyske Handel er et vigtigt Bedømmelsesgrundlag i Sagen, og bør gøre hans Anklaget til Strafskriftet.

Søndergaards danske stilling kan ikke drøftes i Tvivl, siger Forsvarer

Overretssagfører Jonas stod Søndergaard tiltalt for Værnemagteriet, medens der blive Tale om Domfældelse uagtsom Overtrædelse af Det har været ejendommelig at læse Rapporterne i denne og saa høre Sagen rullet op. Man maa tage sig til at spørge: Er du vaagen, mener du? For Sagen er kommen forandret. Pillen er smuldret ganske, man har sjældent set en svinde ind til Støv som

Sagen drejer sig om, hvis danske Indstillinger dragen i Tvivl. Værnemagten forudsætter et utilbørlig arbejde med Værnemagten kendetegner denne andre Love, at den skal have været aktiv det, skal have omfattet sombed til Fordel søgt deres Bistand bedens Betryggelse hindre danske Myndigheder Adgang til den der jo ikke Tale om til Tyskerne er for

Det nye Storværk
„LANDET MOD NORDVEST"
Prøvebind kan besee i Boghaden
Carl E. Balleby's Boghandel
St. Torv 5 - Tlf. 90 - Thisted

Færøernes Lagting opløses

En dansk Rigsdagsdelegation rejser derop

Kobenhavn.

Statsministeriet meddeler at Kongen har bestemt, at Færøernes Lagting opløses med øjeblikkelig Virkning og at Nyvalg skal finde Sted snarest i de nærmeste Dage vil mødte danske Politikere under en Ministers Ledelse rejse til Færøerne for at søge Kontakt med færøske Politikere med genoptagelse Orientering for Øje.

Fra Thorshavn meddeles, at Lagtingets Forretningsudvalg i Gaar afgav Betænkning om et midlertidigt Grundlovsforslag i ekstraordinær Rigsdagssession, hvori Færøernes Overretsgrænser af Indrømmelsen overfor udformes, og Landstyret foreslaas etableret med en Regering sammensat fra Medlemmer. I Betænkningen gøres gældende, at alle vitale Funktioner vinkes her overgaa til færøske Myndigheder mens andre kan overlages efterhaanden. Administrationen skal fortsætte paa normal Maade indtil den færøske Landsledelse har overtaget Ledelsen.

Min elskede
NIELS
søv i Dag stille
THISTED,
Begravelse

Nikoline Madsen, Hanstrup Kirke Fr

BRY
Søndag d. 28. Se
Kirke: Frk. Karen
af Kirkebetjent N.
til Bagerm. Mart
Malle (Søn af
Anger).

BRY
Søndag den 2
Kirke: Frk. Ida
Madsen, „Sigd
Gdr. Henry Kro
borg (Søn af Gd
rup).

Sjærring

Rationering
den 27. (Sperri
Skole A—) Kl.
Lørdag den 28.
12.30, Thorsted
Skole Kl. 17.30.
Rationering
udleveres samti

Snedsted

afholder Bal
for Forening

Færøernes Lagting opløses

En dansk Rigsdagsdelegation rejser derop

København.

Statsministeriet meddeler at Kongen har bestemt, at Færøernes Lagting opløses med øjeblikkelig Virkning og at Nyvalg skal finde Sted snarest. I de nærmeste Dage vil nogle danske Politikere under en Ministers Ledelse rejse til Færøerne for at søge Kontakt med færøske Politikere med gensidig Orientering for Øje.

Fra Thorshavn meddeles, at Lagtingets Forretningsudvalg i Gaar afgav Betænkning om et midlertidigt Grundlovsforslag i seks Paragraffer, hvori Færøernes Overlagrelse af Suveræniteten nærmere udformes, og Landsstyret foreslaaes etableret med en Regering paa fem Medlemmer. I Betænkningen gøres gældende, at alle vitale Funktioner straks bør overgaa til færøske Myndigheder mens andre kan overtages efterhaanden. Administrationen skal fortsættes paa normal Maade indtil den færøske Landsledelse har overtaget Ledelsen.

stemmelsens Indlæreise.

Pim: Jeg spørger, om der blev leveret i 1941?

(Tavshed).

Ulom: Nu maa De huske paa Deres Sandhedspligt!

V: Det er ogsaa derfor jeg beder mig om. — Jeg kan huske, der blev ansøgt om en Leverance.

Ors. Jonsen: Har De nogensinde konstateret, at der er ydet Rabat til Tyskerne?

V: Nej, det er aldrig sket.

Ors. Jonsen: Blev der gjort noget effektivt for at bevare Varerne for Danekerne.

V: Ja, først blev Interlock-Undertøjet fjernet og kort efter Strømperne.

Ors. Jonsen: Hvad købte Tyskerne d?

V: De fik i Henhold til Bestemmelsen om, at Soldaterne kun maatte købe til deres personlige Beh. v.

Ors. Jonsen: Havde De ikke et Skilt, som De viste Tyskerne?

V: Jo, naar De blev ubehagelige, viste jeg dem Handelsstandsforeningens Skilt om Salg til Værnemagten.

Ors. Jonsen: Der har været talt om en Bog, som Søndergaard førte over de tyske Leverancer — kender De den Bog?

V: Nej, den førte Søndergaard og Egon Jensen selv. I Bogen stod vist opført alle Leverancer til Barakkerne.

Ekspeditrice Frk. Kamma Visbæl havde aldrig ekspederet tyske Soldater, da hun ikke kunde Sproget. Vidnet udtalte sig iøvrigt i Tilslutning til de forrige Vidner.

Ekspeditrice Frk. Irene Foged, der siden 1940 har været ansat hos Søndergaard, oplyste, at Søndergaard gentagne Gange havde udtalt sig for, at den tyske Handel skulde holdes nede.

Ors. Jonsen: Købte Tyskerne ikke Varer til at sende hjem?

V: Nej, vi viste dem Handelsstandsforeningens Skilt, naar de havde Vrøvl over, at de fik for lidt.

Ors. Jonsen: Fik Officererne Rabat, eller blev der taget Overpris?

V: Det har jeg intet Kendskab til, og jeg har aldrig hørt det.

Proceduren

Søndergaard er strafskyldig siger Anklageren

Efter at Vidneafhøringen ved 18,30-Tiden var sluttet, tog Retten paany Pause og genoptog Retsmødet Kl. 20, hvor Proceduren fandt Sted.

Politifuldmægtig Korsner fremhævede her, at man under Efterforskningen havde fundet, at Søndergaards Virksomhed havde en saadan Karakter, at den kunde karakteriseres som Værnemageri i strafbar Forstand. Han vilde ikke lægge Skjul paa, at de fleste af Vidneforklaringerne i Omfang og Kvalitet langtfra havde den Vægt, som Tiltaltes eget Udsagn havde i Sagen. Vedrørende sin Stilling til Tyskerne har Søndergaard forklaret, at han følelsesmæssigt var stemt for at begrænse den tyske Handel mest muligt, men han kan ikke henvise til andre og mere faste Holdepunkter. Til Trods for denne følelsesmæssige Uvilje er den tyske Handel steget til et betydeligt Omfang. Det er kedeligt, at Bogen med Posterne over den tyske Handel er blevet tilintetgjort og dermed Beviserne, og det er i den Forbindelse paafaldende, at Søndergaard foretager Tilbagebetaling af 31,000 Kr. — noget saadant har man dog aldrig set før! Men ikke det skulde være den daarlige Samvittighed, der forklarer dette. Der er for mig ingen Tvivl om, at Søndergaard er strafskyldig efter Anklageskriftet, og han bør yderligere ikendes en Tillægsbøde efter Rettens Skøn, tillige med at den ulovlige Fortjeneste paa 10,000 Kr. konfiskeres. Ang. Egon Jensen har han disponeret selvstændigt overfor Værnemagten, har hyppigt forhandlet med den og har modtaget Bestillinger. Det var da ogsaa Søndergaards Mening, at Egon Jensen alene skulde forestaa den tyske Handel. At der er modtaget Provision for den tyske Handel, er et vigtigt Bedømmelsesgrundlag i Sagen, og bør gøre ham hjemfalden til Straf efter Anklageskriftet.

Søndergaards danske Indstilling kan ikke drages i Tvivl, siger Forsvareren

Overretssagfører Jonsen paastod Søndergaard frifundet for Værnemageriet, medens der kunde blive Tale om Domfældelse for uagtsom Overtrædelse af Prisloven. Det har været ejendommeligt at læse Rapporterne i denne Sag — og saa høre Sagen rullet op i Dag. Man maa tage sig til Benet og spørge: Er du vaagen, eller drømmer du? For Sagen er jo fuldkommen forandret. Pillerne under den er smuldret ganske hen, og man har sjældent set en Sag svinde ind til Støv som denne.

Sagen drejer sig om en Mand, hvis danske Indstilling ikke kan drages i Tvivl. Værnemagerloven forudsætter et utilbørligt Samarbejde med Værnemagten. Det kendetegner denne Lov fremfor andre Love, at den Tiltalte selv skal have været aktiv i Samarbejdet, skal have omlagt sin Virksomhed til Fordel for Tyskerne, søgt deres Bistand til Virksomhedens Betryggelse eller søgt at hindre danske Myndigheder i at faa Adgang til den, men det er der jo ikke Tale om her. Salget til Tyskerne er foregaaet ganske uden Initiativ fra Søndergaards Side. Der er ikke noget hos Søndergaard, der minder om d'Hrier der fungerede som Pjendens Medhjælpere, saa det er helt misplaceret overfor ham at anvende Værnemagerloven, og det er antegelig kun sket, fordi Sagen fra Begyndelsen er bygget helt forkert op fra Anklagemyndighedens Side. Tværtimod har Søndergaard jo søgt at begrænse Handelen med Tyskerne, og den tyske Omsætning har da ogsaa været ovenvæntet i Forhold til den danske. Omgang med Tyskerne har Søndergaard jo heller ikke haft — Egon Jensen var derude een Gang, idet han halvvejs blev kidnappet derfra, men han repræsenterede jo ikke Søndergaard.

Med Hensyn til Indbetalingen til Nationalbanken maa jeg sige, at jeg aldrig har set en Mands gode Gerninger blive i den Grad misbrugt. Her er jo ikke Tale om en Forbryder, der har kredset om Gerningsstedet. Indbetalingen er kun Udtryk for noget godt hos Søndergaard, og det er tige haardt nok, at det skal bruges imod ham. Søndergaard har siddet saa længe fængslet, at han dermed rigeligt har vederlagt eihvert Krav om Straf, og hans Indbetaling paa 31,000 Kr. dækker rigeligt, hvad han har indtjent og hvad Anklageren kræver.

Erstatningskrav for Egon Jensen

Overretssagfører Eistrup nedlagde som Egon Jensens Forsvarer Paastand om Erstatning for ulovskyldt Varetægtsarrest. Egon Jensen var ikke ansvarlig. Det var Søndergaard, der udstedte Ordrerne, og med Hensyn til Provision, saa fik Jensen ogsaa det, før Tyskerne kom. Naar han i sin Tid blev fængslet, var Grunden den, at han havde afgivet en urigtig Forklaring til Politiet, en Forklaring, der var blevet ham afpresset efter et to Dage langt Forhør, hvor han var blevet kørt fuldkommen mat. Men allerede næste Morgen henvendte han sig til Politiet for at tilbagekalde sin Forklaring. Men Politiet sagde paa gammeldags Maner: „Naa saadan! Ind med ham!" Jeg ved godt, at det ikke er særlig populært at kræve Erstatning, men det maa ydes i dette Tilfælde, idet Egon Jensen har siddet fængslet udelukkende fordi han ikke vilde fastholde en urigtig Forklaring, og han har Krav paa et Plaster paa Saaret. At idømme ham Straf, kan der slet ikke blive Tale om.

Politifuldm. Korsner: Egon Jensen blev fængslet for ikke at paavirke Vidner, mens hans Sag blev nøjere undersøgt. Jeg vil meget kraftigt tilbagevise Antydningen af, at Kriminalpolitiet anvender tredie Grads Forhør.

Dermed sluttede Retsmødet ved 23-Tiden.

Bekendtgørelser.

†

Min elskede Mand, vor kære Far,

TELEFONMESTER

NIELS ANDREAS SØRENSEN,

sov i Dag stille ind, 63 Aar gl.

THISTED, den 22. September 1946.

Johanne Sørensen og Børnene.

Begravelsen foregaar Fredag Kl. 14 fra vestre Kapel.

†

Nikoline Madsen, Kløv. Begraves fra Hunstrup Kirke Fredag Kl. 14.

BRYLLUP

Søndag d. 29. Septbr. vies i Stenbjerg Kirke: Frk. Karen Marie Bonde (Datter af Kirkebetjent N. C. Bonde, Stenbjerg) til Bagerm. Martin M. Iversen, Morup Møile (Søn af Fisker Ingvar Iversen, Agger).

BRYLLUP

Søndag den 29. ds. vies i Sjørring Kirke: Frk. Ida Madsen (Datter af Chr. Madsen, „Sigshøjgaard", Skaarup) til Gdr. Henry Krogegaard Jensen, Hundborg (Søn af Gdr. And. Jensen, Dollerup).

Sjørring-Thorsted.

Rationeringskort udeles Fredag den 27. i Sjørring Skole Kl. 9, Sjørring Skole A—J Kl. 14 og K—Ø Kl. 16. Lørdag den 28. i Skaarup Skole Kl 12,30, Thorsted Skole Kl. 15, Næstrup Skole Kl. 17,30.

Rationeringskort for Ollekager udleveres samtidig.

Snedsted „Gamle Danse"

afholder Bal Lørdag den 28., kun for Foreningens egne Medlemmer.

Bazaren i Vesløs.

Følgende udtrukne Numre, som endnu ikke er udleveret, kan afhentes hos Smed Th. Christensen, Vesløs, indtil den 8. Oktbr., hvorefter Erstatningsnumeret træder i Kraft og gælder i 8 Dage.

Gulvvase brun Nr. 1 (Erstatn. 98), Paar stemplet hvid Nr. 81 (70), Lam gul blank Nr. 58 (70), Kasse Æbler gul stemplet Nr 5 (25), Gulvvase gul stemplet Nr. 43 (19), Lampet gul stemplet Nr. 1 (35), Lam blank rustfarvet Nr. 1 (17), 2 Haandklæder blaa Nr. 35 (28), 1 Kasse Cigarer lyserød W Nr. 86 (89).

Lodseddel: Aftenedfælder Nr. 410 (193), Lam 352 (900), Kakkelbord 583 (191). Læselampen afhentet

Vinderne af Gættekonkurrencen faar Meddelelse derom.

Tak til alle, som har støttet Bazaren.

Menighedsraadet.

Thisted Skyttekreds.

Medlemmerne indbydes til at deltage i Terrænsportsforeningsmøde i Aften, Onsdag, Kl. 20 paa Hotel „Royal". Landinspektør Boe taler. Emne: Kort og Kortlægningsmetoder gennem Tiderne.

Ost! — Ost!

Stort Parti gode, lidt revnede Oste samt Osterester 1 Kr. pr. Pd.

Mouritsen, Nytorv

Sandergaards
get hos San-
er om d'Hr.
Fjendens Med-
helt misfor-
at snvende
og det er an-
ordi Sagen fra
gget helt for-
myndighedens
r Sandergaard
nse Handelen
den tyske Om-
ogsaa været
ld til den dan-
d Tyskerne her
eller ikke halt
var derude een
alvvejs blev kid-
han repræsen-
ndergaard.
il Indbetalingen
maa jeg sige,
r set en Mands
blive i den Grad
jo ikke Tale om
r har kredset om
Indbetalingen er
noget godt hos
det er lige haardt
bruges imod ham.
siddet saa længe
dermed rigeligt

Paa Kongens Fødselsdag

Torsdag den 26. Septbr.
indbyder Sønderjydsk Forening for Thisted og Omegn til

SAMMENKOMST

paa Alholdshotellet i Thisted Kl. 20.
Medlemmer af D. N. U. opfører i originale Dragter Just Thorsings Skuespil

„Mens Folket stred"

Endvidere: Tale for Kongen af Landinspektør Boe
Billetter à 2 Kr. fås ved Indgangen. — Adgang for Medlemmer med Hustruer.

Sønderjydsk Forening for Thisted og Omegn.

Husk Frelsens Hærs Bazar

i Alholdshotellets Lokaler
Fredag den 27. og Lørdag den 28. ds.
Bazaren aabnes hver Dag Kl. 15.
Musikalsk Underholdning hver Aften.

Arbejd
Arbejder

—

afholder **BAZAR F**
den 6. Ok

Bazaren aabnes
dag aabnes Kl. 19
Bortlodning
bols samt Forvesp
Eventuelle Gaver
gade 45, Tlf. 942.
Musikk

Entre 25 Øre.

Gra
Sydsles

I Sydslesvig
danske Landsmæn
som det tyske Fo
kraften svækkes,
undergraves —
Iriste.
Danmark ha
Mennesker i P
skulde det saa
mænd i Sydslesv
Under Grænd

ersen
. Tlf. 16

Vestergade 84 . Tlf. 375

Indskrivningspenge

r en Op-
Fødsels-
ensen,

ted.
es Fredrig
, Sjørring
Ø Kl. 16.
Skole Kl.
, Næstrup

lekager
3879

sogn.
gskort for
paa Al-
n 25. ds.
aadet.

strup
eres Ons-
-16.
aadet.

rnbane.
.
i Thisted
følgende

Nordthy 3876
Hjemmeværnsforening.

Medlemmerne indbydes til at deltage i Terrænsportsforeningsmøde Onsdag Aften Kl. 20 paa Hotel „Royal". Landinspektør Boe taler. Emne: Kort og Kortlægningsmetoder gennem Tiderne.

Paa Kongens Fødselsdag

Torsdag den 26. Septbr.
indbyder Sønderjydsk Forening for Thisted og Omegn til

SAMMENKOMST

paa Afholdshotellet i Thisted Kl. 20.

Medlemmer af D. N. U. opfører i originale Dragter Just Thornings Skuespil

„Mens Folket stred"

Endvidere: Tale for Kongen af Landinspektør Boe

Billetter a 2 Kr. faas ved Indgangen. — Adgang for Medlemmer med Husstand. 3846

Sønderjydsk Forening for Thisted og Omegn.

RESTAURANT
Markeds Hallen

Lørdag den
off. Foredrag
Eu
Gratis Adgang

Thi
begynder først
Kvinder og M
Kl. 19—22 til
Barnepl
Gang ugentli
uafhængige a
Indmeld
Kl. 19,30—20
ønsker at de
Indmeldelse
tilbagebetales
tilfredsstillen
I Novem
Kursus i **Mu**
THISTED

Ho
Dan

Særretssagen mod Chr. Søndergaard.

Egon Jensen kræver Erstatning for uforskyldt Varetægtsarrest. — Dommen afsiges først Lørdag Kl. 17.

Først Kl. 22,30 var Særretten i Thisted med Dommer Rasmussen som Retsformand færdig med Gennemgangen af Sagen mod Manufakturhdl. Søndergaard og Disponent Egon Jensen. Retten havde paa det Tidspunkt været sat i 13½ Time, saa det var ikke uden Grund, de forskellige var blevet noget trætte efterhaanden. Mange Tilhørere var mødt op for at høre Resultatet. Da Bevisførelsen var sluttet, og Dommerne kunde begynde at votere, saa Dommer Rasmussen paa Uret og sagde derpaa: „Dommen falder paa Lørdag Kl. 17!".

Retsmødet fortsatte om Eftermiddagen med Afhøring af Chr. Søndergaard. Han oplyste, at ved Salg til enkelte Soldater mærkede Kassererske Kassebilagene med et blaat Kryds, og Søndergaard har paa Grundlag af dette opgjort Salget for flere Aar. Saaledes for 1943 til 81,764 Kr. I 1942, 41 og 40 har Tallene været henholdsvis 45,000 Kr., 40,000 Kr. og 20,000 Kr. og for den samlede Periode højst 150,000 Kr. Der er solgt 10—20 Damepelskaaber, enten ved kontant Salg eller pr. Afdrag, saaledes at Kaaben haengtes til Side, indtil Købesummen var helt indbetalt. Der var ogsaa solgt en Del Skindkaaber, efter at 200 Kr.-Bestemmelsen var traadt i Kraft.

Egon Jensen afhøres.

Turen kom nu til Disponent Egon Jensen. Han var interneret i Tiden 11. August 1945 til 24. Oktober samme Aar. Tiltalen lod paa Medvirken ved det tyske Salg.

Egon Jensen kunde ikke erkende sig skyldig. Han oplyste, at han ikke havde Prokura, men han kunde til en vis Grad disponere paa egen Haand.

Dom.: Underskrev De aldrig paa egen Haand for Forretningen?

J.: Jeg fulgte altid Søndergaards Instrukser.

Pfm.: Var De i Dragsbøklejren for at tage Maal?

J.: Nej, vi fik opgivet Maalene.

Dom.: Gav Søndergaard Instruktion om, hvordan De skulde forholde Dem overfor tyske Bestillinger?

J.: Det er altid gaaet med til Side. Vi havde Lagre forskellige Steder i Byen. Alt, hvad Forretningen havde af f. Eks. Tæpper blev gemt væk. Tilsidst var der næsten kun Papirvarer tilbage og af den Grund ekspedere Tyskerhandelen ud.

Pfm.: Der blev dog solgt nogle Pelskaaber.

J.: Ja, ca. tyve til over 200 Kr. og enkelte under dette Beløb.

Ors. Jonsen: Har De været til tyske Festligheder?

J.: Ja.

Ors. Jonsen: Var der andre Danske?

J.: Ja, hele Thisted By!!

Pfm.: Mon dog?!

J.: Ja, alt hvad der var noget værd. Der var daarlig Plads til dem alle.

Pfm.: Det er maaske saadan i Deres Kreds, at kun de, der har handlet med Tyskerne er noget værd!!

Vidneafhøringen.

Ved 16-Tiden gik Retten over til Vidneafhøring.

Overbetjent ved Kriminalpolitiet J. P. Simonsen fortalte, at han kunde huske, at Søndergaard engang under Besættelsen havde anmeldt, at hans Søn var blevet overfaldet af en tysk Soldat.

Dom.: Blev der foretaget Efterforskning i den Anledning?

S.: Nej, det maatte vi ikke.

Ors. Jonsen: Det, der interesserer mig, er, at Søndergaard ønskede Sagen forfulgt, idet han i Anklageskriftet fremstilles som en tyskvenlig Person.

En Forklaring, der ændres.

Ekspedient Poul Skovgaard, København, der har været ansat hos Chr. Søndergaard, oplyste, at han havde faaet Direktiver om, at der skulde sælges saa lidt som muligt til Tyskerne.

Pfm.: Til Københavns Opdagelsespoliti har De forklaret modsat! Men det er altsaa forkert?

V.: Ja.

Skovgaard havde ekspederet Tyskere i samtlige Forretningens Afdelinger, men aldrig solgt ud over 200 Kr. Han kendte ikke personlig noget

Skin Food igen

... savnet i 3 Aar!

Dubarry Skin Food — den fløjlsbløde og nærende Creme — er her nu igen med sine rige, fede Olier og livgivende Hormoner.

Fra Dubarry's Skønhedsserie skal ogsaa fremhæves den fine, dybtrensende Orange Cleansing Cream og Poudre Atome, der er saa fint, at det kun anes som et mat, fortryllende Skær af Ungdom.

Dubarry

— den moderne Kvindes Skønhedspleje!

Dubarry Skin Food ..... bl. a. 9,25—14,75
Orange Cleansing Cream. bl. a. 6,00— 9,00
Vanishing Cream..... bl. a. 5,50— 9,50
Poudre Atome ..... bl. a. 5,00— 8,00

Søndergaard fik selv Pengene for tysk Salg.

Fhv. Kassererske og Bogholderske hos Chr. Søndergaard, Fru Lydia Madsen havde ikke nogen Mening om det tyske Salgs Størrelse. Søndergaard modtog selv Pengene, som indgik i Kassen som kontant Salg.

Ors. Jonsen: Havnede alle Pengene hos Dem?

V.: Ja, det vil jeg da bestemt tro.

Pfm.: Blev der leveret Varer i 1941 til de tyske Barakker?

V.: Nej, ikke efter 200 Kr.s Bestemmelsens Ikrafttraeden.

Pfm.: Jeg spørger om der blev leveret i 1941?

(Tavshed).

Dom.: Nu maa De huske paa Deres Sandhedspligt!

V.: Det er ogsaa derfor jeg tænker mig om. — Jeg kan huske, der blev ansøgt om en Leverance.

Ors. Jonsen: Har De nogen Sinde set, at der er ydet Rabat til Tyskerne?

V.: Nej, det er aldrig sket.

Ors. Jonsen: Var der ikke en Del Varer, som blev solgt under Disken?

V.: Jo, det var der.

Ors. Jonsen: Var det ikke Varer, som Tyskerne ønskede?

V.: Jo, det var det.

Ors. Jonsen: Var det ikke Varer, som Tyskerne ønskede, som blev solgt under Disken

virken ved det tyske Salg.

Egon Jensen kunde ikke erkende sig skyldig. Han oplyste, at han ikke havde Prokura, men han kunde til en vis Grad disponere paa egen Haand.

Dom.: Underskrev De aldrig paa egen Haand for Forretningen?

J.: Jeg fulgte altid Søndergaards Instrukser.

Pfm.: Var De i Dragsbæklejren for at tage Maal?

J.: Nej, vi fik opgivet Maalene.

Dom.: Gav Søndergaard Instruktion om, hvordan De skulde forholde Dem overfor tyske Bestillinger?

J.: Det drøftede jeg altid med Søndergaard, der vilde sælge saa lidt som muligt til Tyskerne.

Dom.: De har aldrig selv været ivrig?

J.: Nej.

I Perioden November—December 1940 foretog Tyskerne særlig store Indkøb, idet de havde paa Fornemmelsen, at 200 Kr.s Bestemmelsen vilde komme. Der blev ogsaa bestilt en Del Varer til senere Levering. Ialt drejede det sig om ca. 10,000 Kr. I Løbet af 1941 hørte Leverancerne til de tyske Barakker op.

Pfm.: Syede Forretningens egen Systue Gardinerne?

J.: I nogle Tilfælde.

Dom.: Var De Mellemmand mellem Forretningen og Tyskerne?

J.: Til en vis Grad.

Pfm.: Kan De skønne over, hvor meget der er leveret for? Var det over 100,000 Kr.?

J.: Nej, betydeligt under.

Pfm.: Har Ekspedienterne betjent Tyskerne?

J.: Nej.

Fik 1 pCt. af Salget til Værnemagten.

Pfm.: Men De har, og De modtog Procenter af Salget.

J.: Ja, det fik jeg fra 1933.

Pfm.: Fik det øvrige Personale det.

J.: Ja, den faste Stab, men ikke af de tyske Leverancer.

Pfm.: Fik De Procenter af Værnemagtshandelen?

J.: Ja, 1 pCt.

Pfm.: Hvor meget har denne ene Procent betydet?

J.: 500 Kr.

Pfm.: Har Forretningen været truet af Tyskerne?

J.: Ja, naar vi vagrede os ved at levere.

Pfm.: Naar De skal være ærlig, har Forretningen saa ikke solgt for over 200 Kr. i enkelte Tilfælde?

J.: Det mindes jeg ikke.

Pfm.: Søndergaard har sagt, at det er sket nogle Gange.

J.: Det er muligt, men jeg husker det ikke.

Pfm.: Her er en Regning til Marinearsenalet paa over 600 Kr.!

J.: Den er sikkert slaaet sammen af flere Smaabeløb af pruktisse Grunde. Det har Tyskerne forlangt mange Gange.

Ors. Jonsen: Er der gjort noget for at unddrage Tyskerne Varer?

De gode Varer blev gemt bort.

J.: Ja, de gode Varer blev gemt

Person.

En Forklaring, der ændres.

Ekspedient Poul Skovgaard, København, der har været ansat hos Chr. Søndergaard, oplyste, at han havde faaet Direktiver om, at der skulde sælges saa lidt som muligt til Tyskerne.

Pfm.: Til Københavns Opdagelsespoliti har De forklaret modsat! Men det er altsaa forkert?

V.: Ja.

Skovgaard havde ekspederet Tyskere i samtlige Forretningens Afdelinger, men aldrig solgt ud over 200 Kr. Han kendte ikke personlig noget til, om Søndergaard ydede Rabat til tyske Officerer, men han havde hørt det fra en Kollega.

Ekspedient Børge Jensen oplyste, at der ikke var beregnet Overpriser af Salg til Tyskerne. Der var givet Instruks om, at der skulde sælges saa lidt som muligt til dem, og tilsidst blev Varerne gemt bort. Til Konfektionsafdelingen havde Soldaterne ikke Adgang. I et Tilfælde, hvor Vidnet nægtede at sælge et Par Handsker, truede Soldaten med det tyske Feltpoliti.

Ekspedient Aage Pedersen forklarede, at Chr. Søndergaard ikke personlig ekspederede de tyske Soldater. Disse fik forevist Handelsministeriets Bekendtgørelse.

Danskere opkøbte Pelse til Tyskerne.

Forretningsfører Vagn Nielsen, Hvidbjerg, der fra 1. Maj 1942 til engang i 1944 var ansat hos Søndergaard, forklarede, at der var givet Ordre til at begrænse det tyske Salg mest muligt. De gode Varer blev gemt for Tyskerne.

Ors. Jonsen: Har De solgt Pelskaaber til Tyskerne?

V.: Nej, men jeg har solgt til Danskere, som senere viste sig at være Opkøbere for Tyskerne.

Ors. Jonsen: Der blev sat blaat Kryds paa Regningsbilagene ved tysk Salg. Har De mødt Reaktioner fra Søndergaards Side i den Anledning?

V.: Ja, hvis der var for mange Sedler med blaat Kryds.

Pfm.: Men Søndergaard havde jo selv givet Ordre til at afmærke Sedlerne.

V.: Ja, for Kontrollens Skyld.

Ekspedient Knud Thorkild Nielsen, Skern, udtalte, at Søndergaard til ham havde pointeret, at »danske Kunder skulde ekspederes først, selvom Tyskerne skulde vente i Timevis«. Vidnet havde videre faaet Instruks om, at gode Varer skulde tilbageholdes til Dansk rne.

Ors. Jonsen: Lavede Tyskerne ikke Vrøvl?

V.: Jo, det hændte, at Tyskerne blev rasende og forlangte »Ihre Numer und ihre Name«!

Dom.: Ogsaa Numer?!

V.: Ja, saa forklarede vi dem, at i Danmark er man ikke forsynet med Numer!

Vidnet mente iøvrigt, at Danskerne havde faaet en ualmindelig fin Behandling, og Tyskerhandelen laa paa Linje med alle andre Forretningers, hverken mere eller mindre.

V.: Ja, det vil jeg da bestemt tro.

Pfm.: Blev der leveret Varer i 1941 til de tyske Barakker?

V.: Nej, ikke efter 200 Kr.s Bestemmelsens Ikrafttraden.

Pfm.: Jeg spørger om der blev leveret i 1941?

(Tavshed).

Dom.: Nu maa De huske paa Deres Sandhedspligt!

V.: Det er ogsaa derfor jeg tænker mig om. — Jeg kan huske, der blev ansøgt om en Leverance.

Ors. Jonsen: Har De nogen Sinde set, at der er ydet Rabat til Tyskerne?

V.: Nej, det er aldrig sket.

Ors. Jonsen: Blev der gjort noget effektivt for at bevare Varerne for Danskerne?

V.: Ja, først blev Interlock-Undertøjet fjernet. Kor efter Strømperne.

Ors. Jonsen: Hvad købte Tyskerne da?

V.: De fik i Henhold til Bestemmelsen om, at Soldaterne kun maatte købe til deres personlige Behov.

Ors. Jonsen: Havde De ikke et Skilt, som De viste Tyskerne?

V.: Jo, naar de blev ubehagelige, viste vi dem Handelsstandsforeningens Skilt om Salg til Værnemagten.

Ors. Jonsen: Der har været talt om en Bog, som Søndergaard førte over de tyske Leverancer — kender De den Bog?

V.: Nej, den førte Søndergaard og Egon Jensen selv. I Bogen stod vist opført alle Leverancer til Barakkerne.

Ekspeditrice Frk. Karma Vilsbøl havde aldrig ekspederet tyske Soldater, idet hun ikke talte Tysk. Vidnet udtalte sig iøvrigt i Tilslutning til de forrige Vidner.

Ekspeditrice Irene Foged, der siden 1940 har været ansat hos Søndergaard, oplyste, at Søndergaard gentagne Gange havde udtalt sig for at den tyske Handel skulde holdes nede.

Ors. Jonsen: Købte Tyskerne ikke Varer til at sende hjem.

V.: Nej, vi viste dem Handelsstandsforeningens Skilt, naar de lavede Vrøvl over at de fik for lidt.

Ors. Jonsen: Fik Officererne Rabat eller blev der taget Overpris?

V.: Det har jeg intet Kendskab til. Men jeg har aldrig hørt det.

Hermed var Vidneafhøringen endt, men Kl. var ogsaa blevet 18,30. Der blev holdt Spisepause til Kl. 20, da Proceduren tog sin Begyndelse.

Proceduren.

Politifuldm. Korsner fremhævede her, at man under Efterforskningen havde fundet, at Søndergaards Virksomhed havde en saadan Karakter, at den kunde karakteriseres som Værnemageri i strafbar Forstand. Han valde ikke lange Skjul paa, at de fleste af Vidneforklaringerne i Omfang og Kvalitet langtfra havde den Vægt, som Tiltaltes eget Udsagn havde i Sagen. Vedr. Søndergaards Stilling til Tyskerne har han forklaret, at han følelsesmæssigt var stemt for at begrænse den tyske Handel mest muligt, men han kan ikke henvise til andre og mere faste Holdepunkter. Til Trods for denne daarlige Samvittighed, der forklarer dette. Der er for mig ingen Tvivl om, at Søndergaard er strafskyldig efter Anklageskriftet, og han bør ydedes ikendes en Tillægsbøde efter lige Fortjeneste paa 10,000 Kr. konfiskeres.

Ang. Egon Jensen har han disponeret selvstændigt overfor Værnemagten, har hyppigt forhandlet med den og har modtaget Bestillinger. Det var da ogsaa Søndergaards Mening, at Egon Jensen alene skulde forestaa den tyske Handel. At der er modtaget Provision for den tyske Handel er et vigtigt Bedømmelsesgrundlag i Sagen, og bør gøres ham hjemfalden til Straf efter Anklageskriftet.

Forsvarerne har Ordet.

Overretssagfører Jonsen paastod Søndergaard frifundet for Værnemageri, medens der kunde blive Tale om Domfældelse for uagtsom Overtrædelse af Prisloven. Det har været ejendommeligt at læse Rapporterne i denne Sag — og saa høre Sagen rullet op i Dag. Man maa tage sig til Benet og spørge: Er du vaagen, eller drømmer du? For Sagen er jo fuldkommen forandret. Pillerne under den er smuldret ganske hen, og man har sjældent set en Sag svinde ind til Støv som denne.

Sagen drejer sig om en Mand, hvis danske Indstilling ikke kan drages i Tvivl. V. 2 forudsætter et utilbørligt Samarbejde med Værnemagten. Det kendetegner denne Lov fremfor andre Love, at den Tiltalte selv skal have været aktiv i Samarbejdet, skal have omlagt sin Virksomhed til Fordel for Tyskerne, søgt deres Bestand til Virksomhedens Betryggelse eller søgt at hindre danske Myndigheder i at faa Adgang til den, men det er der jo ikke Tale om her. Salget til Tyskerne er foregaaet ganske uden Initiativ fra Søndergaards Side. Der er ikke noget hos Søndergaard, der minder om d'Hrr., der fungerede som Fjendens Medhjælpere, saa det er helt malplaceret overfor ham at anvende Værnemagerloven, og det er antagelig kun sket, fordi Sagen fra Begyndelsen er bygget helt forkert op fra Anklagemyndighedens Side. Tværtimod har Søndergaard jo søgt at begrænse Handelen med Tyskerne, og den Omsætning har da ogsaa været uvæsentlig i Forhold til den danske. Omgang med Tyskerne har Søndergaard jo heller ikke haft, — Egon Jensen var derude een Gang, idet han

Pistolmanden Korsner: Egon Jensen blev langslet for ikke at paavirke Vidner, men hans Sag blev [illegible] Jeg vil meget kraftigt [illegible] Anklagemyndigheden af, at Kriminalretten [illegible] tvelse Grede-Fopter. Det er at vende Bøgen helt paa Hovedet at kræve Erstatning.

Overretssagfører Eistrup: Nej, den, der vender noget paa Hovedet i denne Sag, er Anklagemyndigheden, derved at den kræver Egon Jensen straffet.

Retsmøde sluttede fem ved 22-Tiden, idet Sagen opsagdes til Dom og Dommeren meddelte, at Dommen vilde falde paa Lørdag Kl. 17.

Liselund.

Forfatteren Anton Berntsen skriver sine Erindringer i Vejle Amts Folkeblad. I et Afsnit med Titlen „Liselund" hedder det:

Min Datter og jeg kunde indmeldt os til Sommermødet paa Liselund i 1944, og Mødet begyndte den 31. Juli. Det blev for os begge en betydningsfuld-Oplevelse. Vi fandt her en aandelig Atmosfære, hvori vi kunde aandefrit; vi fandt nye Venner, og vi fik nye Indtryk. Her fandt jeg en mærkelig Forening af to Ting, som ellers ikke plejer at kunne forenes: den inderlige Fromhed fra de gamle gudelige Forsamlinger og et enhent Øre og Sind for Resultater af moderne Tænkning. Her fik vi Lejlighed til at møde med nogle af de betydeligste Repræsentanter for nordisk Aandsliv. Mand, man tidligere kun kendte af Navn og Omtale. Professor Vilhelm Grønbech spurgte en Dag min Datter, om det var første Gang, vi deltog i Liselundmøderne, og da hun svarede Ja, sagde han: „Naar man har været paa Liselund-ven Gang, kommer man igen, det kan man slet ikke lade være med!"

Vi kom igen i de følgende Aar, og i 1940 blev vi der i to Maaneder som Elever paa Vinterskolen.

Der kom forskellige Røster til Ordet paa Liselund, og der kunde blandt Tilhørerne være vidt forskellige Meninger om det, der blev sagt. Men det forstyrrede ikke den mærkelige Følelse af aandeligt Fællesskab, der er et Særkende for Livet her. Man kunde udvekole forskellige Anskuelser uden Strid eller Bitterhed. Professor J. Oskar Andersen holdt engang Foredrag paa Liselund, og inden han vejede derfra, sagde han: „De har noget her, som De skal bevare, og det er Fællesskabet".

En Aftenstund efter et Møde kom Niels Dael og jeg til at sidde og tale sammen om Grundtvigianismen, og jeg sagde, at jeg kunde slet ikke prædikene mere end 50 Procent, og det var vel for lidt. Hertil svarede Niels Dael: „Det er nogle, der mener, at jeg ikke er helt ægte!"

Et Tilfælde af Barnedødsfald er konstateret i Randers paa Bornholm. Faderen er en 31-aarig Snedker.

Fik
tjent

halvvejs blev kidnappet dertil, men han repræsenterer jo ikke Søndergaard.

Med Hensyn til Indbetalingen til Nationalbanken, maa jeg sige, at jeg aldrig har set en Mands gode Gerninger blive i den Grad misbrugt. Her er jo ikke Tale om en Forbryder, der har krænset om Germingsstedet. Indbetalingen er kun Udtryk for noget godt hos Søndergaard, og det er ligegyldigt nok, at det skal bruges imod ham. Søndergaard har siddet saa længe fængslet, at han dermed rigeligt har vederlagt ethvert Krav om Straf, og hans Indbetaling paa 31.000 Kr. dækker rigeligt, hvad han har indtjent og hvad Anklagen kræver.

Egon Jensen kræver Erstatning.

Overretssagfører Eistrup nedlagde som Egon Jensens Forsvarer Paastand om Erstatning for uforskyldt Varetægtsarrest. Egon Jensen var ikke ansvarlig. Det fremgaar af Vidneforklaringen, at det var Søndergaard, der udstedte Ordrerne, og med Hensyn til Provision, saa fik Jensen ogasa det, for Tyskerne kom. Og det er det, man bruger som Grundlag for at faa ham straffet! Naar han i sin Tid blev fængslet, var Grunden den, at han havde afgivet en urigtig Forklaring til Politiet, en Forklaring, der var blevet ham afpresset efter et to Dage langt Forhør, hvor han var blevet kørt fuldkommen mat. Men allerede næste Morgen, da han havde sundet sig henvendte han sig til Politiet for at tilbageka'de sin Forklaring. Men Politiet sagde paa gammeldags Maner: »Naa saadan! Ind med ham!« Jeg ved godt, at det ikke er særlig populært at kræve Erstatning; men det maa ydes i dette Tilfælde, idet Egon Jensen har siddet fængslet udelukkende fordi han ikke vilde fastholde en urigtig Forklaring, og han har Krav paa et Plaster paa Saaret. At idemme ham Straf, kan der slet ikke blive Tale om.

Politifuldmægtig Korsner: Egon Jensen blev fængslet for ikke at paavirke Vidner, mens hans Sag blev nøjere undersøgt. Jeg vil meget kraftigt tilbagevise Antydningen af, at Kriminalpolitiet anvender tredie Grads Forhør. Det er at vende Sagen helt paa Hovedet at kræve Erstatning.

Overretssagfører Eistrup: Nej, den, der vender noget paa Hovedet i denne Sag, er Anklagemyndigheden, derved at den kræver Egon Jensen straffet.

Retsmødet sluttede først ved 23-Tiden, idet Sagen optoges til Doms og Dommeren meddelte, at Dommen vilde falde paa Lørdag Kl. 17.

Fik Invaliderente i 1940, tjente 140.000 Kr. hos Tyskerne

Formand Stahl, tidligere Vorupør, for Særretten i Thisted.

Trods det langvarige og trættende Retsmøde i Gaar i Sagen mod Manufakturhdl. Søndergaard ved Dommer Rasmussens Særret i Thisted, sattes Retten paany i Morges Kl. 9. Det var Sagen mod Ejnar Frithiof Stahl, Glostrup, der behandledes. Anklager var Lrs. Larsen, Forsvarer Lrs. Terkildsen.

Stahl har tidligere flere Gange været straffet for Betleri, Tyveri m. m., og var nu tiltalt for en meget broget Virksomhed under Besættelsen.

Nationalbanken fik ikke Oplysninger.

I Følge Anklageskriftet har han været Entreprenør i Vorupør. 75 Mand, der var ulovligt anvist, var beskæftiget og Stahl fik 20 pCt. af Arbejdernes Arbejdsløn og 5 pCt. af Vognmændenes Kørepenge. Fortjenesten har været 140,000 Kr. og Omsætningen 733,000 Kr. Nationalbanken fik ikke Oplysninger om de trukne Checks.

Stahl tiltales videre for at have faaet en Lastbil frigivet ved tysk Indskriden overfor Politiet, samt for ulovligt at have indkøbt en anden Motorvogn .

Opgav kun sin Indtægt til 35,000 Kr.

Endelig tiltaltes Stahl for Skatteswig, idet han kun havde opgivet sin Indtægt til 35,000 Kr. til Trods for at den var paa 140,000 Kr. Formuen blev opgivet til 40,000 Kr., uagtet den var 53,000 Kr. Denne sidste Tiltale frafaldt Anklageren under Retsmødet, idet Forholdet var blevet ordnet paa anden Maade.

Der kræves Konfiskation af den ulovlige Fortjeneste, 140,000 Kr., og Idømmelse af en Tillægsbøde ikke under 150,000 Kr.

Faar ikke Invaliderente mere.

Stahl afviste alle Anklagepunkter med Undtagelse af Tiltalen for ulovligt at have indkøbt en Lastbil. Han forklarede, at han til 1940 havde været omrejsende Handlerejsende tillige med at han oppebar Invaliderente.

Dom.: Faar De stadig Invaliderente?

S.: Nej, ikke mere — paa Grund af min Indtægt.

Dom.: Er De stadig Invalid.

S.: Det er galt med mine Lunger, og det bliver vist aldrig bedre.

Blev henvist til »let« Arbejde hos Tyskerne.

I 1944 blev han af et Socialudvalg henvist til at tage »let« Arbejde hos Tyskerne. Han blev Maalermassistent og senere Arbejdsformand. I Marts 1944 tildelte Værnemagten ham et mindre-Arbejdshold, som han skulde lede for en mindre Ekstrabetaling.

Dom.: Hvorfor kaldte De Dem Formand og ikke Entreprenør?

S.: Fordi jeg aldrig har afgivet Tilbud, modtaget Bestillinger eller haft med Regnskaberne at gøre.

Virksomheden vokser.

I April 1944 kom Stahl til Vorupør. Her antog Arbejdet større Omfang og der var beskæftiget helt op til 100 Arbejdere ved Bunkers- og Pigtraadsarbejde. Samtidig kom han til at forestaa Vognmændenes Regnskaber.

Ankl.: Vognmændene siger, at det var noget, Tyskerne gennemførte.

S.: Det passer ikke.

Dom.: De er tiltalt for at have antaget Arbejdere.

S.: Det har jeg ikke. De var i Vorupør, da jeg kom.

Dom.: Var det saa Dem, der sørgede for Vognene?

S.: Nej, de var der, da jeg kom. Iøvrigt strømmede det ind med Vogne. Vognmændene vilde gerne køre for at tjene de gode Penge. Jeg fik 5 pCt. af dem.

Dom.: Det er det, man kalder Kørselskontor, selvom De ikke holder af Navnet.

En Tilbagebetaling paa 50,000 Kr.

Nationalbanken var ikke tilfreds med Deres økonomiske Indberetninger.

S.: Nej, det opdagede jeg efterhaanden. Der blev jo ogsaa Tale om en Tilbagebetaling paa 50,000 Kr. og heraf kommer det, at jeg mener mig berettiget til at trække dette fra i Skat.

Naar Nationalbanken ikke fik tilfredsstillende Oplysninger fra Stahl skyldtes dette, at Tyskerne var utilbøjelige til at ville give Besked om Arbejdets Karakter.

— Og der var Grænsen for, hvad jeg kunde overkomme alene, sagde Stahl.

Dom.: De var jo i Stand til at

tyskke Militærbud fra Nationalforsamlingen vilde nægte med hidse Kontrol. Kan De ikke sige, at det var skørt?

S.: Ja, det var skørt dengang.

Dom.: Ja, jeg tror — alt var skørt, og De var med i det!

Tjente penge, og Det var Ejendomshandeler.

Ankl.: Naar De har tilsagdetalt 50.000 Kr., men Deres Tilsjendeforø vente 60.000 Kr. Hvordan kan det gaa til at De alligevel har 60.000 Kr. i Behold? Saa maa De jo have tjent penge ved De har opsparet.

S.: Ja, jeg tjente en Del ved Ejendomshandler. Dengang var det nemt for os at tjene Penge, naar folk man havde mødte at arbejde med.

I August 1944 forlod Stahl Vognen og etableredes en Vognmandsforretning og Kornkommissionsforretning i Odense. Han havde i den korte Periode tjent Penge ved Kornet.

Da den beslaglagte Vogn skulde frigives.

Ang. den tyske Bistand, som Stahl søgte for at faa sin Lastbil frigivet, forklarede han, at Tyskerne forlangte Vognen frigivet.

— Jeg forklarede Tyskerne at Vognen var beslaglagt af Politiet fordi den var ulovligt indrettet og fordi den kørte med falske Nummerplader. Tyskerne forlangte, at jeg skulde tage med dem med til Politimesteren i Tinsted.

Dom.: Var det ikke Dem, der søgte den tyske Bistand for at faa Vognen fri, saa De kunde tjene flere Penge? De var jo meget glad for Penge.

S.: Ja, det var jeg. Det var nemlig min Hensigt at samle saa mange Penge, at jeg kunde skaffe mig en Eksistens efter Krigen.

Dom.: Men De havde jo allerede saa mange Penge, at De kunde leve et langt Liv!

Stahl hævdede, at den var Tyskerne der førte Ordet overfor Politimesteren og Resultatet blev, at Stahl fik Tilsagn om, at Sagen skulde blive undersøgt. Stahl tog imidlertid til Glostrup og etablerede Vognmandsforretning, og et stort Apparat blev sat i Gang for at faa Vognen frigivet.

Dom.: Var De ene med til at sætte Vognen i Gang igen?

S.: Ja, den forlangte Tyskerne Vognen var anvendt til Vrag, men Tyskerne paalagde mig at sætte den i Stand. Senere mødte Tyskerne Vognen og jeg har ikke seden set den.

Den tyske Politimester vilde gerne trakteres.

Ankl.: Kom De ikke ofte hos den tyske Politimester?

S.: Kun naar jeg blev presset til det. Det var nemlig saadan, at den tyske Politimester lagde an paa dem, han kunde faa sig en Øl og et Stykke Smørrebrød hos. Han sad f. Eks. paa »Ritz« og hvisede paa »Ofres«, ligesom en Kat efter en Mus. Hvis der kom nogen, han mente at kunde, sagde han: Værsgo, sid ned og faa en Øl! Det endte altid med at Velkommende kom til at betale Regningen.

Dom.: Og alt det Skidt var De med i — fordi De skulde tjene en Formue!

Der afhørtes en Del Vidner, og Dommen ventes først hen paa Eftermiddagen.

Forhandlingerne om Tysklands Fremtid.

Fra Læserne.

Retsmødet i Vestervig Herred.

—

I den mindre Del i Sagfører Jacobsens Svar, der vedrører min Orientering af 17. September 1946 til Sagfører Jacobsen og „Thisted Amts Tidende" begrundet i Referaterne af Sagen mod Reinhard Korsgaard, vil jeg gerne slaa fast, at det er bevidstløst Uanstand (for at bruge Hr. Jacobsens Udtryk), naar Hr. Jacobsen anfører, at de af Modstandsbevægelsen anholdte ikke var for en Dommer inden 24 Timer — for det var de —idet alle der blev anholdt den 5. Maj 1945, var fremstillet for en Dommer inden 24 Timer (bekræftet af Kriminalpolitiet i Hurup).

Naar Hr. Jacobsen kan hævde noget andet, skyldes det formentlig Ukendskab om, at der efter 5. Maj tilgik Modstandsbevægelsen i Sydthy Meddelelse om, at det ikke var nødvendigt med den hurtige Fremstilling for en Dommer (man gjorde det ikke andre Steder), da de ikke skulde betragtes som anholdte, men som internerede. Ved en Forglemmelse har jeg omtalt Korsgaard blandt de anholdte, idet jeg ikke huskede bedre, end at denne Bestemmelse først fremkom efter, at han var taget i Forvaring, men han var altsaa blandt de internerede.

Alle, der var taget i Forvaring inden ovennævnte Meddelelse fremkom, var for Dommeren inden 24 Timer, og kun 5 af alle afhentede var ikke for Dommeren straks, idet de straks blev betragtet som internerede.

Det staar fortsat fast, at ikke een eneste af de af Modstandsbevægelsen i Sydthy anholdte eller internerede har opnaaet Erstatning og heller ikke Oprejsning, hvad de kunde have faaet hos Oprejsningsnævnet, hvis der var begaaet noget retsstridigt.

Det staar ogsaa fortsat fast, at Modstandsbevægelsens Funktion som Politimyndighed (Modstandsbevægelsens Politigruppe bestod iøvrigt af det i Politikredsen værende Politi fra før 19. September 1944) ophørte 5 Dage efter Interneringen af Reinhard Korsgaard, og at Dommen lød paa 5 Maaneders Fængsel, og at man ikke kan paalægge Modstandsbevægelsen i Sydthy noget Ansvar for Længden af Varetægtsarresten, men de 5 Dage i Forhold til 5 Maaneder siger jo ogsaa nok.

Yderligere Kommentarer i denne Sag skulde vist være overflødig fra min Side.

Om Modstandsbevægelsen i denne Forbindelse opnaar større eller mindre Succes er mig ligegyldig, hvor det afgørende var og er, om de Opgaver, de daværende ansvarlige i Landet havde paalagt Modstandsbevægelsen, blev løst — uanset om det var populært eller ikke.

Bjørndalgaard, Uglev, den 28. September 1946.

H. C. Toft.

Socialnyder som tysk Arbejdsgiver i stort Format i Vorupør

Børstenbinder Stahl fik i Dag sin Sag behandlet ved Særretten i Thisted.

Ved Særretten i Thisted behandledes i Dag hos Dommer Rasmussen Værnemagersagen mod Børstenbinder EjnarFrithiof Stahl, Glostrup. Anklager var Landsretssagfører Larsen ogForsvarer Landsretssagfører Terkilsen.

Stahl, der gentagne Gange har været straffet for Betleri rundt i Landet, tiltales for:

1. utilbørligt Samarbejde med Tyskerne ved at have været Entreprenør i Vorupør, ført Tilsyn med Befæstningsarbejde og været Vognfordeler. Han har haft en Indtægt paa 140,000 Kr. Tiltalen under dette Punkt omfatter ogsaa, at han trods Opfordring har undladt at give Nationalbanken Oplysninger om, hvad Ydelser paa ialt 733,267 Kr., han har omsat, er brugt til,

2. for at have søgt Tyskernes Assistance til at faa frigivet en Lastbil, de danske Myndigheder havde beslaglagt,

3. for at have beskæftiget 75 Arbejdere i Vorupør uden at faa dem anvist gennem det offentlige Arbejdsanvisningskontor,

4. for uden Tilladelse at have købt en Lastbil,

5. for Overtrædelse af Motorloven ved at have kørt Lastbil uden Indregistrering og forsynet med falske Nummerplader,

6. for i svigagtig Henseende at have selvangivet sin Indtægt til 35,959 Kr., skønt den har været 140,000 Kr. og Formuen 40,513 Kr., skønt den har været 93,513 Kr.

Der nedlægges Paastand om at inddrage 140,000 Kr. og Idømmelse af en Tillægsbøde paa 150,000 Kr. samt Omstødelse af de til Fordel for Stahls Hustru foretagne Formuedispositioner. Anklageren meddelte dog, at dette sidste først kunde afgøres senere, da Fru Stahl ikke var tilsagt, og ligeledes maatte man i Dag frafalde Tiltalen under Punkt 6.

Stahl nægtede sig skyldig med Undtagelse af Forhold 4 og 5.

Fra Børstenbinder til Entreprenør.

Da Krigen kom, levede han af at være Handelsmand med Børstenbindervarer, som han selv fremstillede, men Varerne blev for ringe, men saa blev han Arbejdsmand ved lettere Arbejde, da hans Arbejdsevne er nedsat, og han oppebar Invaliderente. Han har oppebaaret Socialhjælp, som han dog delvis har tilbagebetalt. Ved Nytaar 1944 kom han til Lemvig som Arbejdsmand for at grave Pansergrave, men da det kneb at faa Lønnen udbetalt, blev han Opmaalingsassistent ved et andet Firma, og senere blev han Formand et tredie Sted. Her tilbød Værnemagten ham at lede en [illegible]

D.: Hvordan kunde de være det, naar det var en ny Afdeling, der kom til Vorupør.

S.: Der var en Afdeling i Forvejen, som næsten alle Indbyggere i Vorupør arbejdede for.

Var Arbejdet 140,000 Kr. værd?

Han fik 5 pCt. af Vognmændene for at gøre Arbejdet for dem og hævdede, at dette Arbejde nærmest var i Vognmændenes end i Tyskernes Interesse, og han fik ingen Betaling af Tyskerne for Vognfordelingen.

Ankl.: Fik De Krav om Indberetninger til Nationalbanken?

S.: Ja, men jeg havde ingen specificerede Regnskaber, saa det kunde jeg ikke indsende.

D.: Det havde været Deres Pligt at lave det. De kunde da sige Dem selv, hvad Meningen var. De svømmede jo i Penge, som Samfundet financierede.

S.: Vi stjal jo ikke som saa mange andre Pengene. Der blev udført Arbejde for de Penge, der blev udbetalt.

D.: Ja, det er jo et Spørgsmaal, om det Arbejde, De udførte paa faa Maaneder, var 140,000 Kr. værd. Faa andre naar at tjene det ved et helt Livs Slid. Naar Nationalbanken maatte udbetale Penge i store Bunker uden at faa nogen Indberetning, saa kan man da kun faa Indtryk af Svindel. De var jo i Stand til at trække Millionbeløb paa Nationalbanken uden Kontrol. Kan De ikke forstaa, det var helt skørt.

S.: Alt var jo skørt dengang. Forøvrigt har jeg ikke tjent 140,000 Kr. derude.

A.: Det har De forklaret til Politirapporten.

S.: Jamen, det var under temmelig strenge Forhold, man blev afhørt dengang! Jeg tjente90,000 Kr., Resten har jeg tjent senere ved Ejendomshandeler.

Foruden Arbejdet i Vorupør havde Stahl i tre Uger i 1945 haft tilsvarende Arbejde i Vester Vandet som i Vorupør. I Mellemtiden havde han drevet Vognmandsforretning i Glostrup.

Beslaglæggelsen af Lastbilen.

I Juni 1944 var hans Lastbil blevet beslaglagt af det danske Politi, fordi der var falske Nummerplader paa.

A.: Hvad foretog De Dem saa?

S.: Jeg foretog mig nærmest intet, men Tyskerne var utilfredsmed, at den ikke kørte mere til Vorupør.

D.: Naa, De havde ogsaa en Vogn kørende derude — og det tjente De 500 Kr. om Ugen ved.

S.: Det kan da ikke gøre det. En Lastbil kørte da 1000 Kr. ind om Ugen!

A.: Men hvordan gik det med Vognen?

S.: Tyskerne spurgte mig, hvor den var, og saa tog vi ind til Politimesteren i Thisted. De var paa det nervøse Stade ...

S.: Jeg var ikke nervøs — bare træt!

Hele Historien med at faa Vognen frigivet rullede som en Snebold, forklarede han. Det tyske Politi hentede Vognen, og Stahl maatte ogsaa deltage heri. Saa rejste han hjem, men blev kaldt herop af Tyskerne for at sætte Vognen i køreklar Stand, og saa fik han Arbejdet i Vandet. Tilsidst tog Tyskerne Vognen og han har ikke siden set den.

Fyldte Amenda med Spiritus.

A.: Kom De ikke meget hos den tyske Politimester?

S.: Kun efter hans Opfordring. Man kunde næsten ikke blive fri for at invitere ham paa Frokost, naar man traf ham paa Restauration.

D.: Og alt det Skidt vadede De gladelig med i.

S.: Jeg var nødt til det.

D.: Nødt til det! Tja — De vilde jo tjene Dem en Formue.

A.: Vidner har forklaret, at de daglig kom hos det tyske Politi, og at de fyldte Amenda med Spiritus.

S.: Det passer ikke!

Næsten hele Vorupørs Befolkning i tysk Arbejde.

Om Antagelsen af Arbejdskraften i Vorupør forklarede Stahl, at da han kom derud, var der 175 Arbejdere, men de fleste var uegnede. Deres Alder svingede fra 13 til 84 Aar ...

D.: Nu gaar De vist til Yderligheder!

S.: Det passer.

D.: De skal ikke farve Deres Forklaring. Fortæl nøgternt som til fornuftige Mennesker.

S.: Der blev udskudt saa mange, bl. a. Fiskerne, at der kun blev ca. 50 pCt. tilbage.

A.: Sendte De Bud efter 50 Mand i Randers?

S.: Nej, men jeg fik nogen gennem Arbejdsanvisningskontoret i Lyngby. De andre var der jo i Forvejen, men jeg forstaar nok det gale i, at de ikke var anmeldt. Det gjorde jeg, da jeg blev klar over det.

D.: De paatog Dem for meget dengang og fik ikke passet Deres Pligter.

S.: Det var umuligt at faa Kontorhjælp! Jeg fik Tilladelse af Kontorbestyrer Thomsen til at antage Arbejdere direkte, naar jeg bragte Kartoteket i Orden.

Politiet saa ikke de falske Nummerplader.

Om Bilhandelen hævdede Stahl, at han troede, Handelen var lovlig, da den var ordnet gennem et Sagførerkontor i Thisted; de falske Nummerplader var da paa, og han vidste ikke, de var falske; Politiet undersøgte Vognen, da man troede, Gummiet var stjaalet, og da bemærkede Politiet heller ikke Falskneriet.

Frafalder Forklaringen til Rapporten.

Derpaa toges fat paa Vidneførslen, først af Arbejdsmand Chr. Jensen, Faddersbøl, der var Arbejdsmand i Vorupør di[illegible]

men det var ikke Vognmændenes Initiativ.

D.: De gav ham da Penge for det.

C.: Det tog han jo.

D.: Tog? Man kan da ikke tage selv.

C.: Han sagde, han vilde have det for at hente Penge til os.

D.: Og det gik De med til?

C.: Ja, det var vi skam nødt til!

Boede i et af Tyskerne beslaglagt Værelse.

Hotelejer Alfred Gerholdt, Struer, forhen Vorupør, forklarede, at Stahl havde boet i et Værelse, som Værnemagten havde beslaglagt paa Hotellet. Der kom baade Arbejdere og Vognmænd, og det var hans Indtryk, at Stahl forestod alt Arbejde derude.

(Sluttes.)

Fra Læserne.

Retsmødet i Vestervig Særret.

I den mindre Del i Sagfører Jacobsens Svar, der vedrører min Orientering af 17. September 1946 til Sagfører Jacobsen og „Thisted Amts Tidende" begrundet i Referaterne af Sagen mod Reinhard Korsgaard, vil jeg gerne slaa fast, at det er bevisligt Usandhed (for at bruge Hr. Jacobsens Udtryk), naar Hr. Jacobsen anfører, at de af Modstandsbevægelsen anholdte ikke var for en Dommer inden 24 Timer — for det var de —,idet alle der blev anholdt den 5. Maj 1945, var fremstillet for en Dommer inden 24 Timer (bekræftet af Kriminalpolitiet i Hurup).

Naar Hr. Jacobsen kan hævde noget andet, skyldes det formentlig Ukendskab om, at der efter 5. Maj tilgik Modstandsbevægelsen i Sydthy Meddelelse om, at det ikke var nødvendigt med den hurtige Fremstilling for en Dommer (man gjorde det ikke andre Steder), da de ikke skulde betragtes som anholdte, men som internerede. Ved en Forglemmelse har jeg omtalt Korsgaard blandt de anholdte, idet jeg ikke huskede bedre, end at denne Bestemmelse først fremkom efter, at han var taget i Forvaring, men han var altsaa blandt de internerede.

Alle, der var taget i Forvaring inden ovennævnte Meddelelse fremkom, var for Dommeren inden 24 Timer, og kun 5 af alle afhentede var ikke for Dommeren straks, idet de straks blev betragtet som internerede.

Det staar fortsat fast, at ikke een eneste af de af Modstandsbevægelsen i Sydthy anholdte eller internerede har opnaaet Erstatning og heller ikke Oprejsning, hvad de kunde have faaet hos Oprejsningsnævnet, hvis der var begaaet noget retsstridigt.

Det staar ogsaa fortsat fast, at Modstandsbevægelsens Funktion somPolitimyndighed (Modstandsbevægelsens Politigruppe bestod iøvrigt af det i Politikredsen værende Politi fra før 19. September 1944) opherte 8 Dage efter Internerningen af Reinhard Korsgaard, [illegible]

en Indtægt paa 140,000 Kr. Tiltalen under dette Punkt omfatter ogsaa, at han trods Opfordring har undladt at give Nationalbanken Oplysninger om, hvad Ydelser paa ialt 733,267 Kr., han har omsat, er brugt til,

2. for at have søgt Tyskernes Assistance til at faa frigivet en Lastbil, de danske Myndigheder havde beslaglagt,

3. for at have beskæftiget 75 Arbejdere i Vorupør uden at faa dem anvist gennem det offentlige Arbejdsanvisningskontor,

4. for uden Tilladelse at have købt en Lastbil,

5. for Overtrædelse af Motorloven ved at have kørt Lastbil uden Indregistrering og forsynet med falske Nummerplader,

6. for i svigagtig Henseende at have selvangivet sin Indtægt til 35,959 Kr., skønt den har været 140,000 Kr. og Formuen 40,513 Kr., skønt den har været 93,513 Kr.

Der nedlægges Paastand om at inddrage 140,000 Kr. og Idømmelse af en Tillægsbøde paa 150,000 Kr. samt Omstødelse af de til Fordel for Stahls Hustru foretagne Formuedispositioner. Anklageren meddelte dog, at dette sidste først kunde afgøres senere, da Fru Stahl ikke var tilsagt, og ligeledes maatte man i Dag frafalde Tiltalen under Punkt 6.

Stahl nægtede sig skyldig med Undtagelse af Forhold 4 og 5.

Fra Børstenbinder til Entreprenør.

Da Krigen kom, levede han af at være Handelsmand med Børstenbindervarer, som han selv fremstillede, men Varerne blev for ringe, men saa blev han Arbejdsmand ved lettere Arbejde, da hans Arbejdsevne er nedsat, og han oppebar Invalidepension. Han har oppebaaret Socialhjælp, som han dog delvis har tilbagebetalt. Ved Nytaar 1944 kom han til Lemvig som Arbejdsmand for at grave Pansergrave, men da det kneb at faa Lønnen udbetalt, blev han Opmaalingsassistent ved et andet Firma, og senere blev han Formand et tredie Sted. Her tilbød Værnemagten ham at lede en Arbejdsstyrke ved Anlæg af Bunkers, og han flyttede i April 1944 med den paagældende Militærafdeling til Vorupør, og her antog Arbejdet større Omfang, saa han til Tider beskæftigede over 100 Mand.

Ligeledes kom han til at staa for Vognfordelingen, da Militæret forlangte et samlet Overblik over Kørslen, og da Vognmændene ikke forstod sig paa det, maatte han tage sig af det.

Domm.: Hvorfor det? Hvad ragede det dog Dem!

S.: Næ—e, det gjorde det egentlig heller ikke; men dengang saa man jo lidt anderledes paa det.

D.: De antog ogsaa Arbejdskraft.

S.: Arbejderne var antaget, da jeg kom.

Ankl.: Fik De Krav om Indberetninger til Nationalbanken?

S.: Ja, men jeg havde ingen specificerede Regnskaber, saa det kunde jeg ikke indsende.

D.: Det havde været Deres Pligt at lave det. De kunde da sige Dem selv, hvad Meningen var. De svømmede jo i Penge, som Samfundet financierede.

S.: Vi stjal jo ikke som saa mange andre Pengene. Der blev udført Arbejde for de Penge, der blev udbetalt.

D.: Ja, det er jo et Spørgsmaal, om det Arbejde, De udførte paa faa Maaneder, var 140,000 Kr. værd. Faa andre naar at tjene det ved et helt Livs Slid. Naar Nationalbanken maatte udbetale Penge i store Bunker uden at faa nogen Indberetning, saa kan man da kun faa Indtryk af Svindel. De var jo i Stand til at trække Millionbeløb paa Nationalbanken uden Kontrol. Kan De ikke forstaa, det var helt skørt.

S.: Alt var jo skørt dengang. Forøvrigt har jeg ikke tjent 140,000 Kr. derude.

A.: Det har De forklaret til Politirapporten.

S.: Jamen, det var under temmelig strenge Forhold, man blev afhørt dengang! Jeg tjente 90,000 Kr., Resten har jeg tjent senere ved Ejendomshandeler.

Foruden Arbejdet i Vorupør havde Stahl i tre Uger i 1945 haft tilsvarende Arbejde i Vester Vandet som i Vorupør. I Mellemtiden havde han drevet Vognmandsforretning i Glostrup.

Beslaglæggelsen af Lastbilen.

I Juni 1944 var hans Lastbil blevet beslaglagt af det danske Politi, fordi der var falske Nummerplader paa.

A.: Hvad foretog De Dem saa?

S.: Jeg foretog mig nærmest intet, men Tyskerne var utilfredsmed, at den ikke kørte mere til Vorupør.

D.: Naa, De havde ogsaa en Vogn kørende derude — og det tjente De 500 Kr. om Ugen ved.

S.: Det kan da ikke gøre det. En Lastbil kørte da 1000 Kr. ind om Ugen!

A.: Men hvordan gik det med Vognen?

S.: Tyskerne spurgte mig, hvor den var, og saa tog vi ind til Politikontoret i Thisted.

D.: Hvorfor var De med?

S.: Det forlangte Tyskerne.

D.: Naa — var De nu ikke selv interesseret? De tjente jo vanvittig med Penge paa den Vogn, og De var jo glad ved at tjene Penge!

S.: Det var jeg, — men jeg regnede med at skulle tilbagebetale noget af min Fortjeneste. Og paa det Tidspunkt var jeg træt og udkørt af at arbejde 20 Timer i Døgnet.

A.: Politimesteren har forklaret om Deres Besøg paa Kontoret med Tyskerne, at det stod ham klart, at det var Dem, der stod bagved.

S.: Det er urigtigt. Jeg var led og ked af at arbejde for Tyskerne.

D.: Og det skønt vadede De gladelig med i.

S.: Jeg var nødt til det.

D.: Nødt til det! Tja — De vilde jo tjene Dem en Formue.

A.: Vidner har forklaret, at de daglig kom hos det tyske Politi, og at de fyldte Amanda med Spiritus.

S.: Det passer ikke!

Næsten hele Vorupørs Befolkning i tysk Arbejde.

Om Antagelsen af Arbejdskraften i Vorupør forklarede Stahl, at da han kom derud, var der 175 Arbejdere, men de fleste var uegnede. Deres Alder svingede fra 13 til 84 Aar ...

D.: Nu gaar De vist til Yderligheder!

S.: Det passer.

D.: De skal ikke farve Deres Forklaring. Fortæl nøgternt som til fornuftige Mennesker.

S.: Der blev udskudt saa mange, bl. a. Fiskerne, at der kun blev ca. 50 pCt. tilbage.

A.: Sendte De Bud efter 50 Mand i Randers?

S.: Nej, men jeg fik nogen gennem Arbejdsanvisningskontoret i Lyngby. De andre var der jo i Forvejen, men jeg forstaar nok det gale i, at de ikke var anmeldt. Det gjorde jeg, da jeg blev klar over det.

D.: De paatog Dem for meget dengang og fik ikke passet Deres Pligter.

S.: Det var umuligt at faa Kontorhjælp! Jeg fik Tilladelse af Kontorbestyrer Thomsen til at antage Arbejdere direkte, naar jeg bragte Kartoteket i Orden.

Politiet saa ikke de falske Nummerplader.

Om Bilhandelen hævdede Stahl, at han troede, Handelen var lovlig, da den var ordnet gennem et Sagførerkontor i Thisted; de falske Nummerplader var da paa, og han vidste ikke, de var falske; Politiet undersøgte Vognen, da man troede, Gummiet var stjaalet, og da bemærkede Politiet heller ikke Falskneriet.

Frafalder Forklaringen til Rapporten.

Derpaa toges fat paa Vidneførslen, først af Arbejdsmand Chr. Jensen, Faddersbøl, der var Arbejdsmand i Vorupør direkte under Tyskerne, indtil Stahl kom og overtog Ledelsen af Arbejdet. Stahls Forbindelse med Kørslen kunde han intet sige om.

A.: Til Politiets Rapport har De forklaret, at Stahl drev Kørselskontor.

J.: Det har jeg ikke sagt, det ved jeg intet om.

D.: Det er da paafaldende saa tit Folk ikke vil fastholde det, de har sagt engang!

Stahl krævede Provision af Vognmændene.

Vognmand Chr. Jensen Christensen, Vorupør, forklarede at have kørt for Tyskerne, før Stahl kom, og han vidste ikke noget om, hvorfor Stahl havde faaet med Kørslen at gøre. —

Fra Læserne.

Retsmødet i Vestervig Sørret.

I den mindre Del i Sagfører Jacobsens Svar, der vedrører min Orientering af 17. September 1946 til Sagfører Jacobsen og „Thisted Amts Tidende" begrundet i Referaterne af Sagen mod Reinhard Korsgaard, vil jeg gerne slaa fast, at det er bevidstløst Usandhed (for at bruge Hr. Jacobsens Udtryk), naar Hr. Jacobsen anfører, at de af Modstandsbevægelsen anholdte ikke var for en Dommer inden 24 Timer — for det var de —, idet alle der blev anholdt den 5. Maj 1945, var fremstillet for en Dommer inden 24 Timer (bekræftet af Kriminalpolitiet i Hurup).

Naar Hr. Jacobsen kan hævde noget andet, skyldes det formentlig Ukendskab om, at der efter 5. Maj tilgik Modstandsbevægelsen i Sydthy Meddelelse om, at det ikke var nødvendigt med den hurtige Fremstilling for en Dommer (man gjorde det ikke andre Steder), da de ikke skulde betragtes som anholdte, men som internerede. Ved en Forglemmelse har jeg omtalt Korsgaard blandt de anholdte, idet jeg ikke huskede bedre, end at denne Bestemmelse først fremkom efter, at han var taget i Forvaring, men han var altsaa blandt de internerede.

Alle, der var taget i Forvaring inden ovennævnte Meddelelse fremkom, var for Dommeren inden 24 Timer, og kun 5 af alle afhentede var ikke for Dommeren straks, idet de straks blev betragtet som internerede.

Det staar fortsat fast, at ikke een eneste af de af Modstandsbevægelsen i Sydthy anholdte eller internerede har opnaaet Erstatning og heller ikke Oprejsning, hvad de kunde have faaet hos Oprejsningsnævnet, hvis der var begaaet noget retsstridigt.

Det staar ogsaa fortsat fast, at Modstandsbevægelsens Funktion som Politimyndighed (Modstandsbevægelsens Politigruppe bestod iøvrigt af det i Politikredsen værende Politi fra før 19. September 1944) ophørte 5 Dage efter Interneringen af Reinhard Korsgaard, og at Dommen lod paa 5 Maaneders Fængsel, og at man ikke kan paalægge Modstandsbevægelsen i Sydthy noget Ansvar for Længden af Varetægtsarresten, men de 5 Dage i Forhold til 5 Maaneder siger jo ogsaa nok.

Yderligere Kommentarer i denne Sag skulde vist være overflødig fra min Side.

Om Modstandsbevægelsen i denne Forbindelse opnaar større eller mindre Succes er mig ligegyldig, hvor det afgørende var og er, om de Opgaver, de daværende ansvarlige i Landet havde paalagt Modstandsbevægelsen, blev løst — uanset om det var populært eller ikke.

Bjørndalgaard, Uglev, den 23. September 1946.

H. C. Toft.

OPRAAB!

Ved Indsamlingen af Rationeringsmærker i Foraaret gav det danske Folk mange værdifulde Levnedsmidler til Hungerdistrikterne i Europa. Disse Rationeringsmærker er nu brugt op, saaledes at det danske Hjælpearbejde maa indstilles, dersom de nødvendige Mærker ikke kan fremskaffes.

I den kommende Vinter vil de sultende Børn i ikke mindre Grad end sidste Aar trænge til alle de Levnedsmidler, vi kan sende dem. Vore Uddelere af Mad i Polen, Ungarn, Slovakiet, Østrig og Italien staar daglig over for Barneøjne og Barnemunde, som de ikke har Mad nok til at mætte. Vi vil derfor gøre alt for at hjælpe dem!

Ved Uddelingen af Rationeringsmærker for Oktober Kvartal har vi faaet Tilladelse til at indsamle alle de Sukker-, Smør- og Sæbemærker, som Folk vil undvære. I Uddelingslokalet vil vor Repræsentant afstemple Mærkerne, indsamle og indsende dem under Kommunalbestyrelsens Kontrol, saa man har Sikkerhed for deres rette Anvendelse.

Giv os Deres overskydende Sukker-, Smør- og Sæbemærker fra sidste Kvartal og saa mange, De vil undvære af de nye Mærker! For Europas sultende Børn beder vi, at De ikke vil gaa vor Indsamler forbi uden at give Deres Bidrag.

Henriette Egedorf,
Red Barnet.

W. Hansen,
Dansk Røde Kors.

Dagmar Lustrup,
Fredsvenners Hjælpearbejde.

Hæftede for det tyske Entreprenørfirmas Betaling for Kørslen.

I Efteraaret 1944 arbejdede Arbejdsmand Poul Nielsen, Klitmøller, for Firmaet Nordmark, der udførte Arbejder for Tyskerne i Klitmøller. Firmaets Formand anmodede ham om at stille Hest og Vogn til Raadighed, og herfor skulde han have ekstra 2 Kr. 50 Øre pr. Time udover normal Timeløn. I nogen Tid fik han sit Vederlag udbetalt hos Firmaet, men senere blev det ordnet saadan, at det udbetaltes af Vognmand Chr. Langgaard Pedersen, Klitmøller, der besørgede Kørslen for Nordmark.

Langgaard Pedersen nægtede imidlertid at betale Restbeløbet paa 507 Kr. 50 Øre for Tiden fra 10. Januar til 30. Januar 1945, idet han henviste til, at Aftalen mellem dem var, at Poul Nielsen ingenPenge fik, hvis Langgaard Pedersen ikke fik dem af Nordmark.

Poul Nielsen anlagde derefter Sag mod Langgaard Pedersen. Denne udeblev vedDomsforhandlingen og blev dømt til at betale. Han appellerede til Landsretten, som imidlertid fandt, at Poul Nielsen havde haft Føje til at regne med, at han var antaget af Langgaard Pedersen og vilde faa sine Penge af denne. Dommen blev derfor stadfæstet.

12 Timer langt Retsmøde i Sagen mod Manufakturhandler Søndergaard og Egon Jensen

Først Kl. 11 i Aftes naaede man til Ende med Proceduren, og Afsigelsen af Dommen udsattes til Lørdag Eftermiddag.

Behandlingen af Sagen mod Manufakturhandler Chr. Søndergaard og Disponent Egon Jensen blev en af de mest langvarige ved Særretten i Thisted. Man startede Kl. 9 i Gaar Formiddags og fortsatte til Kl. 13,30 med Afhøring af Søndergaard. Derpaa holdt man Pause til Kl. 14,15 og tog fat paa Afhøring af Egon Jensen, og da denne var færdig, foretoges Afhøring af en lang Række Vidner. Vidneførslen sluttede Kl. 18,30, hvorpaa Retten paany tog Pause til Kl. 20, da Proceduren fandt Sted, og denne der tog ikke mindre end tre Timer, overværedes af mange Tilhørere.

•

Under Afhøringen spurgte Anklageren: Hvorledes foregik det, naar Tyskerne betalte for Varer?

Søndergaard: Alle tyske Indbetalinger skulde gennemgaas af mig, saa jeg kunde være sikker paa, at de forskellige Bestemmelser blev overholdt.

Forsv.: Men naar De var paa Rejse?

S.: Saa skulde det ligge, til jeg kom hjem.

A.: Har De nogensinde modtaget Invitationer til tyske Fester?

S.: Ja, mange Gange.

A.: Men har De været derude?

S.: Aldrig. Jeg har altid ladet svare, at jeg var optaget.

A.: Har Egon Jensen været der?

S.: En enkelt Aften.

A.: Efter Deres Opfordring?

S.: Nej — men han har ogsaa faaet mange Invitationer.

D.: Hvorfor fik han det?

S.: Det var ham, der havde Handelen med Tyskerne; han var Forbindelseleddet ...

A.: Hvordan?

S.: Ja, som enhver Ekspedient.

D.: Ekspederede De ikke selv Tyskerne?

S.: Nej, jeg har aldrig ekspederet dem eller talt med dem udover, da de lejede mit Sommerhus.

A.: Hvordan forholdt det sig med Egon Jensens Provision?

S.: Han fik ½ pct. af engros Salget og 1 pCt. af Kontantsalg.

D.: Saa fik han altid 1 pCt. af det tyske Salg, fordi det altid beregnedes som kontant Salg.

S.: Ja.

ORS. Eistrup: Deres Ekspedient, Gantris, kom af og til hjem fra de tyske Barakker, naar han havde hængt Gardiner op, med Ordre paa Varer til andre tyske Barakker.

S.: Ja, og det advarede jeg ham imod, da det jo var svært at sige Nej til Tyskerne, naar Gantris havde sagt, vi havde Varerne.

A.: Ydede De Rabat til Tyskerne?

S.: Nej!

A.: Og De gav ikke Udseende deraf ved først at lægge paa Varerne?

S.: Jeg er overbevist om, at det aldrig er sket. Jeg har i hvert Fald ikke givet Ordre dertil.

A.: De har ikke taget Overpriser?

S.: Naar det har været nævnt, skyldes det, at Varer, der var beregnet til at sælges billigt ved Udsalg, solgtes til fuld Pris til Tyskerne.

A.: Kalder De ikke det Overpris?

S.: Nej.

Indbetalingen i Fjor til Nationalbanken.

Forsv.: Den 20. Juni i Fjor indbetalte De 31,937 Kr. til Nationalbanken, hvorfra fik De det Tal?

S.: Det var Checks, man fandt frem i Nationalbanken, da jeg henvendte mig derinde og bad om Lov til at betale det tilbage.

A.: Det er jo et Omsætningstal. Hvordan kunde De finde paa at indbetale det Beløb. De paaførte jo derved Dem selv et direkte Tab. Hvad var den psykologiske Baggrund for Indbetalingen? I Juni 1945 var Udrensningsaanden jo paa sit højeste, — var det den, De frygtede?

S.: Nej, der var ikke Tale om Frygt. Christmas Møller holdt et Foredrag, hvori han sagde, han syntes det var rimeligt, at de, der havde tjent paa Tyskerne, betalte det tilbage, og det gav Stødet til, at jeg betalte. Jeg havde jo ogsaa haft Fortjeneste af Butikshandelen og regnede med at have tjent ialt 40,000 Kr.

A.: Jeg forstaar blot ikke, at De tager Skridt til Tilbagebetaling, naar De selv mente, at Deres Handel havde været lovlig. Deres Forklaring er ikke fyldestgørende.

S.: Jeg kan ikke forstaa, det skal være nødvendigt at forklare det nærmere.

Forsv.: Det hænger jo sammen med det følelsesmæssige.

Salget til de enkelte Tyskere.

A.: Hvilke Varer solgtes til de enkelte tyske Soldater?

S.: Kun rimelige Salg blev foretaget.

A.: Er der solgt Frakker?

S.: I enkelte Tilfælde.

Forsv.: Pelskaaber?

S.: Kun enkelte efter 11. December 1940.

D.: Der blev vel solgt flere Pelse efter end før. Navnlig i 1942 steg Salget af Pelsvarer voldsomt, og det er vel ikke gaaet tilbage for Deres Forretning.

S.: Hvis vi vilde have solgt til Tyskerne, kunde vi have solgt helt anderledes.

A.: Hvor mange Pelse har De solgt ialt til Tyskerne?

S.: Naar jeg skal være helt nøgtern, vil jeg sige mellem 10 og 20, deraf mindst Halvdelen før 11. December 1940.

A.: Er De saa helt nøgtern?

Forsv.: Solgte De Damestrømper til Tyskerne?

S.: Kun i meget begrænset Omfang. En Dag saa jeg en Ekskeditrice sælge et Par Børnestrømper, og da jeg bebrejdede hende det, sagde hun, at han skulde hjem paa Orlov og gerne vilde have en Gave med hjem.

D.: Det er jo hele Solstraalefortællinger, hvad De forklarer. Ellers fulgte De ikke med i Forretningen, men dukkede op, naar en Soldat vil købe et Par Strømper til et Barn! Solgte De Dameundertøj?

S.: Det skete maaske ogsaa i enkelte Tilfælde.

D.: Tyskerne maa jo da være kommet i store Sværme i Deres Forretning.

S.: De købte næsten kun Ting til eget Brug.

D.: Hvor stort Salg var ikke til personligt Brug? 50,000 Kr.?

S.: Nej, nej.

D.: Men mere end 1000 Kr. er det vel?

S.: Ja—e.

D.: Mon en halv Snes Tusinde?

S.: Maaske ...

Afhøringen af Egon Jensen

Efter en Frokostpause foretoges Afhøring af Egon Jensen, der forklarede, at han havde været ansat i Firmaet fra dets Start, og i 1940 var han Førstemand med Titel af Disponent, dog uden Prokura.

Ankl.: Kunde De paa egen Haand bestemme, om der skulde sælges til tyske Kunder?

J.: Ikke uden Aftale med Søndergaard.

A.: Har De været ude i Søefliegerhorst?

J.: En enkelt Gang.

A.: Hvorfor?

J.: Det var efter utallige Opfordringer ...

A.: Nu taler De om det selskabelige — men forretningsmæssigt?

J.: Nej.

A.: Fik De Instrukser af Søn-

(Fortsættes Side 8)

Herluf Larsen, hvis interessante og levende Undervisningsform i Aarenes Løb har været til Gavn og Glæde for de mange Deltagere i vore Kursus.

Dette Kursus er for voksne, men ogsaa Ungdommen har vi tænkt paa, idet vi igen i Aar har et Kursus for Ungdom fra 12 til 16 Aar, og dette Kursus ledes af Snedker Vagn Olsen.

Angaaende Indmeldelse til disse Kursus, som finder Sted paa Realskolen, henviser vi til Arbejdernes Aftenskoles Annonce, som i Løbet af faa Dage vil kunne læses i dette Blad. Og hermed: Vel mødt til Samariterkursus.

P. A. V.:
Leonhardt Søgaard.

12 Timer langt Retsmøde...

(Fortsat fra Side 5)

dergaard, da Tyskerne var kommet?

J.: Vi talte om det ...

Domm.: Jamen havde De Instruks fra Søndergaard om, hvordan der skulde optrædes overfor de tyske Afdelinger?

J.: Det drøftede vi ...

D.: Fik De Instruks om, hvorvidt der burde sælges saa meget som muligt, eller man skulde være tilbageholdende.

J.: Der var kun Tale om at sælge saa lidt som muligt.

D.: Var det Søndergaards Standpunkt?

J.: Ja.

D.: Og De holdt Dem det efterrettelig; De var ikke ivrig efter at sælge?

J.: Nej, absolut ikke.

A.: Hvor meget androg Salget til Værnemagtsafdelingerne?

J.: Det kan jeg ikke sige.

D.: De var dog den, der havde bedst Overblik over det. Søndergaard havde jo intet direkte med Salget at gøre.

Forsv.: Var De Mellemmand ved Salget til Tyskerne?

J.: Til en vis Grad.

D.: Kunde Salget dreje sig om 50,000 Kr.?

J.: Muligvis.

A.: De fik Procenter af Salget?

J.: Siden 1933 har jeg faaet ½ pCt. af en gros Salget og 1 pCt. af kontant Salg.

A.: Hvad fik De for Værnemagersalget?

J.: 1 pCt., — det regnedes jo for kontant Salg.

A.: Hvor meget beløb Deres Provision af det tyske Salg sig til?

J.: Ca. 500 Kr.

A.: Siger De det, for at det skal stemme med 1 pCt. af 50,000 Kr.? Naar De skal være helt ærlig ...

J.: Det skal man jo være!

A.: ... kan De saa sige, om der er solgt til Afdelingerne for over 200 Kr. ad Gangen efter 11. December 1940.

J.: Ikke efter hvad jeg kender til.

ORS. Johnsen: Blev der foretaget noget for at fjerne Varer, for at Tyskerne ikke skulde faa dem?

J.: Ja, de gode Varer blev gemt i Kælderen og i Lokaler ude i Byen. Jeg husker eet Tilfælde, hvor vi havde givet Afslag paa, jeg tror, nogle Hvidevarer.

D.: Hvor stort var Forretningens Salg til enkelte Værnemagtsmedlemmer af Varer, der ikke omfattedes af deres personlige Behov. Var det 100,000 Kr.?

J.: Det er helt ved Siden af.

D.: 50,000?

J.: Det er ogsaa for meget!

D.: 20,000 Kr. da?

J.: Det lyder mere sandsynligt.

Forsv.: Hvor mange Pelskaaber er der solgt ialt?

J.: 15—20 Stk. af de dyrere og nogle enkelte Kalveskindskaaber.

Forsv.: De har været til Fest hos Tyskerne?

J.: Ja, [illegible]

enkelt Tilfælde havde været med til at sælge en Pels paa Afbetaling til en Tysker, og paa Spørgsmaalet, om der blev ydet Rabat til Tyskerne, svarede han, at han ikke personlig havde set det; men han havde hørt det omtalt af en Kollega. Han vidste, at visse Varer blev gemt i Kælderen.

Tyskeren truede med Feltpolitiet

Ekspedient Regner Jensen forklarede, at der ikke blev beregnet andre Priser af Tyskerne end af danske Kunder, og Tyskerne blev ikke begunstiget. I et Tilfælde, hvor han havde nægtet en Tysker et Par Damehandsker, havde Tyskeren truet med at tilkalde Feltpolitiet. Af Skindkaaber var der højst solgt en Snes Stykker til Tyskere. Soldaterne havde ikke Adgang til Forretningslokalerne paa 1. Sal, men det hændte, de trængte derop.

Søndergaard ekspederede ikke selv Tyskerne.

Kommis Aage Petersen forklarede, at Søndergaard flere Gange havde formanet Personalet til ikke at sælge for meget til Tyskerne.

Ankl.: De var jo Lærling dengang og ekspederede ikke. Saa havde De ingen Interesse af Instruksen.

P.: Nej, men jeg hørte, de andre fik den.

D.: Er det noget, De først er blevet klar over bagefter? De har vel ikke faaet Besked om, hvad De skal sige i Retten?

P.: Nej, jeg kan huske det.

Forsv.: Ekspederede Søndergaard selv Tyskerne?

P.: Nej, han trak sig gerne tilbage, naar der kom Soldater.

Forsv.: Hvad købte Tyskerne?

P.: Ting til personligt Forbrug. Der stod paa et trykt Skilt i Forretningen, at der ikke maatte sælges andet, og det viste vi Soldaterne.

Pelskaaber til Opkøbere for Tyskerne.

Forretningsfører Vagn Nielsen, Hvidbjerg, der i et Par Aar under Krigen var ansat i Forretningen, forklarede, at der var givet Ordre til at begrænse det tyske Salg. Han oplyste endvidere om Salget af Pelskaaber, at der var solgt nogle til Danskere, som senere viste sig at være Opkøbere for Tyskerne. Han havde bemærket, at Søndergaard havde reageret, naar der var for mange Notaer med blaat Kryds — saaledes afmærkedes de Notaer, der vedrørte tyske Salg.

Danskerne er ikke Numre.

Ekspedient Knud Thorkild Nielsen, Skern, udtalte, at Søndergaard overfor ham havde udtalt, at de danske Kunder skulde ekspederes først, selv om Tyskerne skulde vente i timevis, og de gode Varer skulde forbeholdes Danskerne. Tyskerne blev af og til vrede og forlangte Ekspedienternes Nummer og Navn.

Domm.: Nummer?

N.: Ja, men saa forklarede vi, at i Danmark var vi ikke forsynede med Numre.

Iøvrigt fandt Vidnet, at Dan-

Kassererske, bekræftede, at Personlet havde faaet Instruks om ikke at sælge for meget til Tyskerne. Hun havde aldrig selv ekspederet tyske Soldater, da hun ikke forstod Tysk. Naar der var solgt for meget til Tyskerne, kritiserede Søndergaard de paagældende Ekspedienter.

Det sidste Vidne.

Frk. Irene Foged, der har været ansat i Forretningen under hele Besættelsen, forklarede, at det var Søndergaards bestemte Ønske, at der skulde blaat Kryds paa Notaerne for tysk Salg, men dette Salg skulde begrænses. Hun kendte intet til Overpris eller Rabat til Tyskerne.

Proceduren

Krav om Straf, Tillægsbøde og Konfiskation.

Efter at Vidneafhøringen ved 18,30-Tiden var sluttet, tog Retten paany Pause og genoptog Retsmødet Kl. 20, hvor Proceduren fandt Sted.

Politifuldmægtig Korsner fremhævede her, at man under Efterforskningen havde fundet, at Søndergaards Virksomhed havde en saadan Karakter, at den kunde karakteriseres som Værnemageri i strafbar Forstand. Han vilde ikke læggeSkjul paa, at de fleste af Vidneforklaringerne i Omfang og Kvalitet langt fra havde den Vægt, som Tiltaltes eget Udsagn havde givet Udtryk for. Vedrørende Søndergaards Stilling til Tyskerne har han forklaret, at han følelsesmæssigt var stemt for at begrænse den tyske Handel mest muligt; men han kan ikke henvise til andre og mere faste Holdepunkter. Til Trods for denne følelsesmæssige Uvilje er den tyske Handel steget til et betydeligt Omfang. Det er kedeligt, at Bogen med Posterne over den tyske Handel er blevet tilintetgjort og dermed Beviserne; men det er i den Forbindelse paafaldende, at **Søndergaard** foretager Tilbagebetaling af 31,000 Kr., — noget saadant har man dog aldrig set før! Mon ikke det skulde være den daarlige Samvittighed, der forklarer dette. Der er for mig ingen Tvivl om, at Søndergaard er strafskyldig efter Anklageskriftet, og han bør yderligere ikendes en Tillægsbøde efter Rettens Skøn tilligemed, at den ulovlige Fortjeneste paa 10,000 Kr. konfiskeres.

Egon Jensen har disponeret selvstændigt overfor Værnemagten, har hyppigt forhandlet med den og har modtaget Bestillinger. Det var da ogsaa Søndergaards Mening, at Egon Jensen alene skulde forestaa den tyske Handel. At der er modtaget Provision for den tyske Handel er et vigtigt Bedømmelsesgrundlag i Sagen og bør gøre ham hjemfalden til Straf efter Anklageskriftet.

Sagen smuldret ind til ingenting.

Overretssagfører Jonsen paastod Søndergaard frifundet for Værnemageriet, medens der kunde blive Tale om Domfældelse for uagtsom Overtrædelse af

A.: De [illegible] get?

J.: Siden 1933 har jeg faaet ½ pCt. af en gros Salget og 1 pCt. af kontant Salg.

A.: Hvad fik De for Værnemagersalget?

J.: 1 pCt., — det regnedes jo for kontant Salg.

A.: Hvor meget beløb Deres Provision af det tyske Salg sig til?

J.: Ca. 500 Kr.

A.: Siger De det, for at det skal stemme med 1 pCt. af 50,000 Kr.? Naar De skal være helt ærlig ...

J.: Det skal man jo være!

A.: ... kan De saa sige, om der er solgt til Afdelingerne for over 200 Kr. ad Gangen efter 11. December 1940.

J.: Ikke efter hvad jeg kender til.

ORS. Johnsen: Blev der foretaget noget for at fjerne Varer, for at Tyskerne ikke skulde faa dem?

J.: Ja, de gode Varer blev gemt i Kælderen og i Lokaler ude i Byen. Jeg husker eet Tilfælde, hvor vi havde givet Afslag paa, jeg tror, nogle Hvidevarer.

D.: Hvor stort var Forretningens Salg til enkelte Værnemagtsmedlemmer af Varer, der ikke omfattedes af deres personlige Behov. Var det 100,000 Kr.?

J.: Det er helt ved Siden af.

D.: 50,000?

J.: Det er ogsaa for meget!

D.: 20,000 Kr. da?

J.: Det lyder mere sandsynligt.

Forsv.: Hvor mange Pelskaaber er der solgt ialt?

J.: 15—20 Stk. af de dyrere og nogle enkelte Kalveskindskaaber.

Forsv.: De har været til Fest hos Tyskerne?

J.: Ja, een Gang.

Forsv.: Var der andre Danskere derude?

J.: Der var hele Byen. Alt, hvad der var noget værd, var derude.

A.: Man blev maaske kun regnet for noget i Deres Kreds, naar man havde været derude?

Forsv.: Blev større Leverancer forelagt Søndergaard?

J.: Ja.

Vidneafhøringerne

En Episode i 1941.

Som Vidne førtes først Overbetjent Simonsen, der forklarede om en Episode i Januar 1941, hvor Søndergaards Søn havde faaet et Slag i Ansigtet af en tysk Soldat, da han gik i Storegade, og Søndergaard havde da anmeldt Sagen til Politiet.

Vidne fragaar paany sin Forklaring til Rapporten.

Ekspedient Poul Skovsgaard, København, der har været ansat hos Søndergaard, forklarede, at da han blev ansat i Forretningen i 1940, fik han Direktiver om at sælge saa lidt som muligt til Tyskerne.

A.: Til Politiets Rapport har De forklaret, at Egon Jensen havde sagt, at det gjaldt om at sælge saa mange ukurante Varer som muligt.

Sk.: Det er forkert!

Han forklarede, at han i et

P.: Nej, jeg kan huske det.

Forsv.: Ekspederede Søndergaard selv Tyskerne?

P.: Nej, han trak sig gerne tilbage, naar der kom Soldater.

Forsv.: Hvad købte Tyskerne?

P.: Ting til personligt Forbrug. Der stod paa et trykt Skilt i Forretningen, at der ikke maatte sælges andet, og det viste vi Soldaterne.

Pelskaaber til Opkøbere for Tyskerne.

Forretningsfører Vagn Nielsen, Hvidbjerg, der i et Par Aar under Krigen var ansat i Forretningen, forklarede, at der var givet Ordre til at begrænse det tyske Salg. Han oplyste endvidere om Salget af Pelskaaber, at der var solgt nogle til Danskere, som senere viste sig at være Opkøbere for Tyskerne. Han havde bemærket, at Søndergaard havde reageret, naar der var for mange Notaer med blaat Kryds — saaledes afmærkedes de Notaer, der vedrørte tyske Salg.

Danskerne er ikke Numre.

Ekspedient Knud Thorkild Nielsen, Skern, udtalte, at Søndergaard overfor ham havde udtalt, at de danske Kunder skulde ekspederes først, selv om Tyskerne skulde vente i timevis, og de gode Varer skulde forbeholdes Danskerne. Tyskerne blev af og til vrede og forlangte Ekspedienternes Nummer og Navn.

Domm.: Nummer?

N.: Ja, men saa forklarede vi, at i Danmark var vi ikke forsynede med Numre.

Iøvrigt fandt Vidnet, at Danskerne havde faaet en ualmindelig fin Behandling i Forretningen, og Tyskerhandelen var ikke større end i andre Forretninger.

Gode Varer blev gemt.

Fru Lydia Madsen, der har været Kassererske i Forretningen, forklarede, at hun ikke kendte det tyske Salgs Omfang, men hun havde mange Gange hørt Søndergaard sige, at Salget skulde begrænses mest muligt. Af den Grund var Ekspedient Gantris blevet afskediget, idet han havde Samkvem med Tyskerne, og Søndergaard var bange for, at der ad den Vej gik Varer ud til Tyskerne.

Vidnet havde en af de første Dage efter, atTyskerne var kommet, set Søndergaard give Ordre til, at noget Interlock-Undertøj skulde fjernes fra Forretningen, fordi han havde set en Tysker staa og rode i det. Ligeledes havde Søndergaard flere Gange, naar der var mange tyske Notaer, sagt, at man skulde ikke gøre sig saa store Anstrengelser for at sælge til dem. Vidnet kunde ogsaa huske et Tilfælde, hvor en tysk Soldat havde købt en Pelskaabe, men da en dansk Kunde gerne vilde have den, fik hun den, og den tyske Soldat fik sine indbetalte Penge tilbage.

Kritik af for stort tysk Salg.

Frk. Kamma Vilsbøl der havde afløst Fru Madsen som

sesmæssigt var stemt for at begrænse den tyske Handel mest muligt; men han kan ikke henvise til andre og mere faste Holdepunkter. Til Trods for denne følelsesmæssige Uvilje er den tyske Handel steget til et betydeligt Omfang. Det er kedeligt, at Bogen med Posterne over den tyske Handel er blevet tilintetgjort og dermed Beviserne; men det er i den Forbindelse paafaldende, at Søndergaard foretager Tilbagebetaling af 31,000 Kr., — noget saadant har man dog aldrig set før! Mon ikke det skulde være den daarlige Samvittighed, der forklarer dette. Der er for mig ingen Tvivl om, at Søndergaard er strafskyldig efter Anklageskriftet, og han bør yderligere ikendes en Tillægsbøde efter Rettens Skøn tilligemed, at den ulovlige Fortjeneste paa 10,000 Kr. konfiskeres.

Egon Jensen har disponeret selvstændigt overfor Værnemagten, har hyppigt forhandlet med den og har modtaget Bestillinger. Det var da ogsaa Søndergaards Mening, at Egon Jensen alene skulde forestaa den tyske Handel. At der er modtaget Provision for den tyske Handel er et vigtigt Bedømmelsesgrundlag i Sagen og bør gøre ham hjemfalden til Straf efter Anklageskriftet.

Sagen smuldret ind til ingenting.

Overretssagfører Jonsen paastod Søndergaard frifundet for Værnemageriet, medens der kunde blive Tale om Domfældelse for uagtsom Overtrædelse af Prisloven. Det har været ejendommeligt at læse Rapporterne i denne Sag — og saa høre Sagen rullet op i Dag. Man maa tage sig til Hovedet og spørge: Er du vaagen, eller drømmer du? For Sagen er jo fuldkommen forandret. Pillerne under den er smuldret ganske hen, og man har sjældent set en Sag svinde ind til Støv som denne.

Sagen drejer sig om en Mand, hvis danske Indstilling ikke kan drages i Tvivl. V. 2 forudsætter et utilbørligt Samarbejde med Værnemagten; det kendetegner denne Lov frem for andre Love, at den Tiltalte selv skal have været aktiv i Samarbejdet, skal have omlagt sin Virksomhed til Fordel for Tyskerne, søgt deres Bistand til Virksomhedens Betryggelse eller søgt at hindre danske Myndigheder i at faa Adgang til den, men det er der jo ikke Tale om her. Salget til Tyskerne er foregaaet ganske uden Initiativ fra Søndergaards Side. Der er ikke noget hos Søndergaard, der minder om D'Hrr., der fungerede som Fjendens Medhjælpere, saa det er helt malplaceret overfor ham at anvende Værnemagerloven, og det er antagelig kun sket, fordi Sagen fra Begyndelsen er bygget helt forkert op fra Anklagemyndighedens Side. Tværtimod har Søndergaard jo søgt at begrænse Handelen med Tyskerne, og den tyske Omsætning har da ogsaa været uvæsentlig i Forhold til

tes Penge, og de nye [illegible] de man jo taget paa Spiritus'en.

---

den danske. Omgang med Tyskerne har Søndergaard jo heller ikke haft, — Egon Jensen var derude een Gang, idet han halvvejs blev kidnappet dertil, men han repræsenterede jo ikke Søndergaard ved den Lejlighed.

Med Hensyn til Indbetalingen til Nationalbanken maa jeg sige, at jeg aldrig har set en Mands gode Gerninger blive i den Grad misbrugt. Her er jo ikke Tale om en Forbryder, der har kredset om Gerningsstedet; Indbetalingen er kun Udtryk for noget godt hos Søndergaard, og det er lige haardt nok, at det skal bruges imod ham. Søndergaard har siddet saa længe fængslet, at han dermed rigeligt har vederlagt ethvert Krav om Straf, og hans Indbetaling paa 31,000 Kr. dækker rigeligt, hvad han har indtjent.

Anvender Politiet i Thisted Trediegradsforhør?

Overretssagfører Eistrup nedlagde som Egon Jensens Forsvarer Paastand om Ydelse af Erstatning for uforskyldt Varetægtsarrest. Egon Jensen var ikke ansvarlig; det fremgaar af Vidneforklaringen, at det var Søndergaard, der udstedte Ordrerne, og med Hensyn til Provision, saa fi k han jo ogsaa det, før Tyskerne kom. Og det er det, man bruger som Grundlag for at faa ham straffet. Naar han i sin Tid blev fængslet, var Grunden den, at han havde afgivet en urigtig Forklaring til Politiet, en Forklaring, der var blevet ham afpresset efter et to Dage langt Forhør, hvor han var blevet kørt fuldkommen mat. Men allerede næste Morgen, da han havde sundet sig, henvendte han sig selv til Politiet for at tilbagekalde sin Forklaring. Men Politiet sagde paa gammeldags Manér: „Naa saadan! Ind med ham!" Jeg ved godt, at det ikke er særlig populært at kræve Erstatning, men det maa ydes i dette Tilfælde; thi Egon Jensen har siddet fængslet udelukkende fordi han ikke vilde fastholde en urigtig Forklaring, og han har Krav paa et Plaster paa Saaret. At idømme ham Straf kan der slet ikke blive Tale om.

Politifuldmægtig Korsner: Egon Jensen blev fængslet for ikke at paavirke Vidner, mens hans Sag blev nøjere undersøgt. Jeg vil meget kraftigt tilbagevise Antydningen af, at Kriminalpolitiet anvender Trediegradsforhør. Det er at vende Sagen helt paa Hovedet at kræve Erstatning.

Overretssagfører Eistrup: Nej, den, der vender noget paa Hovedet i denne Sag, er Anklagemyndigheden derved, at den kræver Egon Jensen straffet.

— Dermed sluttede Retsmødet ved 23-Tiden, idet Sagen optoges til Doms, og Dommeren meddelte, at Dommen vil falde paa Lørdag Kl. 17.

ıye Smør-
noteringen
Kr. pr. Kg.
a en Del
Smør paa
risen sæt-
ommende
s, at For-
rretninger
ommende
ıytter dog
ılede Op-
Prislovens
hvorefter
mel Pris
gammel

skæftiget i Brødrene Jensens Stenhuggeri i Thisted.

Frifundet for Værnemageri-Tiltalen.

Restauratør Thomas Chr. Pedersen, Cafe „Limfjorden", Nykøbing, var ved Særretten tiltalt for Værnemageri, fordi han med en Personbil havde kørt lejede Ture med tyske Officerer samt for ulovligt Køb af Bilen. Det oplystes at han af Politiet i Nykøbing var bleven opfordret til at køre for Tyskerne, og han frifandtes for Værnemageritiltalen. For den ulovlige Bilhandel idømtes han en Bøde af 500 Kr.

60 Aar.

Formanden for Arbejdsmændenes Fagforening i Ydby, Jørgen Nielsen, fylder Tirsdag d. 1. Oktbr. 60 Aar.

27.—30. Sep
i Øjeblikket
Offerviljen o
men vi staa
som i gansk
Bud til dan
det er nøds
det gælder,
for dens ege
Skyld gælde
Fode i Tide
Jeg vil da
Linier bede
imod Listeba
mer til Der
for Ungdom
her drejer s
med.

Sølvbryllup

kan Lørd
af Stationsb

her tilsam-
er. Først-
ført i Hen-
gtilskud til
her kan
rkelig bo
orhold paa
ar. I Ejen-
skal der
faktisk er
ævne Ind-

Kommu-
ved Ud-
e, der —
s Jorder
ge.
tadig til-
Byggeriet
de Frem-
jligheder
g mindre

gode Boliger til de Familier, der lider haardt under Bolignøden.

Streng Værnemagerdom.

To Aars Fængsel og 135,000 Kr. i Kontanter.

I Thisted faldt i Gaar Eftermiddag den hidtil strengeste Værnemager-Dom. Den blev afsagt over Entreprenør Ejnar Frithiof Stahl efter et syv Timer langt Retsmøde. Han idømtes Fængsel i to Aar. 90,000 Kr. konfiskeres, og der idømtes en Tillægsbøde paa 25,000 Kr. Stahl har siddet interneret et halvt Aars Tid i 1945. Hans Formue er paa 93,000 Kr.

D. s. U.-Informations-mødet.

Interessante Indlæg af Per Hækkerup.

les i For
Notering,
brugerpri
allerede
Uge. Pris
Lejlighed
mærksom
Prisbereg
Smør in
ogsaa s
Pris.

Træng
paa K

Der
end

Der va
i Thisted
Ungdom,
i den ko
dervisnin
meldte si

ober, holdt
a Afholds-
Hundrede
mødt. Der
on for Thy
Sørensen
ar Tale af
Pedersen
dning.

opstod en
ndommen
hos Frk.
Thisted
den inden
alvorligt

el".

Thisted.

Kvinder, der ønsker Arbejde.

Kvinderne i Dragsbæklejren savner Beskæftigelse, og af den Grund paatager de sig, som averteret i omstaaende Annonce, at stoppe, strikke, lappe og reparere Tøj. Nogle Kunstspindere blandt Flygtningene paatager sig tillige at udføre kunstfærdigt Spindearbejde. Kunderne maa selv lægge Materiale til og Arbejdet tilbydes til rimelige Priser. Indleveringen sker til Garderobepasseren ved Thisted Raadhus.

Tinglyste Skøder.

Fra Gdr. Chr. Christensen, Tingstrup, og Vognmand Knud Sunesen, Thisted,

EN —

M"

holdning

rebrød

1445

de.

g Kaffefor-
er en dyg-
nchekendt
d Evne til
onale med
ge Kr. 340
selvstæn-
riflig An-
vsninger i

e

, Vesløs.
6.

Hal Koch-Møde
i THISTED.

Torsdag den 3. Oktober Kl. 20 taler Professor, Dr. theol. Hal Koch paa Hotel „Aalborg" i Thisted. Sanghefte a 50 Øre giver Adgang.

Ungdomsudvalget i Thisted.
Thy og Hannæs Hovedkreds af D. d. U.
Thisted Højskoleforening.

8891

DRAGSBÆK-LEJREN KALDER:

Vi stopper, strikker og lapper!

Kvinderne i Røde Kors Lejren i Dragsbæk tilbyder at reparere Tøj, stoppes, strikke og spinde m. m. Fineste Arbejde garanteres. Fru Kaas-Larsen fører omhyggelig Kontrol. **Garderoben ved Raadhuset** er Indleverings-Central. De færdige Varer sendes pr. Postopkrævning. Rimelige Priser. Folk maa selv lægge Materialer til.

Giv Barnet
MÆLK

fra

Thisted fortsat Garnisonsby.

Der skiftes Mandskab paa Lørdag, og i November kommer der yderligere 200 Rekrutter.

Der var nogen Tvivl om, hvorvidt Thisted fortsat skulde være Garnisonsby, naar Soldaterne i Slutningen af denne Maaned forlader Thisted. Der var nemlig Planer om, at Mandskabet skulde indskrænkes til kun at omfatte tilstrækkelig mange til at forestaa Bevogtningen af Flygtningelejrene.

Thisted skal imidlertid blive ved at være Garnisonsby, i hvert Fald foreløbig. Paa Lørdag skiftes det Mandskab, som har været her i Sommer. Dette Kompagni skal som tidligere meddelt til Viborg for at faa nogle afpudsende Øvelser inden Hjemsendelsen i Oktober. I Stedet kommer ca. 100 Mand, og den 12. November kommer yderligere et Par Hundrede Rekrutter hertil, saa Faartoftlejren ialt kommer op paa over 300 Mand.

Kvinderne i Dragsbæk-Lejren stopper, strikker og lapper.

Flere Hundrede Kvinder i Røde Kors Lejren vil hjælpe de danske Husmødre at »holde sammen paa Klædernes«.

De fleste Husmødre sukker, hver Gang deres Mand kommer med et Par hullede Strømper og gerne vil have dem stoppet. „Du sætter mig da ogsaa graa Haar i Hovedet", siger hun maaske med et Suk og er lige ved at opgive det hele. Denne Episode kan gentage sig mange Gange i Løbet af en Uge. Og Manden giver gerne meget til, at hans Hustru kan blive aflastet med alt Stoppe-, Lappe- og Strikkearbejde, men hvor findes en Kvinde, som ikke i Forvejen har nok med at ordne sine egne Sager?

Svaret gives i en Annonce i THISTED AMTS TIDENDE i Dag: Kvinderne i Røde Kors Lejren i Dragsbæk tilbyder at reparere Tøj, stoppe, strikke og spinde m. m.

De litauiske Kvinder sukker efter Arbejde.

De litauiske Kvinder sukker lige saa meget for at faa noget at arbejde med, som mange danske Kvinder gør for at blive lettet for Byrden med at lappe. Og naar en saadan Situation er den dybeste Virkelighed, hvorfor skulde Kvinderne saa ikke kunne gøre hinanden en Tjeneste? Skulde Husmødrene fra Thy ikke kunne række deres „Søstre", som er jaget fra Hus og Hjem, en hjælpende Haand?

Der tales saa meget om, at Flygtningene ikke bestiller noget, selv om mange allierede Flygtninge efterhaanden har hjulpet med at fylde det Hul ud, som er opstaaet ved den store Mangel paa Arbejdskraft. Sandheden er den, at de allierede Flygtninge hellere end gerne vil arbejde, blot Danskerne vil betro dem nogle Opgaver. Røde Kors har hidtil ydet hver 5 Kr. om Ugen i Lommepenge, men denne Ordning falder bort fra 1. Oktober, saa ogsaa af den Grund er det af Betydning at faa noget at bestille til dem.

Man skal blot selv levere Materialet.

Men kan Flygtningene virkelig udføre et ordentlig Stykke Arbejde? De skulde selv se, og De vil slaa Dem for Brystet. Der findes unge Piger, som er hele Kunststrikkerske, og vil f. Eks. en ung Mand have sig en Sweater, kan han faa den strikket i de herligste Mønstre — men han skal selvfølgelig selv levere Garnet. Og saadan er det helt igennem, hvad enten det gælder Stopning eller Lapning, der skal blot indleveres Materialer sammen med Bestillingen. Kvinderne spinder ogsaa, men de mangler Rokke og Røde Kors vil være taknemlig, hvis en eller anden har en Rok at betænke Lejren med.

Der føres omhyggelig Kontrol.

Maaske vil nogen undslaa sig. Hvem garanterer for, at man faar sine Sager tilbage, og der er maaske baade Sygdom og meget andet blandt Befolkningen i Lejren? Folk kan imidlertid være ganske rolige. Fru Kaas-Larsen, Lejrchefens Hustru, der har startet denne „Stoppecentral", fører omhyggelig Kontrol med, at alle bliver behandlet godt og faar deres Sager hjem — uden „Vedhæng" af nogen Art. For Flygtninge kan nemlig godt være rigtige Mennesker.

Rimelige Priser.

Alle Ting, som skal repareres, kan indleveres i Garderoben ved Raadhuset i Thisted. Der udleveres en Ordreseddel i Ligihed med, hvad Vaskerierne bruger, og paa den kan opføres særlige Ønsker m. H. t. det Arbejde, der skal udføres. Tilbageleveringen sker pr. Postopkrævning — og Folk kan være rolige for, at Priserne er absolutte rimelige. Og nu sidder der altsaa flere Hundrede Kvinder i Dragsbæk, som stoler paa, at Befolkningen i Thisted og Thy vil give dem noget at arbejde med. Naar de har noget at bestille, er de saa lette at have med at gøre, men Lediggang er Roden til alt ondt.

mil.

DRAGSBÆK-LEJREN KALDER:

Vi stopper, strikker og lapper!

Kvinderne i Røde Kors Lejren i Dragsbæk tilbyder at reparere Tøj, stoppe, strikke og spinde m. m. Fineste Arbejde garanteres. Fru Kaas-Larsen fører omhyggelig Kontrol. **Garderoben ved Raadhuset** er Indleverings-Central. De færdige Varer sendes pr. Postopkrævning. Rimelige Priser. Folk maa selv lægge Materialer til.

Hal Koch Møde i Thisted

Torsdag den 3. Oktbr. Kl. 20 taler Professor, Dr. teol. Hal Koch paa Hotel „Aalborg" i Thisted. Sanghefte a 50 Øre giver Adgang.

Ungdomsudvalget i Thisted. Thy og Hannæs Hovedkreds af D.d.U.

Thisted Højskoleforening.

STAHL idømtes 2 Aars Fængsel

Desuden blev 90,000 Kr. konfiskeret, og han skal betale 25,000 Kr. i Bøde.

Under den videre Vidneafhøring ved Særretten i Thisted i Sagen med E. F. Stahl forklarede Ingeniør Vestergaard, Torp, at Stahl havde henvendt sig til ham for at faa Bistand til Vognens Udlevering, og Vestergaard havde henvendt sig til Statsadvokaturen i Aalborg herom.

D.: Hvorfor interesserede De Dem for det?

V. For at blive fri for Stahls Renderi. Men da han ikke fik Vognen kom han igen med en Skrivelse fra Organisation Speer om, at han skulde have Vognen.

D.: Gjorde han Indtryk af at være bange for Tyskerne?

V.: Tværtimod!

D.: Han optraadte maaske, som der stod Magt bag ham?

V.: I allerhøjeste Grad. Han sagde, at hvis han ikke fik Vognen udleveret, vilde han henvende sig til det tyske Politi. Jeg advarede ham, men han gjorde det alligevel, og Dagen efter blev jeg kaldt ind til Amenda, men fik det udsat nogle Dage. Da jeg kom derind, var Stahl der; jeg forklarede, vi ikke kunde udlevere Vognen, da der var Dommerkendelse for Beslaglæggelsen. Saa forlangte Amenda, vi skulde gaa med til Dommer Johansen, der dog ikke vilde ophæve Dommerkendelsen. Men Tyskerne gik op til Garagen, og her brød de sammen med Stahl Døren op.

D.: Var Stahl med til det?

V.: Ja.

Endnu nogle Vidner.

Som Vidner førtes endvidere Ritmester Eilschou Jensen, der forklarede om sit og Kontorbestyrer Thomsens Besøg hos Stahl i Vorupør vedrørende Arbejdsanvisningen. Vognmand Ernst Rich. Andersen, København, tidligere Thisted, der havde solgt Stahl Bilen, som dengang var forsynet med OT-Numerplader, og Politibetjent Viggo Johansen, der havde konstateret, at Bilen kort efter kørte med falske Numerplader. Endelig var ogsaa Gestapomanden Fritz Hansen fremstillet, men han kunde intet af Interesse oplyse.

Derpaa tog Retten Middagspause, og Proceduren foregaar i Eftermiddag.

Proceduren.

Efter en Middagspause holdtes Procedure.

Anklageren, Landsretssagfører Larsen, pegede paa, at Stahl, før han kom til Tyskerne, intet ejede, og hans nuværende Formue paa 93,000 Kr. er udelukkende tjent ved Tyskerne, hvortil kommer hvad han brugte til at leve for — og han levede stort. For Stahls Vedkommende er der Tale om Start af en helt ny Virksomhed til Fordel for Tyskerne, og heri ligger det utilbørlige. Det vilde være anstødeligt, om man ikke konfiskerer hele Formuen, saa Stahl efter dette skulde kunne være en velstillet Mand paa Grund af tysk Fortjeneste. Mindstestraffen for Henvendelse til tyske Myndigheder om Bistand overfor danske er to Aars Fængsel, dog under formildende Omstændigheder mindre, men det synes der ikke at være her i Tilfældet med Tilbagetagelsen af Bilen.

Forsvareren, Landsretssagfører Terkilsen, fremhævede, at det oprindelig var Værnemagten, der tilbød Stahl Arbejde, og ikke Stahl, der havde søgt Arbejdet. Han var kun Formand og ikke Entreprenør, da han ikke indgav Tilbud paa Arbejder. Heller ikke overfor Vognmændene var der Tale om anstødeligt Initiativ — det var i hvert Fald ikke paa Stahls Initiativ Ordningen kom i Stand. Stahl har nok tjent 93,000 Kr., men deraf stammer 50,000 Kr. fra Handel med Ejendomme, og det kan ikke vedrøre denne Sag. Da Nationalbanken rykkede ham for en Specifikation over de udbetalte Beløb, skrev han tilbage, at Tyskerne havde forbudt ham det; det var naturligvis Usandhed, men den er noundskyldelig, da han faktisk ikke havde Regnskaberne mere. Med Hensyn til Udleveringen af Bilen handlede Stahl under tysk Pres, — den Motorsagkyndiges Tro og Formodninger kan ikke danne Grundlag for Rettens Afgørelse.

LRS. Larsen: Stahl sagde til den Motorsagkyndige, at hvis denne ikke vilde udlevere Vognen, vilde Stahl gaa til det tyske Politi. Det var en regulær Trusel, og saadan opfattede Ingeniør Vestergaard det.

LRS. Terkilsen: I den Skrivelse, Stahl havde med fra Speer, var der ingen Trusel, og Stahl lod gaa flere Dage, før han gik til Amenda, og der fik han en ublid Modtagelse, fordi han ikke var kommet før.

Dommen

blev afsagt ved 17-Tiden og lod paa 2 Aars Fængsel, hvoraf ca. et halvt Aar er udstaaet med Varetægtsarresten. Endvidere blev Stahls Formue paa 90,000 Kr. konfiskeret, og han blev idømt en Tillægsbøde paa 25,000 Kr.

Fra Læserne.

Svar til Fru Jespersen, Oddesund.

Som det vil fremgaa af mit Indlæg i Bladene af 23. ds., var der ialt 5, der betragtedes som internerede og ikke som anholdte, hvorfor de ikke blev fremstillet for en Dommer inden 24 Timer; blandt disse var Fru Jespersen.

Bjørndalgaard, Uglev, den 25. September 1946.

H. C. Toft.

De allierede Flygtninge vil gerne i Arbejde.

Der er kommet adskillige i Arbejde, og Situationen bliver aktuel til November.

Adskillige af de allierede Flygtninge i Danmark er efterhaanden kommet i Arbejde som Følge af den Mangel paa Arbejdskraft, der gør sig gældende paa næsten alle Omraader. Efter at der er kommet et Kontingent af disse Flygtninge her til Egnen, er ogsaa flere af disse kommet i Arbejde. Kontorbestyrer Nis Petersen, Amtsarbejdsanvisningskontoret, som forøvrigt formidler denne Arbejdsanvisning, oplyser paa vor Forespørgsel, at man indtil nu har skaffet 16 Kvinder og en enkeltMand blandt Flygtningene i Arbejde. Kontoret skal først og fremmest sørge for at mætte Landbruget, og de nævnte har da ogsaa faaet Plads ved Landbruget. Dernæst skal man mætte Sygehuse osv., og først derefter kan Byfamilierne komme i Betragtning hvad angaar Piger. Man regner med, at Situationen til November bliver højaktuel, idet man i Øjeblikket har 30—40 Mennesker, som søger allieret Hjælp, deraf en Del ogsaa fra Byen. Ogsaa faglærte paatager Kontoret sig at skaffe i Arbejde, hvis der ikke er danske ledige paa det paagældende Felt. En enkelt Flygtning er kommet i Arbejde i Thisted.

Kontorbestyreren oplyser videre, at det jo ikke nær er alle Flygtningene, der er anvendelige, idet adskillige af dem er ældre og mange er afhængige af Børnene. Flygtningene vil imidlertid gerne have Arbejde, især i Byen og nærmeste Omegn, og som Helhed er man meget tilfredse paa de Steder, hvor man har faaet Flygtninge til Hjælp. Det synes i de fleste Tilfælde, at Flygtningene er kede af den lange Arbejdstid paa Landet. Lønnen svarer overalt til, hvad der ydes Danskerne.

For de kvindelige Flygtninges Vedkommende gælder, at de gerne vil have Beskæftigelse med at lappe og stoppe Tøj, strikke osv., og Lejrlederens Hustru, Fru Kaas-Larsen, har nu truffet Aftale med dem om en Ordning, saa de kan udføre saadant Arbejde for Egnens Befolkning.

Rent praktisk arrangeres det saaledes, at man i Garderoben i Forbindelse med Toiletterne paa Storetorv kan indlevere de Ting, man ønsker repareret, eller Garn til Strikning, idet man paa Blanketter, der udleveres, nærmere beskriver, hvad der skal foretages, og der bliver Pakkerne afhentet til Flygtningelejren. For Arbejdet betales et mindre Honorar, og naar de paagældende Ting er færdige, sendes Pakkerne paany tilbage til Ejerne pr. Postopkrævning. Fru Kaas-Larsen fører Kontrol med Arbejdet og sørger for, at alt bliver behandlet godt og omhyggeligt.

Dragsbæk-Lejren kalder:

Vi stopper, strikker og lapper!

Kvinderne i Røde Kors Lejren i Dragsbæk tilbyder at reparere Tøj, stoppe, strikke og spinde m. m. Fineste Arbejde garanteres. Fru Kaas-Larsen fører omhyggelig Kontrol. **Garderoben ved Raadhuset** er Indleverings-Central. De færdige Varer sendes pr. Postopkrævning. Rimelige Priser. Folk maa selv lægge Materialer til.

il Thisted.

jn Kaj Hammeident for Røde gen Alten Kl. Aalborg" i Thirbejdet blandt Folkemasser. en er en længsaa sin Rejse til har han gjort ende Art.

Thisted.

H. Juul Sørensen, tilstiller os dette

g, faar Thisted – Besøg af den nsk Røde Kors, Kaj Hammer vil være kendt dligere Chef i er en landsngslende Taler, get overordente om, nemlig i Dag". Som Røde Kors har

ren det!

ER

har været udskrevet en Turistvarekonkurrence, men der er ikke indkommet eet eneste Forslag.

Mystisk Skib i Limfjorden.

Svensk Kutter med baltiske Flygtninge.

Onsdag Eftermiddag ankom den svenske Fiskekutter „Elvi" til Nykøbing med 13 baltiske Flygtninge, 12 Estlændere og 1 Lette. Kriminalpolitiet var af Rigspolitichefen underrettet om Kutterens Færden i Limfjorden og havde faaet Ordre til at hindre Flygtningene i at gaa fra Borde, og straks da Kutteren løb ind i Havnen, blev der posteret Politivagt paa Kajen, og hele Natten blev Kutteren belyst af Projektører, mens maskinpistolbevæbnede Politibetjente holdt Vagt.

Der hviler megen Mystik over Fiskekutteren og de ombordværende. Saa vidt vides, kommer Flygtningene, der væsentlig bestaar af intellektuelle, fra Sverige og er paa Vej til England eller Holland. Kutteren har ligget i Aalborg Havn, hvorfra den forleden afgik med Lemvig som Maal. Ved Løgstør gik den paa Grund, men blev bragt flot af „Jens Juhl". Ved Grundstødningen sprang den læk, og ved Ankomsten til Nykøbing forsøgte Føreren gennem Politiet at faa Kutteren paa Bedding paa Skibsværftet, men da Flygtningene i saa Fald maatte betale for at faa en anden Kutter af Beddingen, blev Planen opgivet. I Gaar Morges afsejlede „Elvi" til Lemvig, men endnu inden den havde passeret Ørodde, gik den atter paa Grund. Den kom dog hurtigt fri af Grunden og fortsatte Sejladsen.

Flygtningene var ikke selv meget meddelsomme. Over for „Morsø Social-Demokrat"s Medarbejder, der opnaaede Politiets Tilladelse til at gaa om Bord, nægtede de først at udtale sig, og senere fortalte de en lidet troværdig Historie om, at de var Svensk-Finner paa Lystsejlads og agtede at tage tilbage til Stockholm.

Antagelig er Aarsagen til Forbudet mod at betræde dansk Grund den, at de i saa Fald, naar de kommer til et nyt Land, kan udvises til Danmark som det Land, hvor de sidst har haft Op-

og det varsler gout for ... at Thorup Klim Kommune har lagt for med ... og Kettrup-Gattrup Kommune med 600 Kr.

Sydslesvighjælpens Amtskomite beder nu alle slutte op om denne Indsamling, saa Thisted A kan vise, at selv et lille Amt forstaar at hævde Hjælp til nødstedte Mennesker, der i dette Tilf mænd.

Listebærerne møder med Lister, der foroven foreningens Sydslesvig jælp i Thisted Amt — C beder jeg Giverne lægge Mærke til, idet Forret dags blev gjort opmærksom paa, at Kvindernes foreningerne ogsaa har planlagt en Indsamlin første Dage i Oktober. Sydslesvighjælpens Org paa dette Tidspunkt saa gennemarbejdet, saa vi slesvighjælpens Indsamling, men kun gøre opr ud over Amtet er to Indsamlinger i første Uge

Giv en Gave til Sydslesvighjæl med Landsmænd i Nød en Brøderh

THISTED, den 26. September 1946.

Maria Høe
Fmd. for Sydslesvighjæ

komme senere, virkede imidlertid Ordene om Kongens Præcision paa en „oplivende" Maade, saa Hr. Boe maatte føle sig ilde berørt, og da Hr. Boe straks efter Talen forlod Forsamlingen for paany at tage til Sennels, blev der ikke i Aftes Lejlighed til at rette Misforstaaelsen, ja der blev ikke en Gang Tid til at rette den Tak til Hr. Boe, som vi i Virkeligheden alle følte Trang til at give Udtryk for.

For Sønderjydsk Forening:

Maria Høegh Nielsen.

Lønnen kan ikke strække til.

Aalborg Privatbaner har udbetalt et Lønforskud paa ca. 70.000 Kr. til Banens 355 fastansatte Funktionærer.

Sønderjyde i Klemme.

En Sønderjyde, Nikolaj Carsten Christiansen, der under Besættelsen havde Ophold i Thisted, blev i Formiddag ved Særretten idømt 60 Dages Fængsel for at have kørt Personbil for Tyskerne og for en Række ulovlige Bilhandeler. 2460 Kr. konfiskeres og i Tillægsbøde skal betales 2000 Kr.

Kongefest i Sønderjydsk Forening.

Sønderjydsk Forening i Thisted holdt i Aftes Kongefest paa Afholdshotellet, hvor der var næsten fuldt Hus. Landinspektør Boe talte for Kongen, og Medlemmer af

E.

den holland hedsraadet, en stærk F Medlemmer kerhedsraad gelse af de Interesser.

over A

de fleste

l. Møde
Kl. 19

else til
ørsel.
„Chri-

il elek-
Skole.
Tuber-

i Klage
Losse-

dtagne
syning
. Alle.
Skole-
g Op-
Embe-

som Leder.

Rationeringsmærkerne bliver ugyldige

Fra 1. Oktober om Morgenen er Rationeringsmærkerne for Juli Kvartal ugyldige, Smørmærkerne gælder dog til 3. Oktober, og de smaa Byttemærker er fortsat gyldige. Forbrugerkortene til Indkøb af Kød m. m. gælder ogsaa i Oktober Kvartal.

D.D.P.A. i Thisted.

Direktør Kaj Pedersen, D.D.P.A.s Afdeling i Thisted, er efter Overenskomst med Firmaet fratraadt som Leder, og i Stedet fungerer indtil videre Bogholder Thorn som Afdelingens Leder.

Køb hos de Averterende

60 Dages Fængsel.

En Sønderjyde, Nikolaj Karsten Kristiansen, der under Besættelsen opholdt sig i Thisted, blev i Formiddag ved Særretten idømt 60 Dages Fængsel for at have kørt Personbil for Tyskerne og for en Række ulovlige Bilhandler. 2460 Kr. konfiskeres, og i Tillægsbøde skal betales 2000 Kr.

Mange krigsforliste Sømænd fra Thisted Amt.

Ligesom Tilfældet var i 1914—18 fik den danske Sømandsstand i den anden Verdenskrig atter Lejlighed til at hævde sine skønne Traditioner. Vore Søfolks tapre og uforfærdede Indsats i de alliereedes Tjeneste var en virksom Hjælp i Kampen for Verdensfreden og disse Mænds Ofre under Opgørets seks blodige Aar var i høj Grad med til at sikre Danmarks Stilling da Slaget omsider var vundet. I Ærerskelning har man nylig afslæret det første Mindesmærke over Krigens danske Ofre paa Havet og flere vil sikkert følge efter for de Mænd, der gav Livet i Pligt mod deres Land og som Ofre for deres daglige Gerning. Ikke mindre end 1400 danske Sømænd krigsforliste i Kampaarene.

Efter et stort og vanskeligt Efterforskningsarbejde foreligger der nu omsider en samlet Opgørelse over den anden Verdenskrigs krigsforulykkede Søfolk. Blandt disse er følgende her fra Egnen: Skibsførerne Otto Aggerholm, Thisted, Emanuel Brøholm Jensen, Jestrup, Lyngs Peter Konge Mortensen, Klitmøller, og Karl Georg Christensen Wegeberg, Vestervig, Styrmændene Aage Jensen Bach (født i Thisted Amt), Lars Magnus Jensen Dahl, Thisted, P. K. K. Harbo, Hanstholm, Duval Baasch Stephansen, Thisted, Havmester Albinius Pedersen, Thisted, Radiotelegrafisterne Lars Søndergaard Larsen, Brydbjerg, og Christen Kolbjørn Olesen, Svankjær, Matros W. L. A. Jørgensen, Thisted, Ungmand Poul Chr. Sloth, Vestervig, Ungmand Flemming Sørensen, Thisted, Matros Edmund Sørensen, Agger, og Smører Carl Axel Poulsen, Thisted.

Retssag mellem to Læger om en antik Glasdør.

Læge Asbjørn Lenbroch har ved Retten i Vestervig anlagt Sag mod sin Efterfølger, Læge Johs. Drost, Hurup, som kræves dømt til at udlevere en Dør med antik Glas til en Værdi af 600 Kr.

Da Læge Drost overtog Lenbrochs Praksis, købte han samtidig Ejendommen og mener, at det var ganske naturligt, at den paagældende Dør fulgte med i Handelen, mens Lenbroch paa sin Side mener, at der er taget Forbehold.

Hesteopkøb i Thisted.

Landbrugsministeriets Hesteeksportudvalg meddeler, at der opkøbes gode, middelsvære og mindre Heste i Alderen 3—11 Aar i Thisted Fredag den 4. Oktober Kl. 8.

(Stedlige Nyheder fortsættes Side 6).

Paa Kryds og Tværs

Brylup.

I Dag viedes i Aarhus Sygeplejerske Anna Stejlgaard Jensen (Datter af fhv. Gdr. Niels Jørg. Jensen, Asferg) til Bogholder Chr. Kierkegaard (Søn af Sogneraadsformand Harald Kierkegaard, Faartoft).

Morilden lyser . . .

Det var pragtfuldt at se Morilden over Thisted Bredning i Aftes. Man skulde tro, at Kong Neptun vilde fejre Kong Christians Fødselsdag med et Fyrværkeri uden Lige. Hver lille Bølge var som et Lys, og naar Vandet slog op paa Stenene ved Strandstien, var Morilden saa kraftig, at der blev helt lyst omkring. Og da det begyndte at regne, slog der Gnister op fra hver lille Draabe. Det var som Stjernerne faldt ned.

Thisted Bridgeklub

60 Dages Fængsel for Bilkørsel for Tyskerne.

Ved Særretten i Thisted hos Dommer Rasmussen behandledes i Formiddags en Værnemagersag mod Fiskerimedhjælper Nicolai Carsten Christiansen, der stammer fra Tinglev og var fra dansk Hjem. Han kom til Thisted i 1943 som Chauffør ved Tyskeren Jep Nissens Kørselskontor, efter at han først havde arbejdet et Par Aar i Flensborg. Han kørte i Thisted ved O.T.-Lejren.

Han tiltaltes nu for i 1945 at have udlejet en Bil til Tyskerne, efter at han ulovligt havde paamonteret den Generator, skønt Tilladelsen til Købet af Bilen kun var givet paa Betingelse af, at den blev opklodset. Endvidere tiltaltes han for nogle andre ulovlige Bilhandeler, derunder for Overtrædelse af Prisloven samt for at have været Mellemmand ved Salg af Biler til Tyskerne.

Han kunde dog kun delvis erkende sig skyldig.

Dommen kom til at lyde paa 60 Dages Fængsel, Konfiskation af 2460 Kr. og en Tillægsbøde paa 2000 Kr., ligesom Christiansen, der blev dømt for Værnemageri, skal betale 150 Kr. til sin Forsvarer. Han udbad sig Betænkningstid med Hensyn til Appel.

nisteriet med-
ette sker kun,
i den paa-
er forholds-
stor den skal
at Thisted
da der var
e, fik Afslag
rbejdet med
avejene i de
Dette Afslag
det i, at man
gelse i Som-
ventningerne
idet der i
ganske faa
tiden.
e Arbejder,
s Omraade
sættelse af
r hører op,
Del Arbejds-
il saa være
Ministeriet
paabegynde
rskueplads.
elsen, hvis
det i Loven,
ers Arbejde
betydeligt
n. Det er
il medgaa
anen bliver

hvor den allerede er nede paa under en halv Snes Grader. Dagtemperaturen bevæger sig omkring tyve Grader.

For 4 Mill. Kr. tysk Kørsel.

Oddesund-Kørselskontoret i Søgelyset.

En Københavner-Fabrikant, Niels August Rasmussen, der under Besættelsen holdt til ved Oddesund, hvor han oprettede et Kørselskontor, er ved Retten i Holstebro sat under Tiltale for Værnemageri. Hans ulovlige Fortjeneste, 720,000 Kr., kræves konfiskeret og en Bøde paa en halv Mill. Kr. kræves idømt tillige med Fængselsstraf.

Den smarte Københavner, som er godt kendt i Thy, centraliserede hele Entrepricekørselen i Sydthy for Tyskerne og havde selv en Del Vogne kørende. Disse omsatte 426,000 Kr. Den øvrige Vognpark, som han var Leder af, omsatte 3½ Mill. Kr.

Lærermøde i Frøstrup Centralskole.

I Aftes afholdtes et Møde paa Centralskolen i Frøstrup for Omegnens Aftenskolelærere. Deltagerne var meget begejstrede for den smukke Skole, der tilfredsstiller alle Nutidskrav. Amtsskolekon-

gragende
i Københa
— Fra
Thisted, f
gende me
Sørensen,
brugsjord,
sælges til
dens en
som Land
ges Chr.
Efter en F
at man
stykninge
Chr. Boje
Chr. Ch
fordi man
nesen fa
som man
til en min
Medlemm
ningen.
— Et
ning af
gade, so
stergaard
Christens
anbefales.
— Lær
sted Hov
faa dobb
hvilket be
Næste
dag den

Faaren

Larse
Reste

Ølhund

er:
, tildels
ge Ste-
,37, og

Prøveløsladelser.

I den senere Tid er en halv Snes Arrestanter blevet prøveløsladt fra Arresthuset i Thisted efter at de har afsonet to Trediedele af deres Straf. I Gaar blev fhv. Mejeribestyrer Svend Jensen, Sundby, løsladt.

Jordefærd.

Telefonmester Niels Andreas Sørensen, Thisted, begravedes i Gaar Eftermiddag fra Vestre Kapel.

I
i
i
I
paa M
sortbr
Køern
mede
være
nyttet
rense

rnberg

er Tiden

Gøring, Hess,
l og Speer ven-
Baade Funk og
værste, medens
apen er optimi-

er under for-
g. I alle Gade-
holder i Dag
biler og Tanks,
t dobbelte Vagt-
tsbygningen, der
stærkt armeret.
e Veje ind til
eres, og de an-
i deres Skan-
lvalgte Soldater

D. K. B.

Der afholdes Møde paa Afholds-hotellet Torsdag den 3. Oktober Kl. 20. 3897

Dagsorden:

1. Forholdet mellem D.K.B. og Lotterne
2. Drøftelse af Muligheden for Nedsættelse af et nyt Kvindeudvalg.

Allierede Flygtninge

Paa given Foranledning skal man meddele, at allierede Flygtninge kun maa anvises gennem

Amts-Arbejdsanvisningskontoret i Thisted. Tlf. 906. 3949

Arrangeret af Skandinavisk Koncert-direktion og Georg Pors

Teatersalen paa Hotel Aalborg

Onsdag d. 9. Oktober Kl. 20

I Morgen:

Ha

lev. Røds

Tlf. 83

M. Morte

Fisker

De billige

„BYTT

fortsætter en
findes mange
til Omsyning
Havnen 20²,

Ejend

Min Eje
med 3 2
Baghus, m
og Have e
15. Oktobe
3926 **M**

Ost!

Stort Part
samt Oster

En »Spøgelsesraket«?

Flere paalidelige Mennesker i Thy mener i Aftes at have set en »Spøgelsesraket«. De saa et Lysglimt i en stor Aabning i det ellers rø tætte Skydække og var sikker paa, det stammede fra en Raket. Formen kunde tydeligt ses, og bag Raketten var der et ejendommeligt blaat Lys. »Spøgelsesraketten« forsvandt med stor Fart ind i Skydækket.

Sølvbryllup.

Ths. Thomsen og Hustru, Frøggesund, kan fejre Sølvbryllup Mandag den 30. ds.

Manden, der ordnede Tyskerkørslen i Oddesund.

Kræves idømt Bøde paa ½ Mill. Kr. og Konfiskation af 720,615 Kr.

Rigsadvokaten har tiltraadt Anklageskriftet mod en af Landets driftigste Værnemagere, den 50-aarige Fabrikant Niels August Rasmussen, Eneindehaveren af Auto-Industri, Vesterbrogade 91, København. Sagen har et uhyre Omfang, og der vil fra Anklagemyndighedens Side blive nedlagt Paastand paa Fængselsstraf, en Tillægsbøde paa ½ Mill. Kr. og Konfiskation af 720,615 Kr.

Af det omfattende Anklageskrift, der fylder flere Foliosider, fremgaar det, at Rasmussen har opkøbt 26 Lastvogne til Tyskerne hos Firmaet Hans Lystrup og har derved haft en Fortjeneste paa ikke mindre end 40,000 Kr. Endvidere udførte han Reparationer af Transportkompagnierne Spehr og Todts Autopark for 12,000 Kr., skønt han ikke havde faaet de danske Myndigheders Tilladelse. Senere leverede han endnu 46 Lastvogne til Værnemagten og havde atter en Fortjeneste paa lige ved 40,000 Kr.

Samtidig med, at han havde nogle Lastvogne attacheret Organisation Todts Jyllandskontor, oprettede han i 1943 et Kørselskontor i Oddesund og centraliserede hele Egnens Entrepriseкørsel for Tyskerne, idet han til Kontoret knyttede en Række af Egnens Vognmænd, og hvem der iøvrigt maatte have Køretøjer til Raadighed. Et Aars Tid senere oprettede han et tilsvarende Kørselskontor i Dragør.

Indtil Befrielsen indkørte hans egne Vogne 426,000 Kr., medens Kørslen gennem andre Vognmænd, tilknyttet Kontorerne, beløb sig til 3,500,000 Kr.

Desuden anklages han for at have haft Omgang med tyske Officerer, bl. a. Kriminalrat Hermansen fra Dagmarhus og Major Carl Andersen fra Abwehrstelle, og naar Kørslen til de tyske Befæstningsanlæg blev bortliciteret, bestak han disse Forhandlere for at opnaa de bedste Kontrakter.

Endvidere er der en Række Anklagepunkter for Overtrædelse af Prislovene o. lign. ved bl. a. at have opkøbt Generatortræ paa Sort Børs.

Prøveløsladelse efter Særretsdomme.

I den sidste Tid er adskillige af de Mennesker, der har faaet deres Dom ved Særretterne i Thisted, blevet prøveløsladt efter at have udstaaet det meste af deres Straf. I Gaar blev saaledes fhv. Mejeribestyrer Svend Jensen løsladt.

Sørensens Kulhandel i Thisted solgt.

Det tidligere tyske Kulselskab „Københavns Brændsels Kompagni“ med Filialer, derunder Sørensens Kulhandel i Thisted, er nu blevet solgt til Funktionærerne indenfor Firmaerne til en samlet Købesum af 3—4 Mill. Kr. Filialen i Thisted, A/S Sørensens Kulhandel, skulde være vurderet til 170,000 Kr.

Der skal nu i nær Fremtid vælges Bestyrelse og Ledelse, men man regner med, at Sørensens Kulhandel i Thisted fortsætter uforandret med det samme Personale.

THIST
BY OG

Hvorledes bliver Vejret?

Meteorologisk Institut meddeler:

Udsigt til svag, overvejende østlig Vind med store Temperatursvingninger, tørt og gennemgaaende klart Vejr.

Færdselslygterne tændes 18,32, og slukkes 6,00.

Manufakturhdlr. Søndergaard-Dommen.

Manufakturhandler Chr. Søndergaard, Thisted, idømtes i Lørdags en Bøde paa 25,000 Kr., som anses udstaaet med Varetægtsfængslingen (3 Mdr.) I Konfiskation skal betales 22,000 Kr., og der er ved Sagens Paadømmelse ikke taget Hensyn til, at Søndergaard i 1945 har indbetalt 31,000 Kr. til Nationalbanken. Søndergaard skal endvidere betale ni Tiendedele af Sagens Omkostninger, det offentlige en Tiendedel. Ved Dommen er Søndergaard frifundet for Værnemageri og dømt for Overtrædelse af Prisloven og 200 Kr.-Bestemmelsen.

Disponent Egon Jensen blev frifundet, men fik ikke tilkendt Erstatning for Varetægtsfængslingen. Begge udbad sig Betænkningstid.

10 Mands Orkester i Frøstrup.

Frøstrup Gymnastikfor. havde i Lørdags arrangeret en Koncertaften i Forsamlingshuset, hvor et 10 Mands Orkester under Ledelse af Militærmusiker N. Rasmussen, Thisted, spillede. Forsamlingshuset var fyldt til sidste Plads, og de mange Mennesker lønnede det

Rhederne
for at se
fartøjer, o
man har
Skib, der
Farten beg

Thisted—
foran

Fra Ma
foretages
Thisted—
plan:

Hver
fra Thiste
til Kl. 9,2
dervejs, s
lev bliver
11,10.

Toget
ligerelægg
Thisted K

Toget
Lørdag
dage o
kedsdage
bruar og
Julealten.

Togets
18,25 se
Fjerritslev
tigtoget
mer Kl.
Kl. 17,17

Paa S
indlægge
Thisted
ritslev K
delse ba
borg. T
senerelæ

Fejret C
i Thi

SIDSTE NYT!

C.B.-Tjenesten ophører

København. Efter hvad det oplyses fra København, vil den tvungne C.B.-Tjeneste ophøre om en Maaned. Et mindre Korps af Frivillige til Ambulance- og Brandtjeneste vil blive opretholdt en Tid endnu.

Lille Pige mishandlet

Roskilde. En uhyggelig Voldtægtsforbrydelse er i Gaar udspillet paa Landevejen mellem Darup

Ansøgn
Anse
3951

Fre
Følge
udtrukl
Nr. 4
(1070),
9917 (
7371 (6
(4012),
(240),
(7236),
(9760),
(1982),
(956),
8002),
(970),
1378 (
6915 (8

Ser
Kaffe
71 E.

Dommen i Sagen mod Manufakturhdl. Chr. Søndergaard, Thisted,

og Disponent Egon Jensen faldt Lørdag Kl. 17. Der var saa stor Tilstrømning til Retslokalet, at Arrestforvareren maatte regulere Strømmen, og kun Pressen og en Snes Tilhørere fik Lov at overvære Domsafsigelsen.

Chr. Søndergaard blev frifundet for Væmemageri, men dømt for Overtrædelse af Bekendtgørelsen om Salg til saavel den tyske Værnemagt som utilbørligt Salg til enkelte Tyskere. Han idømtes en Bøde paa 25,000 Kr., som dog er afsonet med Varetægtsarresten. Til Statskassen skal han betale 22,000 Kr., som er Udbyttet ved de ulovlige Handler.

Egon Jensen blev frifundet paa alle Punkter, men hans Krav om Erstatning afvistes.

For de Tiltaltes Forsvarere, Ors. Eistrup og Ors. Jor Jonsen, Viborg, mødte Lrs. Rasmussen. Begge de Dømte bad om Betænkning m. H. t. Appel.

i Radioen i Anledning af den kommende Gigtdag, og Ministeren vil overbringe Lytterne en Hilsen fra Foreningens Protektrice, Hendes Majestæt Dronningen.

Fhv. Mejeribestyrer Sv. Jensen, Sundby, er nu sat paa fri Fod.

Ved Kolonihaveforbundets Bortlodning ved Havebrugsudstillingen i Thisted Afholdshotel forleden blev Cyklen vun-

Dommen i Sagen mod Chr. Søndergaard og Egon Jensen

Chr. Søndergaard fik en Bøde paa 25,000 Kr., der anses for afsonet med Varetægtsarresten. — Egon Jensen frifandtes.

Ved Særretten i Thisted afsagde Dommer Rasmussen Lørdag Eftermiddag Dom i Sagen mod Manufakturhandler Chr. Søndergaard og Disponent Egon Jensen.

Dommen lød paa, at Søndergaard frifandtes for Tiltalen for Værnemageri, men for ulovligt Salg idømtes en Bøde paa 25,000 Kr., der anses afsonet med Varetægtsarresten, og endvidere indrages 22,000 Kr. til Fordel for Statskassen.

Egon Jensen frikendtes ganske, idet dog Kravet om Ydelse af Erstatning ikke kunde tages til Følge. Der er for Søndergaards Vedkommende ikke taget Hensyn til Indbetalingen til Nationalbanken, idet dette af Retten anses for Sagen uvedkommende. Sagsomkostningerne paalægges Chr. Søndergaard med $^{9}/_{10}$, medens det offentlige udreder Resten.

Entreprenøren, der rev Hanstedboernes Ejendomme ned, for Særretten

Hans Motiv var, at hvis han ikke gjorde det, vilde det blot blive overdraget en anden.

Ved Særretten i Thisted hos Dommer Rasmussen behandledes i Dag Sagen mod Vognmand Ingvard Louring Nielsen, Randers, der tidligere i Aar har faaet en Bøde paa 15,000 Kr. for Overtrædelse af Anmeldelsespligten overfor Nationalbanken. Nielsen tiltales for Værnemageri ved utilbørligt Samarbejde med Tyskerne derved, at han, der var Vognmand, fra Sommeren 1943 til Marts 1945 var Entreprenør for Tyskerne i Thisted ved Kloakering og ved Nedbrydning og Flytning af Barakker. Herved har han haft en Omsætning paa 760,561 Kr. med en Nettofortjeneste paa 91,267 Kr. Endvidere tiltales han for at have leveret Tyskerne Sand, Ral og Betonrør for 11,082 Kr. uden forud indhentet Tilladelse og for at have undladt at meddele Nationalbanken for hvilke Ydelser 49 Checks paa tilsammen 369,408 Kr. tjente som Betaling, samt for ved Udførelse af Kørsel at have beregnet sig urimelige Priser. Nettofortjenesten kræves konfiskeret, og der kræves en Tillægsbøde paa 50,000 Kr.

Nielsen erkendte, at han havde gjort sig skyldig i Værnemageri, men ikke dengang var klar over Forholdets strafbare Karakter, og han kunde ikke erkende at have overtraadt Prisloven. Han kunde heller ikke erkende at have omlagt sin Virksomhed, da han ogsaa havde drevet Entreprenørvirksomhed sammen med Vognmandskørslen før Krigen. Han havde en Hestevogn og en Overgang en Bil i Randers og udførte al mulig Kørsel, og undertiden paatog han sig Udgravning af Grunde og Nedbrydning af Huse, — men ved nærmere Efterspørgsel kunde han kun huske Nedbrydningen af Hotel „Royal" og et Par Udgravninger af Grunde. Han havde dog ogsaa i nogle Tilfælde indgivet Tilbud paa saadanne Arbejder, men ikke faaet dem. Da Krigen kom, gav han sig til at lave Tørv; men det gav Underskud, hvorfor han blev Vognmandskusk. Da han læste Annoncer fra Jensen & Krogh i Thisted, købte han et Hestekøretøj paa Veksel og tog til Thy, hvor han kom til at køre i Vigsø. Han ejede da intet som helst og tjente heller ikke noget

(Fortsættes Side 6)

l drive Turisttrafik mfjorden

delse, og Bygningen af det første begyndt.

ve to Baade at indsætte. Den første Baad skal være færdig til 1. Maj. Den bliver paa 15 × 3 m og skal kunne rumme 75 Passagerer. Den vil komme til at koste ca. 20,000 Kr. Det er den foreløbige Mening at lade Skibet gaa i fast Rutefart til Steder som Eshøj, Feggesund, Salgjerhøj, Vildsund og Skyum Bjerge, men desuden skal Skibet kunne lejes til længere Ture. Billetpriserne skal være populære, og de Folk, der har taget Initiativet til denne nye Form for Turisttrafik paa disse Egne, venter sig meget af den.

gaard, blev denne sidste meget alvorligt kvæstet.

— Ved den store Eksplosionskatastrofe i Tyskland er over 1000 Mennesker blevet dræbt og 4000 saarede. Hele Byen Oppau er fuldstændig ødelagt, og Eksplosionen, der fremkaldtes i nogle Kvælstofforbindelser, medførte hele Jordskælv, der mærkedes i en Række omliggende Byer. Ogsaa i Ludwigshafen og Frankfurt anrettedes Ødelæggelser.

Fredag d. 23. September 1921: Skuespillerinde ved det kongelige Theater Ella Ungermann, gift med Maleren Albert Naur, er igaar død af en Veronalforgiftning, 30 Aar gl.

Lørdag d. 24. September 1821: Skibet „Teddy", der i Grønlandsisen bjergede „Dagny"-Ekspeditionen, er nu ankommet til København. Den tapre Besætning og dens Leder Kaptajn Thostrup blev stærkt hyldet.

Særretssagen mod Louring Nielsen

(Fortsat fra Side 3).

ved Kørslen. Saa kom han til at lede et Planeringsarbejde i Hansted for Gartner Fromberg, Thisted, der anlagde Haven ved Sportshallen.

Da dette Arbejde var forbi, havde en Arkitekt ved Marinebaustelle tilbudt Nielsen at køre for Kontoret, og denne fik et Kloakarbejde ved Sygehuset i Hansted. Senere kom han til at nedbryde Landejendomme og Huse, der havde tilhørt evakuerede Hanstedboere.

Dommeren: Havde De ingen underlige Fornemmelser ved saadan direkte for den tyske Værnemagt at nedbryde danske Ejendomme?

Nielsen: Ikke til at begynde med, for det var nogle gamle, faldefærdige Huse.

D.: De havde da været beboede! Hvor mange Huse har De revet ned derude?

N.: Ca. 36.

D.: Men efterhaanden begyndte De at blive betænkelig!

N.: Ja, jeg protesterede, da jeg fik overdraget 25 til, og da var der ingen andre, der vilde paatage sig det.

D.: Nej, De havde paataget Dem et Arbejde, som ingen andre vilde have med at gøre.

N.: Der var da mange andre, der paatog sig det.

D.: Hvis De tog Dem af 36 Ejendomme, og der var Tale om 25 til, kan der ikke være brudt mange flere ned.

N.: Jeg tror, Tyskerne selv brækkede de 25 ned.

D.: Jamen, der var ingen Danskere, der vilde.

N.: Naar en Gaard havde Maskinhus og Svinehus blev det regnet for 3 Huse.

Anklageren, Landsretssagfører Larsen: Da De blev ked af det, var det, da Beboerne i Ræhr begyndte at gøre Vrøvl.

N.: Det har jeg ikke mærket.

D.: Naah, naar der sidder en Hanstedboer i en Barak i Ræhr og hører, at De river hans Ejendom ned, saa kunde det dog nok tænkes, De hørte et og andet ...

N.: Jeg søgte ogsaa at komme fra det tilsidst.

D.: Ja, tilsidst! Da de ikke turde fortsætte af Hensyn til Stemningen! Tænker De meget langsomt, naar De skulde rive 36 Huse ned, før det gik op for Dem, at det var forkert.

N.: Der stod altid nogen ved Siden af, som var villige til at brække Husene ned, hvis jeg ikke vilde.

D.: Ja, saadan ødelægges en Verden, at der staar en anden en ved Siden af og vil gøre det, hvis jeg ikke vil!

N.: Jeg forsøgte jo at holde op ...

D.: De har ikke svaret paa, hvad der bragte Dem til at holde op. Var det, fordi der ikke mere stod nogen ved Siden af, der ellers vilde?

N.: Jeg kunde godt indse, det var noget galt noget ...

D.: Men først, da De havde revet 36 Huse ned!

N.: Da vi kom til de gode Huse, sagde jeg til Arkitekten, at det var Synd, men fik at vide, at hvis jeg holdt op, var det Sabotage.

D.: Det kunde da ikke genere Dem.

N.: Jeg kunde da risikere at komme i Koncentrationslejr!

D.: Var De virkelig saa bange for de Fyre. De var da ellers meget indladende overfor dem med Hensyn til at gaa i Forretningsforbindelse.

N.: Jeg har aldrig været indladende overfor Tyskerne. Men man skulde jo tjene noget, og saa kom man ind i det ...

Videre forklarede Nielsen at have flyttet Barakker, rensetSeptictanke og lavet Jordvolde. Med Hensyn til Materialeleverancerne havde han søgt om en samlet Tilladelse, men havde faaet Afslag med Besked om at søge i hvert enkelt Tilfælde, men det havde han ikke gjort.

D.: Hvorfor ikke?

N.: Det varede for længe at faa Besked, saa det kunde jeg ikke.

D.: Det kunde alle andre da.

N.: Det var jo større Arbejder. Her drejede det sig om Ting, der var færdige, før Sagen naaede frem.

D.: Det havde de ikke været, hvis De ikke havde lavet det, før De fik Tilladelse.

N.: Jeg har før sagt det til dem.

D.: Der var mange andre, som gjorde det saadan; men det var de virkelige Entreprenører, der vidste, hvordan man skulde forholde sig, — men De bevægede Dem udenfor Deres Fag.

A.: De underrettede slet ikke Nationalbanken om noget.

N.: Jo—e, men det kom bare for sent ind, — jeg kunde ikke finde ud af det.

D.: Nej, det kørte rundt for Dem, det hele!

N.: Jeg havde nok for lidt Kontormedhjælp.

D.: De tænkte vel, De kunde gøre, som De vilde, og at De var godt beskyttet af Tyskerne. De har negligeret de danske Myndigheder ud over alle Grænser.

A.: Har De været Nazist?

N.: Nej — jeg har støttet Modstandsbevægelsen.

A.: Hvad med?

N.: Jeg tror, de har faaet 1200 Kr.

A.: Hvorfor det?

N.: Jeg har en Svigerinde, som var ivrig i Modstandsbevægelsen, og hun spurgte, om jeg ikke kunde stjæle nogle Revolvere hos Tyskerne. Det kunde jeg imidlertid ikke paatage mig, og tilbød i Stedet at yde økonomisk Støtte!

Endelig oplystes det, at Louring Nielsen ikke ejede een Øre af de mange Penge, han havde tjent. Han ernærer sig nu som almindelig Arbejdsmand og skal ernære Kone og 8 hjemmeværende Børn. Han forklarede, at han havde tilintetgjort alt sit Regnskabsmateriale fra Tyskertiden, da han havde anset det for værdiløst.

Dommen

kom til at lyde paa 3 Maaneders Fængsel, og Fortjenesten paa godt 91,000 Kr. blev konfiskeret.

Telegrammer.

(Fra Ritzaus Bureau og private Korrespondenter).

København, Mandag.

England vil købe Fjerkræ.

London, Mandag. De engelske Myndigheder vil i den kommende Tid gøre sig store Bestræbelser for at faa Kødtilførslerne forstørret ved en større Import af Fjerkræ. Man har Indkøbskommissioner ikke blot med Hovedleverandørerne af Fjerkræ, men ogsaa i Danmark er optaget Forhandlinger om Fjerkræeksport, især med Julen for Øje. Sidste Jul maatte mange Englændere undvære Julekalkunen, men man haaber i Aar at faa større Forsyninger frem.

Socialdemokratiets Hovedbestyrelse

vedtog i Gaar en Resolution, der godkender Rigsdagsgruppens og Forretningsudvalgets Stilling til det sydslesvigske Spørgsmaal og opfordrer til at være rede til Folkethingsvalg med kort Varsel.

Kontorassistent Poul Chr. Andreasen paa Nr. Sundby Politikontor er blevet anholdt efter at det ved Kasseeftersyn har vist sig, at han manglede 5100 Kr. i Hundeafgiftskassen.

•

Taksterne paa de europæiske Luftruter vil i de kommende Aar blive nedsat med 15—20 pCt.

•

Englandsbaaden „Kronprins Frederik" kunde trods den tætte Taage i Lørdags ved Hjælp af sit Radar-nAlæg sejle ind til Esbjerg og ankom uden Forsinkelse og uden at have været nødsaget til at stoppe op.

•

Restaurator Christiansen, Kilden i Skive, og Kroejer Guldbæk Christensen, HøjslevKro, har mageskiftet Kilden og Kroen. Kilden har kostet 125,000 Kr. og Kroen 100,000 Kr.

•

Bankdirektør Jacob Bech, LandmandsbankensKolding-Afdeling, er fra 1. Oktober udnævnt til Direktør for Bankens Afdeling i Lyngby. Fra samme Dato overtager Bankdirektør H. L. Henriksen, Lyngby, Ledelsen af Kolding-Afdelingen.

Nielsen, Hundborgv. 22, Tlf. 255.

Allierede Flygtninge.

Paa given Foranledning skal man meddele, at allierede Flygtninge kun maa anvises gennem

Amtsarbejdsanvisningskontoret i Thisted, Tlf. 906.